

ПОЛИТИКИН

ЗАБАВНИК

БРОЈ
1122

29. VI 1973. • ИЗЛАЗИ ПЕТКОМ • ГОДИНА XXXIV

2
динара

RIPLEY

Веровалти или не!

МОНАРХ У ЛАНЦИМА

**БАГДАДСКИ КАЛИФ
ДАХЕР**
(1172-1226)
КОГА ЈЕ ЊЕГОВ ОТАЦ
ДРЖАО ОКОВАНОГ
19 ГОДИНА
ТОЛИКО СЕ НАВИКАО
НА ЛАНЦЕ ДА ИХ ЈЕ,
И КАД ЈЕ
СТУПИО НА ПРЕСТО,
ПОВРЕМЕНО
СТАВЉАО
НА
РУКЕ.

ЏИЧОВСКИ БУДА

У ЛАМСКОМ МАНАСТИРУ
ЈУНГ ХО КУНГУ
У ПЕЈПИНГУ (КИНА)
КОЈИ ЈЕ ВИСОК
18,5 МЕТРА
ИЗРЕЗБАРЕН ЈЕ
ОД ЈЕДНОГ
КОМАДА
ДРЕВЕТА.

ПЛОДОВЕ

ДРЕВЕТА
КОБАСИЦЕ
УПОТРЕБЉАВАЈУ
ПРИПАДНИЦИ
АФРИЧКОГ
ПЛЕМЕНА
ШИЛУК
КАО
ЈАСТУКЕ.

ШЕМАЧКУ ПОДМОРНИЦУ

U-461

ПОТОПИО ЈЕ У
БИСКАЈСКОМ ЗАЛИВУ
1943. ГОДИНЕ
БРИТАНСКИ АВИОН ТИПА
САНДЕРЛЕНД,
КОЈИ ЈЕ НОСИО ОЗНАКУ
U-461.

ХЕРКУЛ НАЈВЕЋИ

НОЋНИ ЛЕПТИР

НА СВЕТУ
КОЈИ ЖИВИ НА
НОВОЈ ГВИНЕЈИ
ИМА РАСПОН КРИЛА
И ДО
35 САНТИМЕТРА.
ХЕРКУЛ
ЖИВИ СВЕГА
14 ДАНА И ЗА ТО ВРЕМЕ
УОПШТЕ СЕ
НЕ ХРАНИ.

СЕР
ВАЛТЕРА РЕИДЖА
ИЗ КОЈЕ ЈЕ ПОВУКАО
ПОСЛЕДЊИ ДИМ ПРЕ НО
ШТО МУ ЈЕ НА СТРАТИШТУ
ОДРУБЉЕНА ГЛАВА МОЖЕ СЕ УПОТРЕ-
БЉАВАТИ И ДАНАС — ПОСЛЕ
355 ГОДИНА.

ЈЕСТЕ ЛИ ВЕЋ ЧУЛИ ДА...

● шведски физичар Торстен Гу-
ставсон конструисао је апарат за
мерење висине птичјег лета. А-
парат је лакши од једног грама

и птица га уопште не осећа. Гу-
ставсон је већ дошао до неких
занимљивих открића. Тако је у-
тврдио да голубови могу да до-
стигну висину од 1700 метара, а
да се ласте дижу и на 4000 м. До
сад се сматрало да ове птице ле-
те на висинама које нису веће од
300 метара.

● реч фрижидер, уобичајени на-
зив за апарате за расхлађивање,
постала је од латинске речи —
„фригус“ — мраз.

● у аустралијским водама живи
„плави прстенасти октопод“ нај-
отровнији међу отровним окто-
подима. Против смртоносног от-
рова овог малог главоношца —
дугачак је свега десет сантиме-
тара — још није нађен против-
отров.

● ананас, који су Индијанци га-
јили много година пре открића
Америке, нема семена: размно-
жава се помоћу корена.

● Енглези су у 18. веку толико
трошили мирисе да је Парламент
био принуђен да изгласа закон
по коме жене нису смеле да их
употребљавају.

● у животињском свету Афри-
ке давно су почеле необичне про-
мене. Последња проучавања аус-
тријских и немачких зоолога по-
тврђују да су дивље звери, са-
теране у резервате, биле приморане да мењају своје навике. Та-

ко се често догађа да се лавови
хране угулилим животињама а
да гладне хијене организују на-
паде на стада зебри.

● лети срце пужа откуца 52 пу-
та у минути, а зими само четири
пута за исто време.

● прве декорације за позорницу
израдио је грчки сликар Адатарх
за Есхилове драме у V веку пре
наше ере.

WALT
DISNEY

ПАЈА ПАТАК

КО СЕ БОЈИ Д

**Зашто наш највећи астроном Руђер Бошковић ни-
где и никад није поменуо своју авантуру у старом
дворцу где је са два пријатеља и псом који се звао
Џон Бул имао састанак са — правим енглеским духом!**

Кад је у лето 1760. године Дубровчанин Руђер Бошковић стигао у Лондон, био је већ славан човек. Његова дела из области математике, астрономије, физике, геодезије и филозофије отворила су му врата свих академија Европе, а за нимљива личност, образоване, шарм и дух учинили су да буде радо виђен гост на дворовима, у аристократским салонима и уметничким круговима. Тако је било у Италији, у државицама: Луки, Парми, Венецији, на двору Марије Терезије, која је тражила његов савет за дворску библиотеку, у француској престоници, па и овде, у Енглеској.

У Лондону је Руђер остао седам месеци и за то време озбиљно се бавио научним радом: посетио је Оксфорд, Кембриџ и Гринич, спремао се да посматра пролазак Венере поред Сунца, предложио мерење меридијана у Северној Америци што је и учињено, и за све те заслуге ускоро постао члан Краљевског друштва, енглеске академије наука, што је била изузетна почаст за једног странца. Али, Руђер је имао времена и за забаву.

О свом боравку у Енглеској писао је опширно и занимљиво брату Бару који је живео у Дубровнику. Описао је сусрете са знаменитим личностима, причао надугачко о енглеском начину живота, обичајима, језику који учи у друштву с ње новоским послаником, о правосуђу, ратној морнарици, друштвеним забавама, позориштима, клими и магли, моди, пријемима, перикама, енглеским женама из разних слојева друштва...

Само о једном нема ни речи. О томе како се провео чекајући духа!

ПРОВЕРИМО, ГОСПОДО!

У кући високог англиканског свештеника Чолмонделија Бошковић се прво упознао домаћицу леди Чолмондели, отмену Иркињу, али се убрзо спријатељио и с величанственим Чолмонделијем ма

како то на први поглед изгледало немогуће. Јер, Бошковић је званично био језуитски свештеник (у овај ред ступио је силом прилика као четрнаестогодишњи дечак јер је то био једини начин да настави школовање) а величанствени — задрти англиканац. Њихове цркве се нису слагале, али су зато они, вешто избегавајући спорне теме, постали добри пријатељи. Енглеиз је у Бошковићу поштовао научника и ерудиту, а Руђер је његову кућу особито волео јер је ту сретао занимљиво и разнолико друштво. Ту је упознао и чувеног енглеског говорника и писца Едмунда Берка и спријатељио се са њим, а овај не само да није веровао у Бога него, могло би се рећи, ни у шта.

Једном се у салону леди Чолмондели повео разговор о љубљеној енглеској теми

— о духовима. Присутни су се поделили у два табора: једни су били за, други против. Присталице духова били су домаћица, њен сунруг, затим славни енглески сликар сер Џошуа Рејнолдс и доктор Даглас, касније епископ града Солзберија. Другу групу, која је потпуно одбацивала могућност постојања духова, чинили су: доктор Семјуел Џонсон, наш Руђер, драмски писац Марфи и, наравно, атеиста Берк.

Развила се жива дискусија на три језика — енглеском, француском и латинском — и свако се држао свог мишљења не уступајући противницима ни за длаку. Најзад је сер Џошуа предложио:

— Господо, прекинемо овај испразан разговор и практично проверимо има ли духова или не. Све који сум

њају позивам да присуствују састанку са једним духом.

После подужет погађања сви противници тезе о постојању духова, осим доктора Џонсона који је отворено рекао да неће да траћи време на будалаштине, одлучили су да крену као сведоци при том тајанственом експерименту.

Писац Марфи и Руђер ишли су из радозналости, а Берк је изјавио да жели само да прави друштво Бошковићу.

Из странке која је била за духове пошли су сер Џошуа и доктор Даглас.

ПАС ЈЕ ЗАРЕЖАО

Док су се кочијама возили према предграђу Лондона, Берк је подсмешљиво упитао:

— Реците ми да ли тај ваш дух звецка ланцима или се можда ноћу шета са својом сопственом главом под пазухом?

— Ах, не — насмејао се доктор Даглас. — Такви духови су исувише обични. Овај је сасвим друкчији. Уосталом, ускоро ћете се и сами уверити...

Најзад су се зауставили пред једном мрачном кућом. Упалили су три светиљке и кренули степеништем. Напред је ишао сер Џошуа док је уз њега трчао његов пас, млад, снажан булдог по имену Џон Бул, другу свећу је носио Руђер у средини поворке а трећу Берк, на зачељу.

— Шта би рекао врховни старешина вашег реда да вас нешто сад види? — упитао је тихо Берк Бошковића.

— Циљ је важан — одговорно му је Руђер. — Идем да потражим духове да бих доказао да их нема!

Друштво се нашло у некадашњем салону. Осим неколико прашњавих столица и два сточића просторија је била потпуно празна. Чим су ушли, пас је зарежао, али није прошло дуго а он се оклупчао крај камина. Славни сликар сер Џошуа обратио се тада друштву.

— Господо, још једном вас опомињем да експеримент није сасвим безопасан и ако се неко плаши, биће боље да оде док још има времена. — Доктор Даглас и писац Марфи се згледаше и устадоше. Доктор се правдао да му је опит већ познат и зашто да га понавља, а Марфи се извинио да баш сада

ДУХА?

пише комедију, па му неки мрачан доживљај није баш неопходан. Кад су они напустили кућу, у салону су остали: сликар Џошуа, језуита Руђер, атенста Берк и булдог Џон Бул који је дремао.

Сер Џошуа тада извади из џепа часовник и старињски пиштољ и стави их на сточић.

— Што ће вам пиштољ — упита га зачуђени Берк. — Ви сте раније долазили у ову кућу, није вам ваљда и тада био потребан.

Џошуа је промрмљао нешто као „оружје никад није наодмет“ и наставио припреме за суорет са духом. На сваком сточићу упалио је по три свеће. Сад је све било готово и почело је чекање. Било је негде око пола дванаест. После подужег ћутања сер Џошуа је још једном упозорио Руђера и Берка:

— Ово схватите озбиљно. Нипошто се не смете уплашити иначе би вам се могло догодити нешто заиста непријатно. То морате имати стално на уму. Зато сам и повео собом Џона Була — и он показа руком према псу који је и даље мирно дремао крај камина. — Ако се уплаши, тешко ће му. Биће ми жао, али сваки подухват тражи жртве.

— Реците, да ли тај ваш дух звецка панцима или се можда ноћу шета са сопственом главом испод пазуха — питао је подсмешљиво писац Берк који све те приче о појављивању мртвих није узимао озбиљно, баш као ни Руђер.

А сад вас молим да проверите јесу ли сва врата закључана, решетку на прозору и прераду на камину да не би после испало да је посреди нека подвала или да је дух ушао кроз оцак.

САД ДОЛАЗИ НАЈГОРЕ

Само што су Руђер и Берк све ово добро проверили и поново сели кад изби на звонику оближње цркве поноћ. Звук је био потмуо и у тишини одзвањао је живо. Али, ништа се није десило ни следећих десетак минута.

— Ваш дух није баш много тачан — нашалио се Бошковић, али га је сер Џошуа умирио да ништа не брине и да ће дух већ стићи кад му буде време.

Тачно око пола један у соби се изненада осетило јако струјање хладног ваздуха. Како је био крај јула и напољу врло топло, појава је заиста била необична. Пламен свећа затреперио је на ветру и тог часа часовник сер Џошуре, наочиглед изненађеног Руђера и Берка, нестаде са стола. Сликар поскочи и зграби свој пиштољ.

— Миолисте да би дух могао да пуца — упитао је Берк али сад више у његовом гласу није било ни трага од веселости.

— Не желим да рескирам! — кратко му је одговорио сликар.

Тог часа пламен свећа је опет живнуо и сви су почели да гледају где је ишчезнуо сат. Али, од њега ни трага. Тада се зачуше три јасна удараца, као да доле на улазним вратима лупа некакав цин. Кућа је буквално подрхтавала а јадан Џон Бул, сав наострожен, зацвилео је као да га је неко ударио и потом се с искеженим зубима и пеном на њушци склокао уза зид. Ту је и остао да лежи као беживотна хрпа само је с времена на време режао на свог господара као да му је најљући непријатељ.

— А сад долази оно најгоре — зачу се глас сер Џошуре — и ма шта да видите, ма шта да се деси, понављајте у себи, пошто ће вас глас издати: „Не плашим се, није ме страх, не бојим се“. — Тек што је он то изговорио, свеће се сасвим угасише мада није било ни дашка ветра. Сва тројица седела су на својим столицама као приковани. Мрак је био потпун. После пет минута зачуо се Џошуин глас:

— Не плашим се! — Нешто слично поновио је и Руђер, а тек нешто касније

— Опомињем вас још једном, господо, експеримент није безопасан и, ако се неко плаши, биће боље да оде док још има времена — упозорио је присутне славни сликар Рејнолдс.

Рер, а тек нешто касније чуо се и Берк. Тада је Руђеру било доста свега, нагло је скочио и отворио прозор на који је била навучена стара сомотска завеса. У собу уђе пријатан ваздух летње ноћи. Месец је у својој последњој четврти бледо осветљавао собу.

САТ СЕ ВРАТИО

Свеће се поново упалише. Сви погледом потражише малог булдога. Лежао је на истом месту крај зида, са стаклестим очима и исплаженим језиком. Био је мртав!

— Погледајте — рече Џошуа — мој сат је поново на истом месту. — Али, када га је узео у руке, он више није радио, и узалуд је покушавао да га навије...

Руђер и Берк гледали су се у недоумици. Мртва животиња, свеће које се пале и гасе како им падне на памет, сат који ишчезава, све им се то није допадало и зато су пожурили да напусте ово непријатно место.

Како се осећао Руђер Бошковић после овог догађаја и шта је о свему томе мислио не зна се јер о томе није писао своме брату Бару, нити је пак Берк оставио какав запис у својим дељима. Цео догађај познат је

из књиге Џошуре Рејнолдса „Мој живот и моје доба“. Ту се може прочитати још и то да је Бошковић био храбрији од Берка, а како сликар искрено признаје, и од њега самог кад је први пут „срео духове“.

Зашто Бошковић негде није споменуо овај непријатан доживљај разумљиво је. Прво, као човеку од науке, први је он на континенту прихватио Њутнову теорију гравитације, нису му биле прихватљиве идеје о призивању духова, а ни други његов разлог за ћутање није био ништа мање јак: Како је званично припадао језуитском реду, о томе није смео да напише ни реч из страха од инквизиције за коју су то била „ђаволска посла“.

ОБИЧНЕ ВАРАЛИЦЕ

Данас није тешко објаснити догађај са духом који је „посетио“ стари дворца у предграђу Лондона.

Није случајно што је избрана баш таква кућа. Мрачна, напуштена, да би атмосфера била што мистичнија, са више улаза, погодна за разне трикове с огледалима, меховима или тајним вратима која праве промају...

За утеху нашем Руђеру, он није био ни прва ни по-

следња жртва опсенарства. Сензационалним причама о чудесном показивању духовних мртвих и триковима лукавих аранжера насели су касније и неки истакнути представници природних наука: Вилијем Крукс, енглески физичар и хемичар који је открио елементарни талијум и вакуумску цев, немачки физичар и филозоф Густав Фехнер, Камиј Фламарион, француски астроном и неки други.

Чак и данас, нарочито у Сједињеним Државама и Енглеској, постоје спиритистички клубови чији чланови верују да се нарочитом техником „спиритистичких сензи“ преко „медија“, особа за које се верује да су надарене тајанственом способношћу посредовања између покојника и живих људи, може успоставити веза с духовима.

Наука на све то, после исцрпних истраживања, каже кратко: спиритистичке појаве заснивају се на чистом опсенарству и триковима, а при том доста често игравају улогу и аутосугестија, затим хипноза и масовна психоза. Сви чувени медији раскринкали су као обично варалице.

Према томе једно је сигурно: сер Џошуа Рејнолдс ватрени поборник постојања духова, морао је оне јулске ноћи 1760. имати и помоћника.

ДИКАН

MONTEKARLOS

И ПРВИ РЕЛИ

ОСЕТИЛИ СУ КРВ

Године 1944. налазио сам се као ратни заробљеник у Тајланду, у јапанском логору Такунан. Ужаси и мучења били су иза мене, наступило је мирније време. Успео сам да се као помоћник убацим у кухињу за јапанске офицере, где ми је дужност била да сакупљам иверје за потпаду. Ово је за мене значило много: понеки оброк више и извесну слободу кретања. Било нас је шесторица и радили смо у паровима. Постојало је само

Никада се нисам бавио ловом. Само једном учествовао сам у хајци и то — као плен!

мост преко јарка и приволели неколико беспосличара из села да уместо нас сакупљају грање док будемо трговали.

И тако смо сваког дана прелазили „границу“. Носили смо старе ципеле, прстење, налив-пера, часовнике, делове одеће, а враћали се с цаквицама пуним намирница.

Тог дана био сам у смени са неким Цоном Брамом из Бирмингема. Одмах смо кренули, носећи у цаквицама ситнице које су наши другови хтели да трампе. Дан је био врео

дечака из села и дадоше нам знак да пођемо за њима.

ЈЕДИНО СКРОВИШТЕ

Пола часа касније, трампа је била готова. Управо смо се спремали да пођемо, кад нам притрча један од домородаца, вичући:

— Јапанци! Јапанци!

них свиња и кокоши, које су домороци бацали на ову хрпу и остављали да ту иструну!

Али, није се имало куд. До наших ушију допирали су гласови Јапанаца и знали смо да би и најмањи покрет могао бити кобан. Непомицни, осећали смо како по нама гамижу стотине ситних створова и стегнутих зуба трпели уједе инсеката. У овом положају провели смо — неколико сати!

Најзад, Јапанци су отишли. Извукли смо се из смећа, зграбили цакве и похитали кроз тунел. Нисмо гледали један у другог, а да смо то учинили, ужаснули бисмо се: били смо од главе до пете умазани свежом крвљу, као да смо се тек извукли из неког ужасног покоља.

Изишавши из тунела, кренули смо ивицом пропланка по коме су пали биволи. Није нам пало на памет да се излажемо смртној опасности: и најпитомија животиња подивљала би од мириса крви који смо ширили око себе!

А онда видех да биволи више не пасу. Оборили су рогове, рили папцима земљу и пошматрали нас.

— Бежимо! — повиках и потрчаш то ме ноге носе. После десетак метара, усудих се да се осврнем и ви-

— Бежимо! —
повикао сам и
потрчао што ме
ноге носе.

једино, веома строго правило: ни по коју цену нисмо смели да пређемо три метра дубок и исто, толико широк јарак којим је отишала вода од монсунских киша, а налазио се на око осам стотина метара од логорске жице. Па ипак, и то је била велика слобода за једног логораша. Камо среће да сам умео да је ценим!

ПРЕШЛИ СМО ГРАНИЦУ

Можда бисмо ово правило и поштовали да се на отприлике још толикој удаљености, с оне стране јарка, није налазило село по имену Тај. За нас је оно значило одличну прилику да помоћу трампе набавимо још мало хране за себе и наше другове који нису могли да излазе из логорског круга. Нисмо дуго оклевали: од греда смо направили

и већ после неколико минута купали смо се у зноју, мада смо на себи имали само кратке панталоне и велике шепице за заштиту од сунца.

Прешли смо мост и приближили се селу. Лавез паса објавио је наш долазак. Село је било опасно непроходним густишем од бодљикавих бамбуса и сваки пут би неколико домородаца дошло да нас проведе кроз један узани тунел прокрчен у честару.

Чекали смо, гледајући око себе. На једном оближњем пропланку пасло је десетак индијских бивола. Ове велике, рогате животиње, тешке и до једне тоне, делују прилично застрашујуће. Али, оне у овим крајевима представљају уобичајен приказ; знали смо да су много питомије него што изгледају и зато их се нисмо плашили.

Убрзо, однекуд искрснуше два

Одиста, из даљине је налазио један јапански офицер са два војника. Док смо трепнули, домороци су се узверали уз дрвене стубове и нестали у својим колибама издигнутим над земљом. Прва помисао била нам је да пођемо за њима. Потрчали смо, али Брам одједном рече:

— Стој! Ако нас нађу у колиби, сравниће читаво село!

Био је у праву, нисмо то смели да дозволимо. У паници, почели смо да се осврнемо око себе. Постојало је само једно скровиште — гомила трулих банаана и палмовог лишћа недалеко од улаза у зелени тунел. Без размишљања, заронили смо у њу, копајући рукама из све снаге. Што дубље — то боље!

Тек кад смо се мало примирили, постадосмо свесни у шта смо упали. Око нас је ужасно заударало, а на телу смо осећали нешто љигаво и влажно. Били су то остаци закла-

дех иза себе — пар рогова. Почех да скрећем лево и десно да бих добио у предности, али ми је биво и даље био за петам. Махинално сам погледао у Брама и видео да ни он није у бољем положају. Једна животиња пратила га је у стопу, а за њом су грчале још три-четири.

„Дошао нам је крај“, помислио сам. Али, у том тренутку видех да је канал на једва двадесетак метара од нас. За животиње је то била непремостива препрека!

— Скачи, Браме! — викнуо сам. — То нам је једина нада!

Видех како се мој друг баца на ону страну јарка, у сигураост. Био је то последњи час: бик је већ устремио рогове да му зада смртни ударац.

Осврнуо сам се: и мој гонилац спремао се за завршни ударац. Губица му је била обливена балама, а закрвављене очи гледале су ме тако да ми се крв следила у жилама.

Одбацио сам се, полетео кроз ваздух и тако треснуо о тле на другој страни да ми се учинило да сам све кости поломио.

Ипак, лакнуло ми је. Био сам у зони логора, у слободи!

Френк Дејвис

Пробушени носеви су једно од најстаријих индијанских племена у Сједињеним Државама. Њихова историја бележи, између осталог, многе несугласице с бледоликима, до којих је долазило јер се ово племе непрекидно селило у потери за бизонима. Американци, који су им уговором из 1836. године одредили животни простор на граници држава Орегон и Ајдахо, нису се никако мирили са њиховим лутањем. Поглавица Пробушених носева Џозеф, један од најчувенијих бораца за индијанска права, много је пута покушавао да се нагоди са бледоликима, али у томе није имао нарочитог успеха. Најзад се одважио на велики подухват: да поведе своје племе у велику сеобу према Канади, у потрази за већом слободом. Честим нападима, Американци су покушавали да задрже овај покрет, али је Џозеф из сваког окршаја изпазио као победник. Ипак, најзад га је код реке Јелоустон (Монтана) поразио генерал Нелзон Мајлс. Одведен је у резерват у Ковилу, у држави Вашингтон, где је провео остатак живота.

Једна од чувених Џозефових победа над бледоликима била је и ова код реке Биг Хоуп у Монтани, 9. августа 1877. године.

БИТКА БИГ ХОУП

КОД ХОУЛА

1) Трупе мајора Гибона, 163 војника и 35 добровољаца, нападају у зору 9. августа. 2) Логор Пробушених носева, смештен на окуци реке Биг Хоул. 3) Коњаници у галопу упадају у логор, убијајући све што им се нађе на путу, чак и жене и децу. 4) Американци покушавају да запале индијанске шаторе, али су ови сувише влажни да би горели. Уместо тога, пожар се шири сувом преријом. 5) Изненађени Индијанци беже на све стране, али, чим су се сабрали и некако заклонили, отварају ватру на Американце. 6) Пошто су им Пробушени носеви нанели тешке губитке, Американци се под унакрсном ватром, заслепљени димом из шипражја које гори, повлаче назад преко реке. Индијанци их гоне и чак успевају (7) да заплене једну од запрега с муницијом. 8) Шацица коњаника штити одступницу главнини војске. 9) Једна запрега успела је да измакне. 10) Амбулантна кола. 11) Мајор Гибон,

рањен у ногу, наређује својим људима да се склоне у један мушарак (12). 13) Индијанци надиру са свих страна. Пошто су се докопали једног америчког топа, бацају га са стене. За то време, преживеле индијанске породице склапају шаторе и беже према луку. 14) Борба је свирепа и води се прса у прса. 15) Прецизни хиџи Пробушених носева приморавају Американце да се укопају како би наставили битку. 16) Захваљујући ранијој бици у кањону Вајтберд. Пробушени носеви су били добро опремљени оружјем и муницијом, те су се код Биг Хоула борили све до касне вечери. Прекинули су ватру и побегли тек кад је мајору Гибону стигло појачање генерала Хауарда. У овом окршају погинула су 33 Американца, а рањено их је 38. Било је рањено и 14 од укупно 17 официра! Пробушени носеви изгубили су око 90 људи, међу којима и неколико најбољих индијанских ратника.

ГРЕШКОМ ЈЕДНОГ ПОШТАРА

Узалуд сам покушавао да се сетим девојке Љиљане из Неготина. Осим мале Лиле ни једну другу нисам знао. На крају сам закључио да је необична честитка »штос«
другова

У школи се тих дана ништа друго није причало него где ће ко за Нову годину. Ја сам о томе могао само да сањам. Био сам ђак-самац, у туђем граду, без џепарца, чак ни за честитке нисам имао новца. У ствари, право говорећи, нисам ни имао коме да честитам. Ипак сам на крају у нашем школском фото-клубу где смо сами правили честитке изабрао најлепшу и у последњем тренутку убацио је у поштанско сандуче: писао сам девојци Љиљани код чијих сам родитеља некад становао док сам учио пољопривредну школу у Неготину. Били су необично добри према мени, па сам хтео да им на овај начин укажем пажњу. После подужег размишљања написао сам:

„Лила, све оно што припада добрим људима нека припадне теби и твојим родитељима — Жика“, и адресовао: Неготин, Д. Недељковића 12.

Вратио сам се у своју собицу на крају града коју сам делио са Милетом из Рашке и Слободаном из Неготина и убрзо на честитку и заборавио. Нисам ни знао шта ће се све из тога изродити.

ЈАВИ СЕ!

Нова година је прошла. Није била баш онаква какву сам прижељкивао, али био сам млад па сам и то што немам ни ново одело ни девојку некако преболео. Нису то имали ни моји другови из собе, а ипак нам је било лепо. Маштали смо, препричавали понеки случајно ух-

ваћен поглед или реч неке девојке, лепили по зидовима слике глумица и чекали жељно сваку трећу недељу кад је на једног од нас долазио ред да спава сам. Јер, било нас је тројица у соби и два кревета...

Једног дана кад сам се вратио из школе у стану ме је чекало велико изненађење. На моје име стигла је новогодишња честитка с непознатим рукописом.

„Желим ти много среће“ — и потпис: Љиљана, ученица II године Учитељске школе, Неготин, Р. Недељковића 12.

Нашао сам се у недоумици. Дуго сам претурao по глави ко то може бити, покушавао да се сетим неке Љиљане из Неготина, али осам мале Лиле, која није ни знала да пише, ниједну другу нисам познавао. На крају сам закључио да је то некакав штос мојих старих другова из Неготина.

Па ипак, честитка ми никако није давала мира. Нешто ме је непрекидно копкало. А шта ако није шала? Па зар ме остављена адреса није скоро јасно позивала: „Јави се“! И, како сам по природи радознао, сео сам и написао једно кратко писмо на адресу те непознате Љиљане која можда уопште и не постоји.

Одговор је стигао веома брзо. Љиља је постојала! Писала је да ме не познаје, али да је од мене добила честитку која ју је обрадовала, па ми је узвратила својом. Тек тада сам схватио истину: грешком поштар моја честитка намењена Лили из Улице Д. Недељковића 12, стигла је у руке Љиљи из Улице Р. Недељковића 12.

Тако је случај „разгледница“ био решен али не и завршен.

СУСРЕТ НА ПЕРОНУ

Наставио сам да се дописујем са Љиљаном иако се нисмо познавали. У почетку су то била заиста само пријатељска писма, информативна, шта ко ради, како је у школи, али свако следеће

је већ добијало другачији тон. Оно „Драги пријатељу“, односно „Драга пријатељице“, као по договору скратили смо у исто време на „Драги“ и „Драга“. Љубав која се увукла у наша писма природно нас је терала да мислимо да ћемо се кад-тад морати упознати. Али, прилика никако да нам се укаже, а Приштина, где сам тада учио, далеко је од Неготина...

После годину и четири месеца дописивања и стотине измењаних писама, најзад је дошао час да се сретнемо. Договорили смо се да ја до-

пућујем у Неготин, а она ће ме са Слободаном дочекати на станици

У возу је моје узбуђење достигло врхунац. Мада сам имао њену мини-фотографију и знао како мисли и осећа, непрекидно ме је мучило како у стварности изгледа та Љиља, какав јој је глас, уопште каква је жива а не на папиру.

Спазио сам је поред Слободана на перону. У плавој бундици, малена, са дугачком расутом косом и некако уплашеним осмехом. Али, одмах ми се учинила симпатична.

Ја сам био сав несрећан, па је разговор у почетку био мало натегнут, али већ после пет минута чинило ми се као да је одавно познајем. Не, нисам погрешно. Ова девојка ми се свиђа.

А она? Шта она мисли о мени? Прва пушта улица у којој смо остали сами показала ми је да мислимо исто. Чак ми се учинило да и кад ћутимо, ћутимо исто...

У Неготину сам упознао њене другове, другарице и родитеље. Стекао сам у Љиљи и пријатеља и девојку.

Са Љиљом сам се волео пуне четири године. Имали смо дивне тренутке, али било је и оног „збогом“ и враћања прстена, неспоразума, па олет цвећа, суза и љубави, тако све док нисмо завршили школовање.

Сада смо заједно. Ускоро ћемо прославити годишњицу брака, а нашем сину Мартину не бих пожелео ништа боље до да неки поштар и за њега направи сличну грешку.

Жика Калмаковић,
наставник,
рудник Аврамица,
Грљан код Зајечара
(Хонорар: 250 дин.)

Најнања песна

Ево најнање песне! Мања је од зрна мака.
У њој је један осмех и писмо за једног дечана.
Ако знаш ко ја мање — мило да ти причам дање.
Ако не знаш ко мање — мила ће се тице дање.

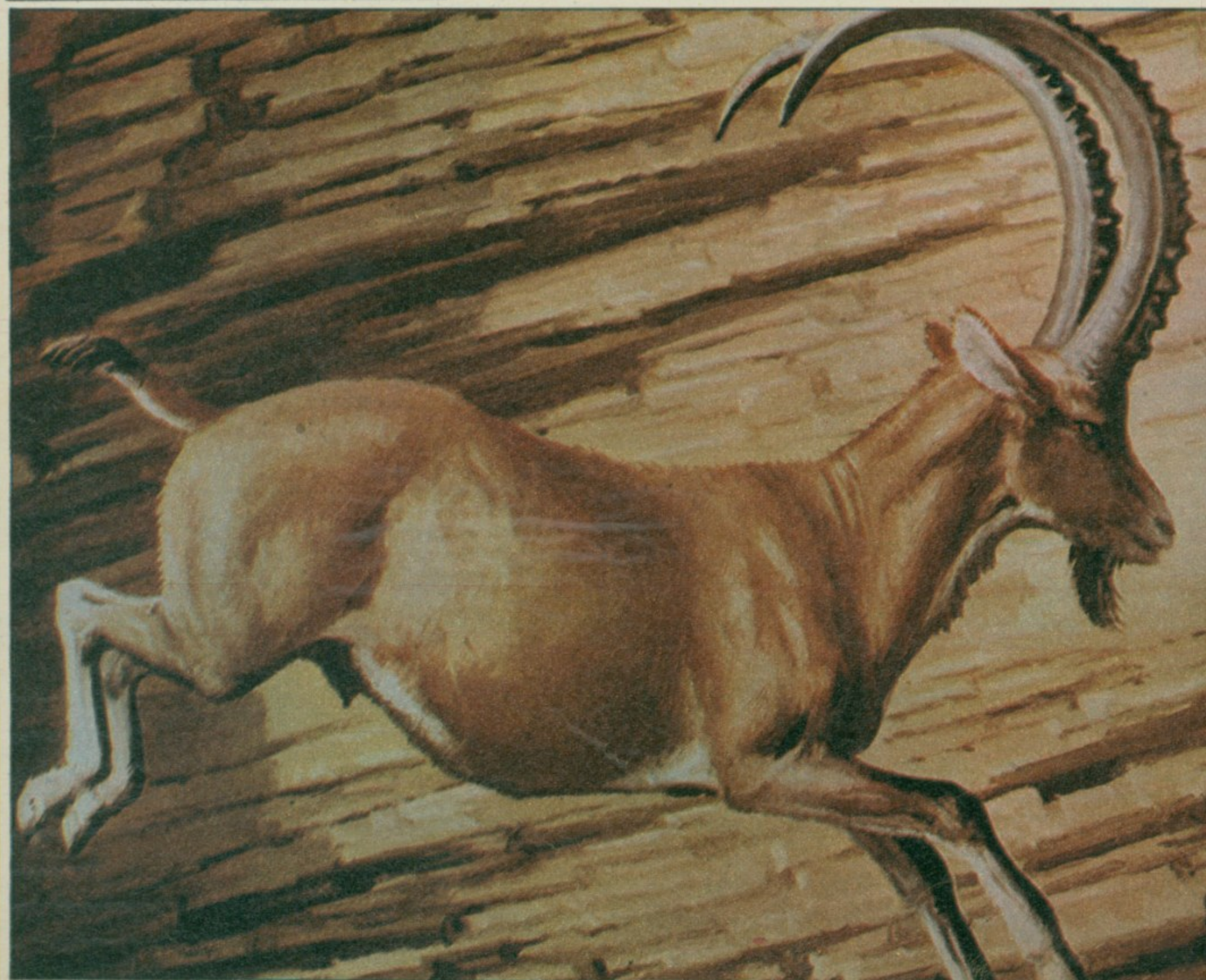
Мирослав Антић

ЖИВОТИЊЕ КОЈЕ НЕСТАЈУ

ЗАБАВНИКОВА ЕНЦИКЛОПЕДИЈА

За последње две хиљаде година изумрло је око сто различитих врста сисара. Сада изумире једна врста сисара годишње. Научници смањују да таква судбина чека још око 250 до 300 врста. Представљамо вам најугроженије.

ДИБАТАГ ИЛИ КЛАРКОВА ГАЗЕЛА је врста антилопе из породице шупљорогих преживара. Називају је још и лама-газела. То је врло висока (до рамена има и до 90 сантиметара) дуговрата животиња која живи у изразито сувим крајевима Сомалије. Дибатаг може да издржи и више недеља без воде. Рогови јој личе на лиру и повијени су напред а реп изузетно дугачак и завршава се ресицом. Женка нема рогова. Боја длаке јој је ружичастосмеђа, тамнија дуж леђа и светлија на трбуху. То је веома брза животиња и становник је савана и зелених пашњака па се не може наћи у гушћим шумама. Домороци је лове због крзна и зато јој прети потпуно истребљење.

АБИСИНСКИ ИБЕКС ИЛИ КОЗОРОГ је дивљи јарац који припада шупљорогим преживарима. Некада су га ловци немилосрдно ловили мада је становник највиших планинских врхова. Данас се у Етиопском горју северно од језера Тана може наћи још само око 200 козорога. Има грубу смеђу длаку, здепаст, чврст труп са тежим предњим делом и кратак чулав реп. Брада му је смешно мала и виси са средине вилице, а длака на трбуху светлија од длаке на леђима. Мужјак има рогове дугачке и до 1 метра, лучно савијене уназад, чије су предње ивице избраздане са безброј жљебова. Женка је без браде и има кратке рогове. Живе у мањим групама које предводи мужјак. Ове снажне животиње су изванредни пењачи по стрмим литицама.

Ако срећније чећборицу војних ђо-
лицајаца у ципу, ђрбо ђуцајше, ђа
шек онда ђићајше да ли су Амери-
канци или Немци! — ђреносили су
наређење од усћа до усћа уђла-
шени амерички војници.

МЕТА ЧЕТВО

ДРУГИ СВЕТСКИ РАТ

Поручник Холцман, одевен у униформу америчког официра, седео је на предњем седишту, крај возача. Цип се с муком мимолазно с колоном војних возила и тешко пробијао кроз сметове разпрсканог снега, све даље од линије фронта који су, само дан раније, разбили немачки тенкови. Велики камиони, крцати оружјем, опремом и намргођеним војницима, послушно су се склањали у страну да би направили пролаз полицијском ципу.

Четири Немца одевена у америчке униформе круто су седели у ципу иако им је срце сналазило у пете. Избежљивали су се од страха три помисли да би неко од Американаца могао приметити да се колона креће погрешним путем, да затражи објашњење од тобожњих полицајаца чија је дужност била да регулишу саобраћај на друму. А они су, само не колико тренутака раније, по размештали путоказе на раскрсници и са саобраћајном палицом у руци упутили колону у погрешном правцу.

КОБНА ГРЕШКА

Али превару нико није приметио. Уморни Американци дремали су у камионима, шофери су водили рачуна само да не изгубе из вида возила испред себе. Потпоручник Холцман је одахнуо: возач у белом камиону, срећом, није добро познавао путеве у овом делу Ардена и поуздао се у објашњење лажних полицајаца.

Сада је цип већ био далеко. Потпоручник Холцман је хтео да изврши и други задатак који је добио пре неколико дана у немачком штабу: да дигне у ваздух огромно складиште муниције и оружја из кога су се снабдевале три америчке дивизије. Складиште се налазило дубоко у шуми, добро скривено и маскирано, а прилазе су чували војници.

Шлемови с белом праком на којима су стајала два кружна слова МП (војна полиција) били су најбоља пропусница у тим ратним дани-

ма. Зато је потпоручник Холцман лако прошао поред страже и возачу наредио да заустави цип иза велике дрвене бараке до пола укопане у земљу.

Тихо, без речи, Немци су поскакали из возила и дали се на посао. У земљу, крај дашчаног зида, хитро су закопали две торбе пуне експлозива, а затим одозго набацали снег. Није прошло ни три минута, а четири Немца већ су седела на својим местима у ципу. Возач је покренуо машину. У том тренутку, иза угла зграде, пред њима се појавио још један цип, овог пута са правим Американцима.

За тренутак су немо погледали једни друге, а затим су три Американца дохватила оружје и рафалима посекла изненађене Немце. Умирући, потпоручник Холцман се очајнички питао: „У чему је прешао? Како су могли да нас препознају“?

Он није знао да се Американци никад по четворица не возе у ципу него само по тројица. Ту ситницу је превидела и немачка команда која се иначе побринула да своје диверзанте, чије је знање енглеског језика било беспрекорно, снабде оригиналним америчким униформама, оружјем, документима, па чак и америчким цигаретама.

У „Вучјој јаји“, 16. септембра 1944. године, одржавало се саветовање на највишем нивоу. Поред Хитлера, ту су Кајтел, Јодл, Гудеријан и Крајне, некад славни немачки генерали, који су сада покушавали да зауставе савезничко напредовање са истока и запада. Јодл је износио ситуацију: Црвена армија је изашла на Вислу и Дунав и стигла до Карпата. На западном фронту влада тишина — савезници су стали у Арденима и мисле тамо да презиме.

ОФАНЗИВА У АРДЕНИМА

— Ардени! — повикао је Хитлер. — Ту ћемо ударити. Желим офанзиву овде, у Арденима! — при том је с треском спустио шаку на карту Европе пред собом. — Та битка ће одлучити судбину

немачке нације! Зато се мора водити с крајњом бруталношћу. непријатељ се мора бацити на колена и приморати да затражи сепаратан мир. Јодл, желим дегаљан план офанзиве!

С тим речима фирер је отпустио своје генерале. Ни ко није прозборио ни реч, чак ни касније кад су се бацили на развијање плана офанзиве. Само је Руднитет, командант западног фронта, промислио себи у браду: „Бесмислица!“ Он је знао најбоље од ових да 25 дивизија, од чега 7 оклопних и 18 пешадијских, неће моћи у једном силовитом нападу да реше исход рата. Знао је и да су савезници много надмоћнији...

Датум офанзиве био је одређен: 16. децембар 1944. године. Мере предузете да би се од савезничке обавештајне службе прикрили покрети трупа биле су заиста фантастичне. По путевима је разастрта слама, а возила и тенкови су се опрезно кретали не производећи скоро никакав шум. Јединице су почеле да добијају следовање дрвеног угља који није правио дим, како лопорове ватрице непријатељ не би могао да открије. Кретање трупа вршило се само ноћу, а сви немачки војници родом из ових крајева били су хитно пребачени на источни фронт — да им случајно не би пало на ум да дезертирају и испричају све Американцима.

СКОРЦЕНИ ВОДИ ИГРУ

Али, Хитлеру то ипак није било довољно. Зато је почетком октобра, позвао СС мајора Ота Скорценија, човека за кога је енглеска контраобавештајна служба тврдила да је најопаснији човек у Европи. Пред вратима Хитлеровог кабинета један официр је одузео Скорценију пиштољ и ташину, што је била уобичајена мера опрезности после неуспелог атентата од 20. јула.

— Долеђујем вам важан задатак. — Хитлер је одмах после поздрава прешао на ствар. — На западу почиње мо велику офанзиву. Ви ћете формирати посебну јединицу одевену у америчке униформе и снабдевену америчким оружјем и возилима. Опрема је наша брига, а ваша да заузме мостове на Мези да их непријатељ у повлачењу не би срушио а затим да ширите забуну и панику у америчкој позадини. Палите и рушите све што вам дође под руку! Клоните се једино складишта бензина, јер ће нам гориво бити преко потребно.

Хитлер је мало застао да би подвукао значај својих речи:

— Дајем вам неограничено овлашћење. Ово је ваша шанса, пуковниче Скорцени, искористите је!

Скорцени је изненађено подигао поглед.

— Не, нисам погрешно. Овог часа вас унапређујем у чин оберштурмбауфирера. Можете ићи пуковниче.

Скорцени се одмах дао на посао. Међу есесовцима, као још увек најпоузданијим немачким војницима, изабрао је велику групу младиха. Услов је био да изванредно говоре енглески језик и да, уз то, имају амерички акценат. Били су то углавном Немци који су више година живели у САД. На посебном течају учили су да се понашају као амерички војници, да жваћу гуму, пале шибице о прозоре, ђон или тарабу, да возе цип и да баратају америчким оружјем.

Ото Скорцени се налазио свуда: надгледао је наставу, бринуо се за набавку војних докумената, па је чак лично изабрао 40 ципова међу запленим непријатељским возилима. Хемичарима је наредио да анализирају боју којом су били офарбани и да припреме такву исту како би се са возила уклонили сваки траг да су била у борби.

Одредио је и посаду: по четири есесовца у сваки цип. Била је то његова највећа грешка.

Био је 16. децембар када су у 6 сати ујутру планински висови задрхтали од страшног плотуна. Преко две хиљаде немачких попова бљувало је непрекидно челик на проређене америчке пољокаје. Оклопне јединице су

пошле у продор, а између „тигрова“ и „пантера“ јурило је четрдесет америчких ципова с немачким војницима...

Чим су стигли у америчку позадину, Скорценијеви људи су се поделили на мање групе. Једна, састављена од седам возила, упутила се у штаб корпуса и одатле почела да шаље америчке јединице свуда, само не на фронт. Играјући ултиму са браћајца, Немци су поразмештали путоказе и већ првог дана успели да цео пук пошаљу у дубоку позадину уместо у борбу.

ПАНИКА У ПОЗАДИНИ

Немци су затим зауставили другу америчку колону и испричали својим „земљацима“ брдо лажи. Верујући да

КАК ЗА РИЦУ

ње шлемом. Због ове измишљотине многи амерички војници су изгубили главу само зато што су хтели да је почешу.

ВЕЗАНИ ЗА ЦИП

Ипак, Американцима није дуго требало да се освете. Ускоро су друмовима размили ципови у којима су седела по три полицајца са оружјем на готовс. Они су обично прво пуцали, а затим проверавали да ли пред собом имају Немце, или не. Претресали су и испитивали чак и највише америчке официре јер су имали обавештење, наравно лажно, да се један Немац шета њиховом позадином чак у генералској униформи. Тако је ухапшен и генерал Кларк јер није у-

мео да наброји имена играча неког познатог рагби клуба.

Пошто су Немци изванредно владали језиком, Американци су морали да им намештају замке. Зато су постављали најнеобичнија питања у стилу: „Како се зове пређа жена Клерка Гебла?“ или „Који тим је првак у безболу?“, или „Знате ли назив последњег Фордовог модела?“ Један погрешан одговор био је довољан за хапшење.

Такво решење могли су да издрже само прави Американци. Зато су Немци радије избегавали овакве сусрете, а кад би се нашли очи у очи, покушавали су да побегну. Обично нису имали среће. Неколико метака посланих у пуме заустављале су возило, а Американци су се тријумфално враћали у штаб својим циповима иза кога су, везани један за другог, трчали ухапшени Немци.

Ипак, највећи број есесова

ца преобучених у Американце неславно се предало, одевени само у кошуље и гаће. Они су више волели да падну у заробљеништво по цену трипа или кијавице, него да добро утопљени у америчке униформе — падну под мецима вода за стрељање. Немцима је, наиме, било важније да их не ухвате у противничким униформама, јер је амерички војни суд у том случају изрицао само једну казну и то смртну!

Пуковник Ото Скорцени није поделио тужну судбину својих људи јер — није ни пошао с њима. Остао је у дубокој немачкој позадини иако је „пустио глас“ да се налази на путу за Париз где треба да зароби генерала Ајзенхауера. У врховној савезној комори, при четири дана владала је паника због тога. По Паризу су стално „чешљале“ војне патроле, а затвори су се пунили невиним америчким официрима.

Био је то једини успели арденски „виц“ СС оберштурмбанфирера Ота Скорценија.

се непријатељски тенкови налазе у непосредној близини, Американци су се безглаво дали у бекство! Друга немачка група пресекала је телефонске везе између штаба генерала Бредлија и Хоџеса, а трећа је обавестила команду једне америчке јединице да се у позадину спустило неколико дивизија немачких падобранаца!

У америчкој позадини завладао је хаос. Трупе су се безглаво кретале укруг за-

плашене гласинама о немачким успесима на фронту. Складишта оружја су лете-ла у ваздух, амерички официри су налажени мртви поред путева. Али, праву панику изазвала је прича о Немцима преобученим у часне сестре и фратре који убијају усамљене америчке војнике из пиштоља са пригушивачем! Наравно, то није било истина, као ни то да је знак распознавања међу преобученим Немцима — маха-

ЦРНА БРАДА И КОМАНДОСИ

ДА БУДЕМО

ЛЕПШИ

НЕВОЉЕ СА КОСОМ

ШТА ОБАВЕЗНО МОРАШ ДА ЗНАШ

Изглед косе зависи од општег здравља, али се ипак дешава да се и здравом младом човеку или девојци коса масти, или је претерано сува, ломи се, крајеви јој се крзају и расцветавају, појављује се перут и коса најзад опада. Данас постоји низ препарата који се много рекламирају и препоручују за негу косе: спречавају опадање, уклањају перут или претерано машћење косе. Међутим, и поред употребе тих производа, а можда чак и баш због претеране или погрешне употребе, резултати често изостану. Јер, треба знати неке основне законе за правилну негу косе и зато запамти: за сваку врсту косе, без обзира каквог је квалитета и дужине, равна или крива, најважније је да је редовно переш одговарајућим благим средствима — шампонима — и редовно ишчешљаваш меким чешљем или четком! То важи и за девојке и за младиће који данас носе мало дужу косу. Даћу вам неколико савета како да негујете своју косу, не улазећи у лечење оболеле косе и коже косматог дела главе. За то се треба обратити лекару специјалисти који се зове дерматолог.

СУВА КОСА

За тебе је најважније да косу переш шампоном од јаја или коприве. Има их у малим и већим паковањима и нису скупи. Доза за једно прање стаје 1,30 динара. Примићеш ли да коса почиње да ти опада, поред прања овим шампонима препоручујем ти да у кожу главе утрљаваш раствор пантенола. Очешљај чисту косу и направи раздељке на одстојању од 1 — 2 цм и тако уради са целом косом, и спреда, и позади, и са стране. Оригинално паковање раствора

пантенола стаје 9,55 динара. Уместо раствора слободно можеш да узмеш и пантенол таблете, исте оне које добијеш кад те боли грло. Немој их гутати већ их полако растапај у устима као бомбону. Узимај их 3 x 1 дневно. И раствор и таблете добићеш у свакој апотеци и са рецептом социјалног осигурања и без њега. Једна кутија пантенола у таблетама стаје 3,30 динара. Ако ти је коса сува, а имаш и перути, најбоље је да после прања употребиш алкохолни лосион који ћу ти прописати. Исеци рецепт за овај лосион из Забавника, залепи га на папир заједно са купоном у десном углу и сваки апотекар ће ти га дати.

Алкохолни лосион за негу суве косе који лекар препоручује читаоцима Политикиног забавника:

2 — 3 посто салицилне киселине и 5 посто ричинусовог уља.

100 грама лосиона заједно са флашицом стаје око 6,00 динара.

Од овог броја Забавник почиње серију за младе: како могу сами без много труда и новца да изгледају управо онако како желе. Велик број читалаца незадовољан је својом косом, па стручњак за ова питања прво њима одговара.

ШТА НЕ ТРЕБА ДА РАДИШ

За све младе посебно је важно да на косу не стављају разне хемикалије које се налазе у боји за косу, разним бриљантинима и лаку за косу. Ако косу већ треба нечим после прања учврстити, употреби лак али онај најквалитетнији јер он садржи најмање штетних састојака. Најбољи су витамински лакови и има их у три варијанте, за јаче, средње и слабије учвршћивање. Мање паковање стаје 30,00, а веће 47, 80 динара. Много је боље ако уместо лаком накувиш крајеве косе пивом. У њему има витамина Б, а учврстиће ти косу исто као и лак.

Не пери косу сапуном!

Не носи капу стално, али исто тако заштити косу капом или марамом на ветру или ако радиш у просторији у којој има много прашина или хемијских испарења.

Кад переш косу, не трљај корен косе сувише грубо ноктима већ врховима јагодица. Да би косу лакше испрао, стави у последњу воду кашику воћног сирћета или сок од пола лимуна. Најбоље је прати косу кишицом јер у њој нема креча.

За младиће:

Не утрљаваш у косу после прања кољонску воду!

Изабери фризуру која следи природни пад твоје косе. Не изврћи власи у супротном смеру. Запамти: за добру фризуру најважније је да си добро подшишан!

За девојке:

Не затежи косу у кике и коњске репове!

Перике су „убиство“ за косу.

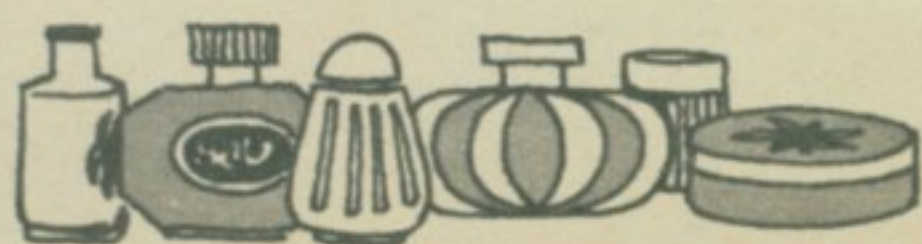
ДОКТОР

МАСНА КОСА

Довољно је да косу переш једном недељно. Међутим, уколико ти је коса јако масна, можеш је прати и чешће. Само, пази! Не претеруј у томе јер ћеш направити грешку: стално прање изазива појачано лучење лојних жлезда, па ће ти се коса још више мастити и већ три дана после прања личити на резанце. За тебе је најбољи шампон који садржи сумпор или катран, а може се набавити у дрогерији и кошта свега 1,30 динара. Између два прања добро би било да неким сувим шампоном, у праху, поспеш косу, увијеш у чист фротир и после петнаестак минута добро ишчеткаш у свим правцима. Овај суви шампон можеш набавити у дрогеријама и свим већим самоуслугама, стаје 29,50 динара и довољан је за десетак сувих прања косе. Ако имаш перути и коса ти опада, сваког дана употребљавај алкохолни лосион и то тако што ћеш косу редом делити у раздељке, на удаљености од 1 — 2 цм и ватом утрљавати течност. Исеци из Забавника рецепт за овај лосион, залепи га на чисто парче хартије заједно са купоном у десном углу и добићеш га у свакој апотеци. Цена лосиона је око 9,00 динара.

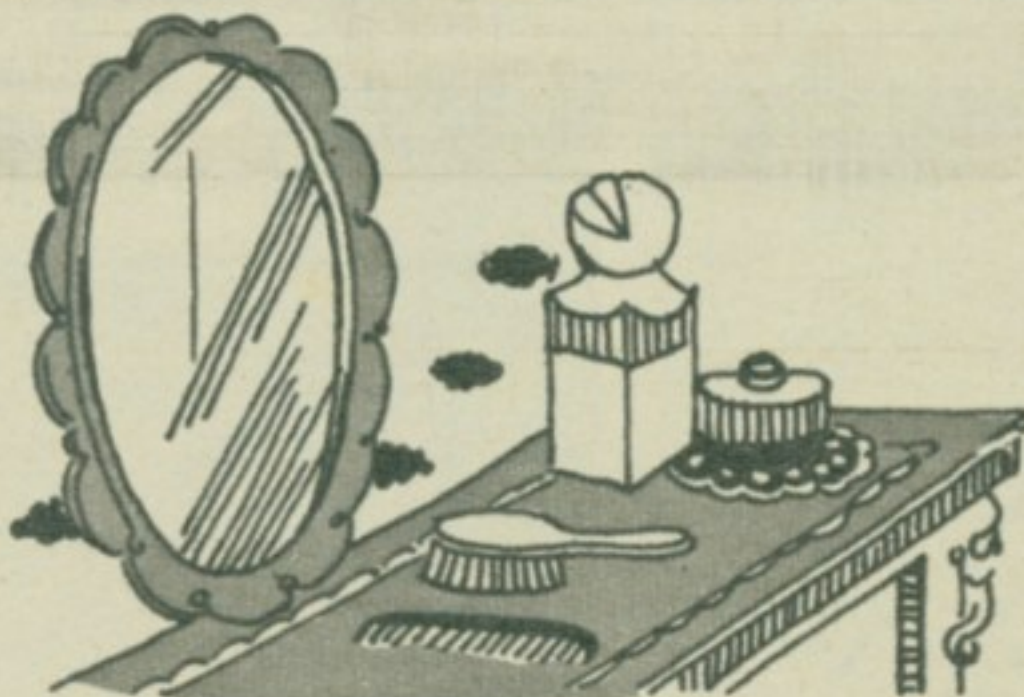
Алкохолни лосион за негу масне косе који лекар препоручује читаоцима Политикиног забавника:

салицилна киселина 2,5 грама, резорцина 2,5 грама, 70 посто алкохола — укупно 200 грама.

ПРИБОР

Чешаљ. Нису добри оштри чешљеви са шилљатим зупцима и зато набави мекан са заобљеним врховима. Није скуп и има га у свим радњама, самоуслугама и дрогеријама. Онај средње величине не стаје више од 5,00 динара. Пре но што опереш косу, обавезно опери и чешаљ и то у млакој води са неким благим детергентом и добро га испери. Ником не позајмљуј свој чешаљ, он мора бити само твој исто као, рецимо, четкица за зубе.

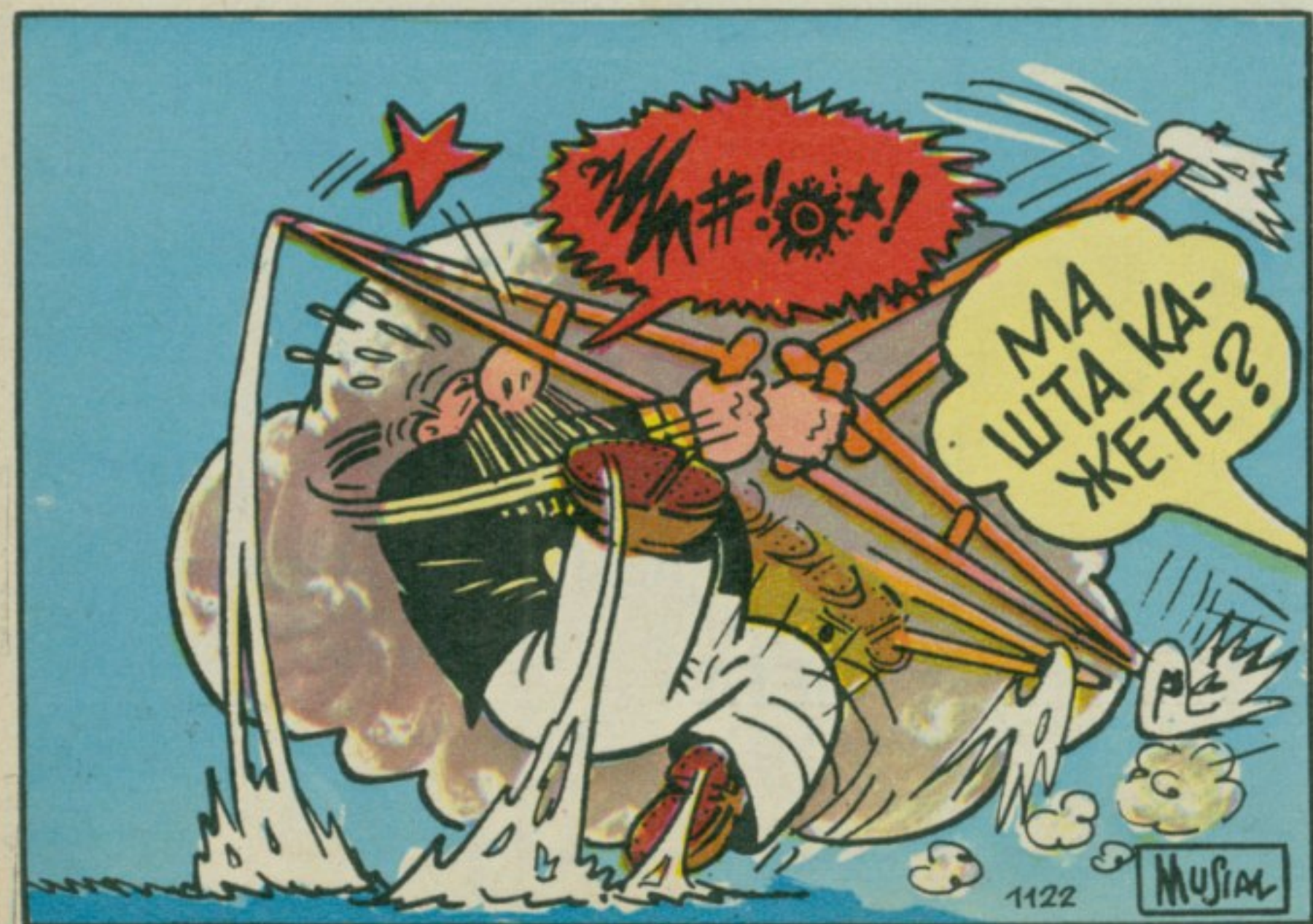
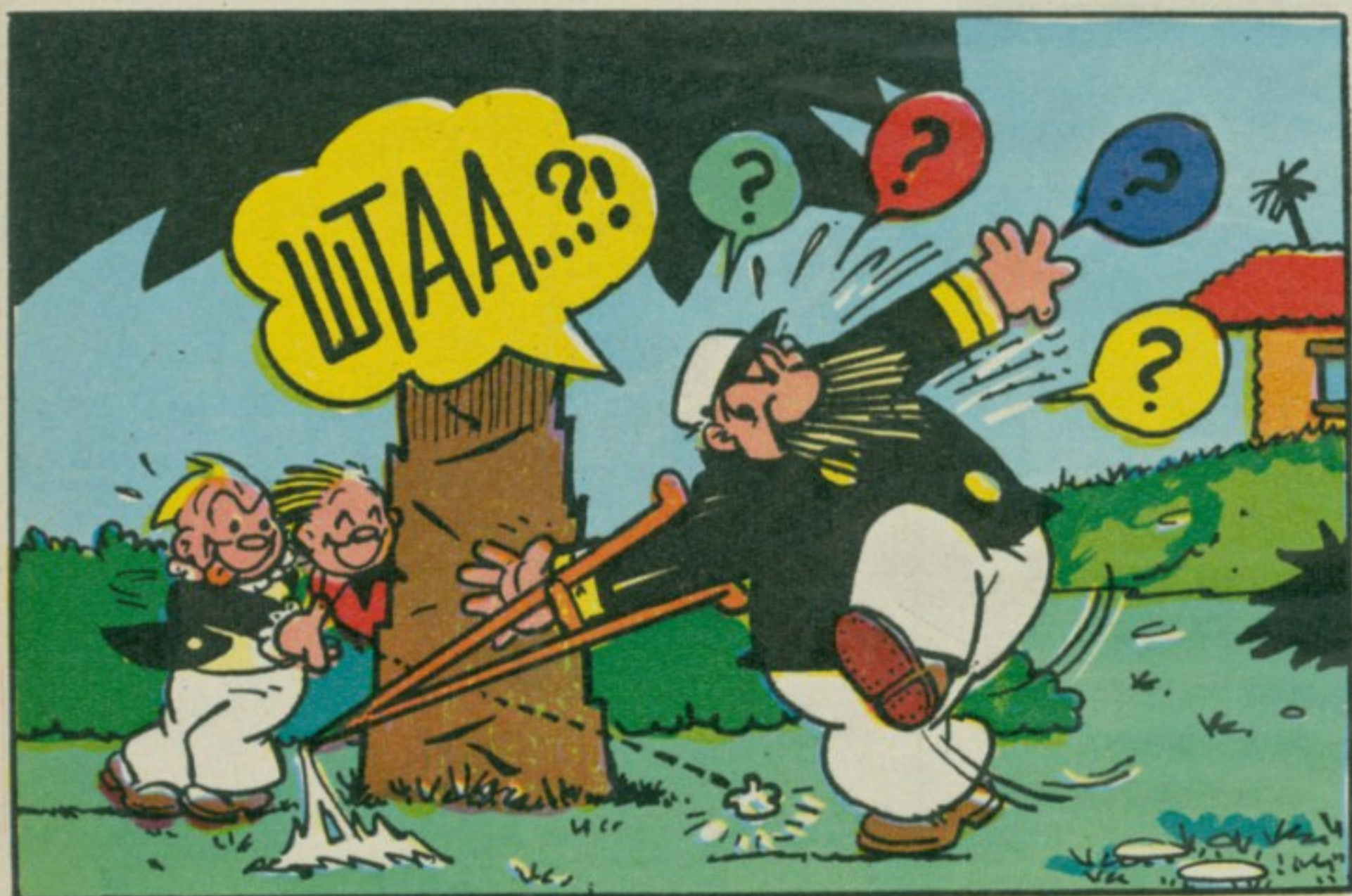

Четка. И за њу је важно каквог је квалитета. Најбоље су оне од животињске длаке. Иако су скупље од пластичних и оних с металним зупцима, много су боље и дуже трају, па се исплати купити их. Коштају око 50,00 динара. Утврђено је да су најбоље четке направљене од јазавчеве длаке! Пред спавање обавезно ишчеткај косу, нарочито ако употребљаваш лак!

У ИДУЋЕМ
БРОЈУ
НЕГА
ЛИЦА
МЛАДИХ

МАТИНИ
ЗАБВНИК
ЛОСИОН

ВЕСНА НА МОРЕУ

ВЕСНА РОКИЋ
У МУЗИЦИ
ЗВАНА
„ВЕСНА“/
ДОШЛА ЈЕ СА
ПОРОДИЦОМ
НА МОРЕ.

У „ПУТНИКУ“ СУ МИ ИЗНАЈМИЛИ ОВУ ВИКЕНДИЦУ ЗА БАМ-БАДАВА! ДА ЧУЈЕТЕ САМО КАКВА ЈЕ ТУ ТИШИНА!

КАД СУ
РОКИЋИ
УВЕЧЕ
ЗАСПАЛИ...

МАЈКО
МОЈА!

ШТА
ЈЕ
ТО?

УХУУУУ!

ЕТО ЗАШТО
ЈЕ ТАКО
ЈЕВТИНО!
ИЗА ВИКЕНДИЦЕ
ПРОЛАЗИ
ВОЗ!

УХУУУУ!

И ТИ ОВО
ЗОВЕШ ОДМОР?

ЧАСНА РЕЧ,
СВЕ ДРУГО ЈЕ
БИЛО
ЗАУ-
ЗЕ-
ТО!

УЈУТРУ, ПОСПАНИ И УМОРНИ, РОКИЋИ СУ
КРЕНУЛИ НА ПЛАЖУ...

ПРЕСТАНИ ДА ЗЕ-
ВАШ! НИ ЈА НИСАМ
ЗБОГ ОНИХ ВОЗОВА
ОКА СКО-
ПИО!

ХАААА!

ЈА ЋУ ПОПРАВИТИ
ЋАЛЕТОВУ ПРЕШКУ!

МИНИРА-
ЋЕШ
ПРУГУ?

...ОДАМАРАЊЕТЕ СЕ У ДИВНОЈ
ВИКЕНДИЦИ А КИРИЈА ЈЕ ДА
ПРОСТО НЕ ВЕРУ-
ЈЕТЕ!

ТО И ТРА-
ЖИМО!

РЕСТОРАН

ЈЕСИ ЛИ ЧУО, ЧЕДО-
МИРЕ, ЛЕПО И ЈЕВ-
ТИНО!

ШТА
КАЖЕШ?

ЕВО, ТО
ЈЕ ТА КУ-
ЋИЦА!

ДИВ-
НА ЈЕ!
УСЕЛИ-
ЋЕМО
СЕ!

ВЕСНА НЕ ГУБИ ВРЕМЕ...

ПРИСТА

ТАТА, НАШЛА САМ ДРУГУ
ВИКЕНДИЦУ, МАЛО СКУПЉУ...
А У НАШУ ЋЕ
ПРЕЋИ
ЈЕДАН
ПАР
ГЛУВА-
ЋА!

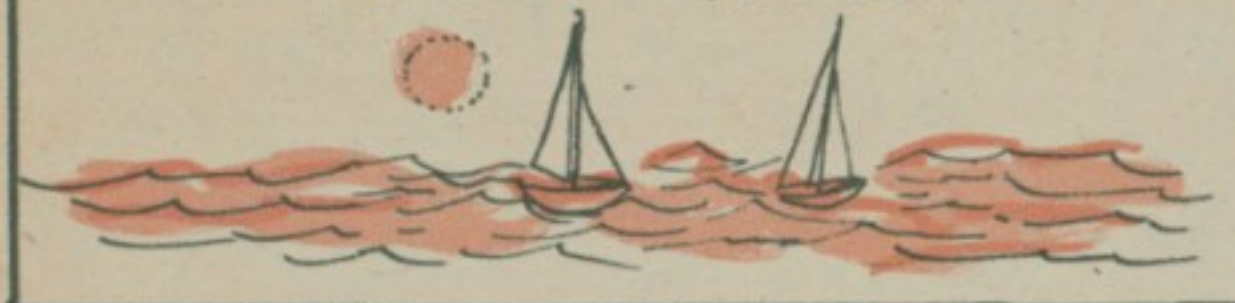
ТАКО СЕ ПОРОДИЦА РОКИЋ
ПРЕСЕЛИЛА У ВИКЕНДИЦУ
КОЈУ ЈЕ НАШЛА ВЕСНА...

...А СИМПАТИЧНИ ГЛУВИ
ПАР УСЕЛИО СЕ У ОНУ
ПОРЕД ПРУГЕ...

ХЕЈ, ДРУШТВО!
ЈЕ ЛИ ВАМ ЈАС-
НО ЗАШТО МИ
ЈЕ ОВДЕ
БОЉЕ?

СА ВЕСНИНЕ ТАЧКЕ
ГЛЕДИШТА МОГУ
СЕ ОЧЕКИВАТИ ДИВНЕ
НОЋИ ПУНЕ МУЗИКЕ.
АЛИ, КАКО ЋЕ СЕ ОСТА-
ЛИМА СВИДЕТИ
ПРЕСЕЉЕЊЕ? ВЕСНА ИМ НИЈЕ
РЕКЛА ДА ЋЕ ИСПОД ПРОЗОРА
УДАРАТИ БУЊЊЕВИ...

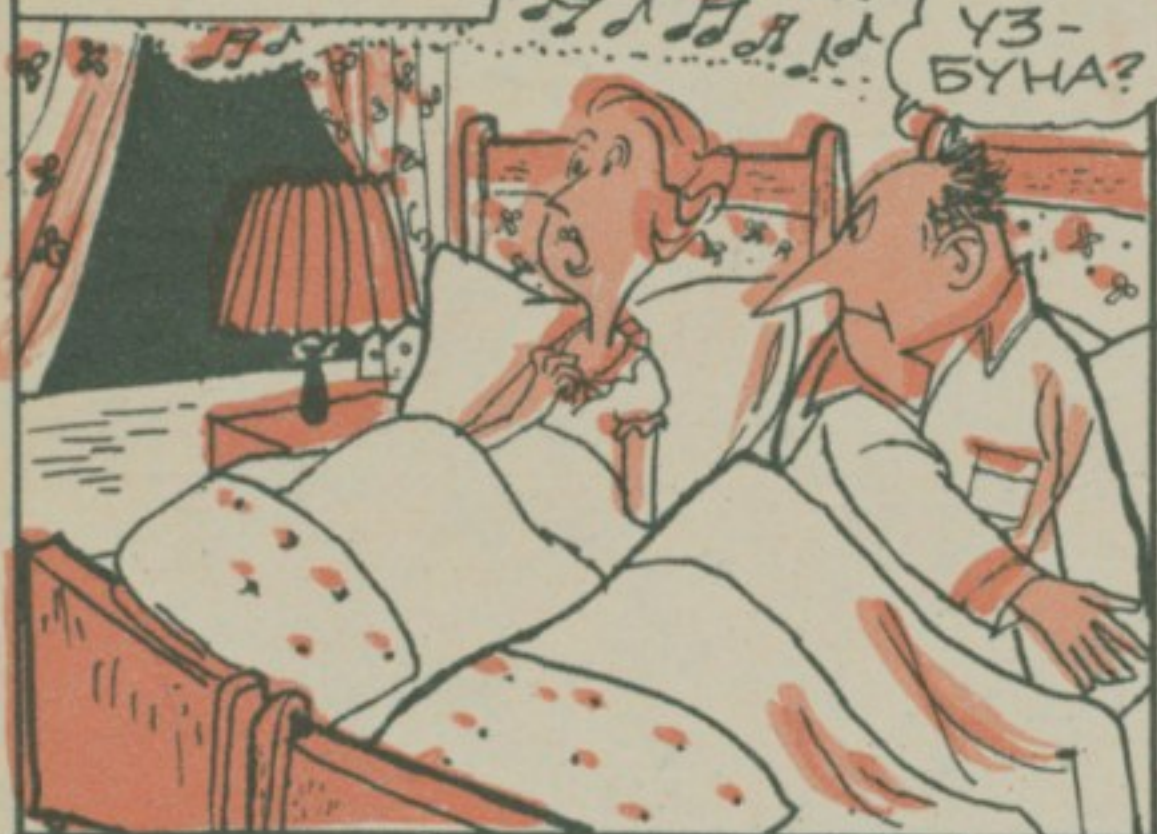
ЕВО! САД ЋЕ
ПОЧЕТИ!

УХ! ФАНТАСТИЧНИ
СУ!

РОДИТЕЉИ СУ, НАРАВНО, БИЛИ
ЗБУЊЕНИ...

ПОРОДИЦА ЈЕ НА НОГАМА...

ОНА ЈЕ ЗА СВЕ
КРИВА!

ВРАЋАМО СЕ У БЕОГРАД
ПА ЋЕМО КОД
СТРИНЕ
НА СЕ-ЛО!

МАМА,
НЕ-
МОЈ
ЛИМ
ТЕ!

НА КРАЈУ СУ
ЗАРАВСТВЕНИ
РАЗЛОЗИ
ПОВЕДИЛИ/МОРЕ/
ОСТАЈЕ СЕ.
ВЕСНА ЈЕ
УПОЗНАЛА
ОПЕРСКУ ПЕВАНИЦУ
У ПЕНЗИЈИ
СТАМЕНКУ ТОСКИЊ-
ПАЈИЊ.

ЈЕСТЕ ЛИ
ПЕВАЛИ У
МИЛАНСКОЈ
СКАЛИ?

СЕДАМ СЕЗОНА!
НОСИЛИ СУ МЕ
НА РУКА-
МА!

... СВАКОГ ДАНА ПРИ-
ЦАЊУ ТИ О СВОЈИМ
УСПЕСИМА НА ДАСКА-
МА!

АХ, МУЗИКА!
СВЕТЛОСТИ
ПОЗОРНИ-
ЦЕ!

НЕ
ЗАБОРАВИ-
МО ДА ВЕ-
СНА ПОЛАЖЕ
ПОПРАВНИ
ИЗ
МАТЕМАТИ-
КЕ И ДА
ЗБОГ ТОГА
МОРА И
ДА
УЧИ...

КВАДРАТ ЈЕ, КВАД-
РАТ, КВАДРАТ...

ШТА
ЈЕ ТО
ТАМО?

ХАЈДЕ, ДЕВОЈКЕ, ДА
ПРОБА-
МО!

УРА! ДЕВОЈАЧКИ ОРКЕС-
ТАР! ПРИМАТЕ ЛИ
МЕ?

ЈА САМ ВЕСНА
РОКИЊ, КАД
ПЕВАМ ЗОВУ
МЕ
ВЕСНА
БЕС-
НА!

МИ СМО СЕСТРЕ ТАМБУРАШЕВ,
ВЕЧЕРАС ОВДЕ СВИРАМО!

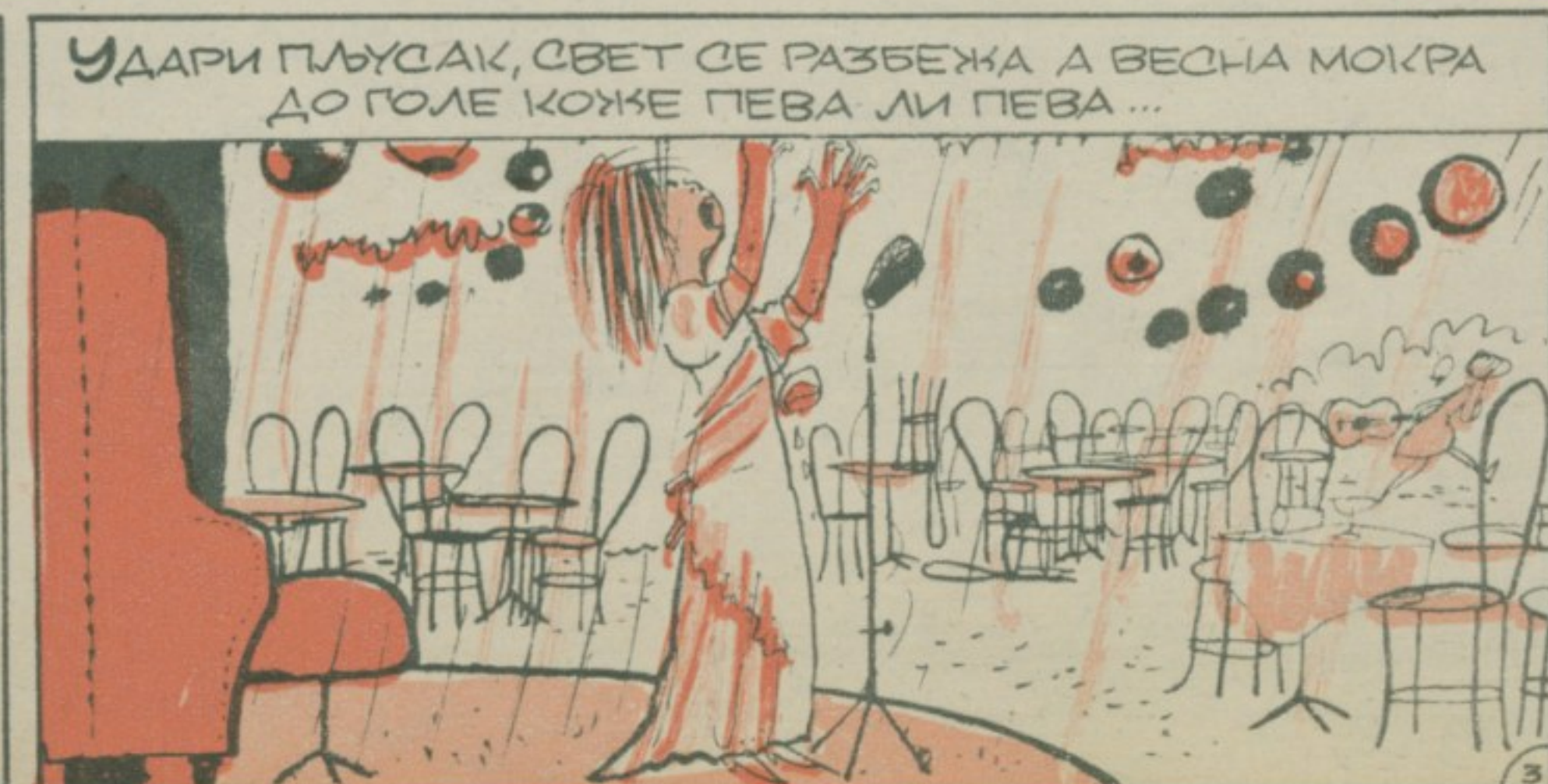
ДОЗВОЛИТЕ
МИ ДА ВАМ ЈА
БУДЕМ
ВОКАЛНИ
СОЛИ-
СТА?

ТАКО СЕ ТО ДЕШАВА У ЖИВОТУ. КОМЕ ЈЕ СТАЛО ДО МУЗИКЕ УВЕК ЋЕ НАћи ПОГОДНУ ПРИЛИКУ ДА ЗАПЕВА ПА МАКАР И У КУПАТИЛУ. ВИДЕЋЕМО ШТА ЋЕ ВЕСНА УЧИНИТИ.

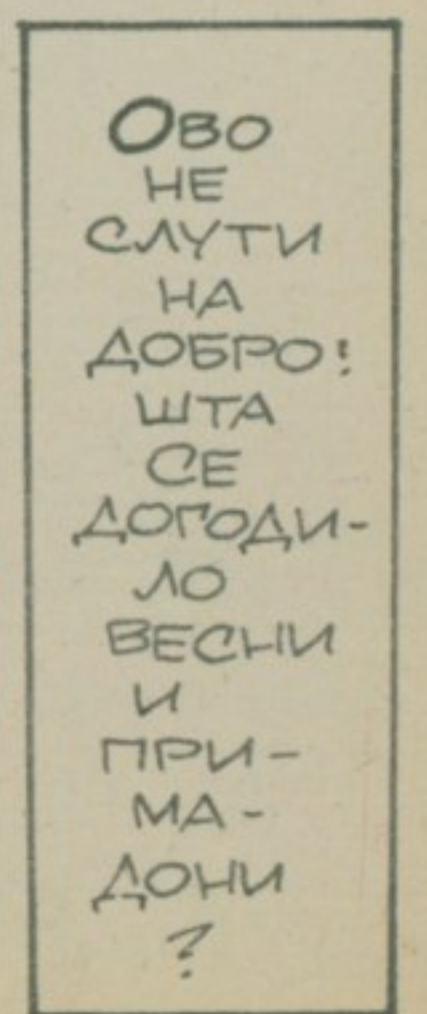
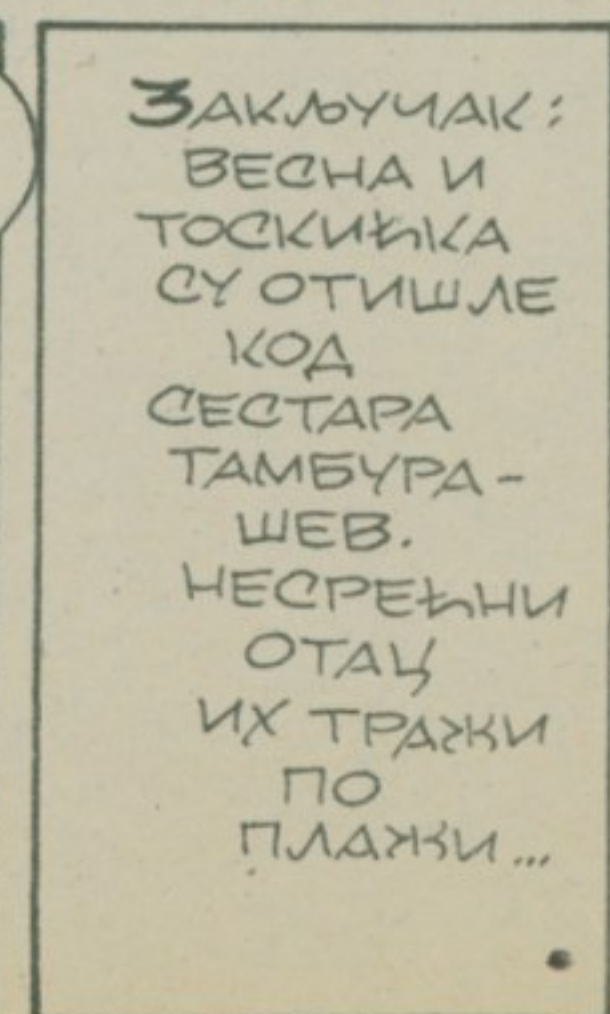
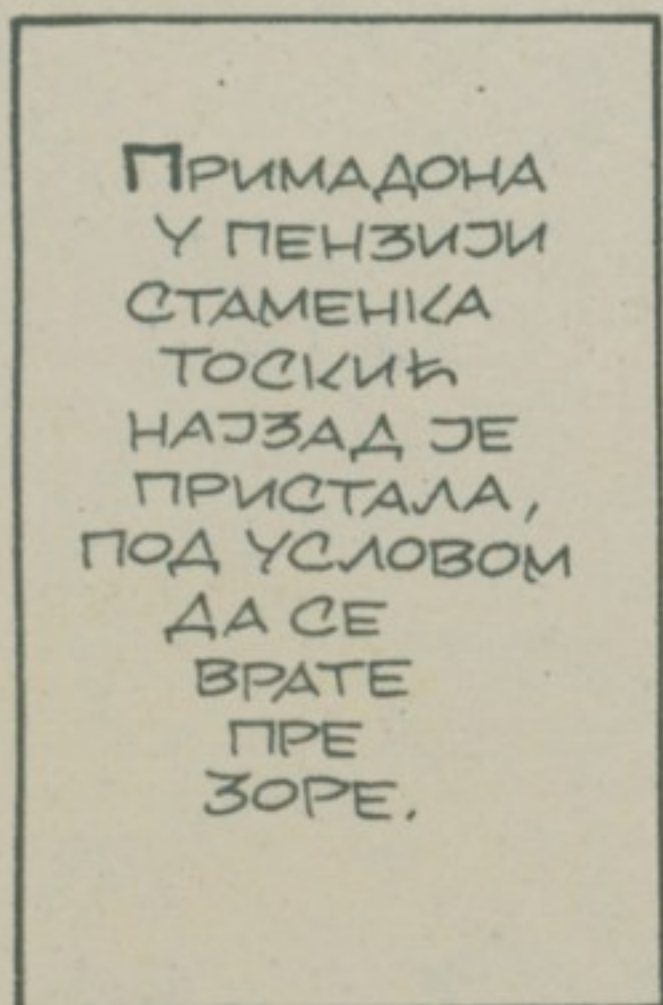
ВЕСНА ЈЕ САВЕТОВАЛА МАМИ, ТАТИ И БРАТУ ДА СТАВЕ ЧЕПОВЕ ОД ВОСКА У УШИ ДА ИМ НОЋУ НЕ СМЕТА ОРКЕСТАР...

ЗА УМЕТНОСТ СЕ ПОДНОСЕ ВЕЛИКЕ ЖРТВЕ - КАЖЕ ТОСКИЊКА ВЕСНА СЕ ПРЕХЛАДИЛА И ГОВОРИ КРОЗ НОС. АЛИ ПУБЛИКА ЈЕ ЗАИСТА ЗАПА- ЗИЛА ВЕСНУ. /МОЖДА ЗБОГ ОНЕ ЧУДНЕ ХАЉИНЕ?/

СЛУЧАЈ ПОСТАЈЕ
ДРАМАТИЧАН.
УОСТАЛОМ, ЗАМИСЛИТЕ
БИЛО КОГ ОЦА
КОЈИ У ПОНОЋ ОТКРИ-
ВА ДА МУ
МАЛОЛЕТНА
КЊЕРКА
/КОЈА ИМА ПОПРАВНИ
ИЗ МАТЕМАТИКЕ/
ПЕВА У
ДАНСИНГУ.

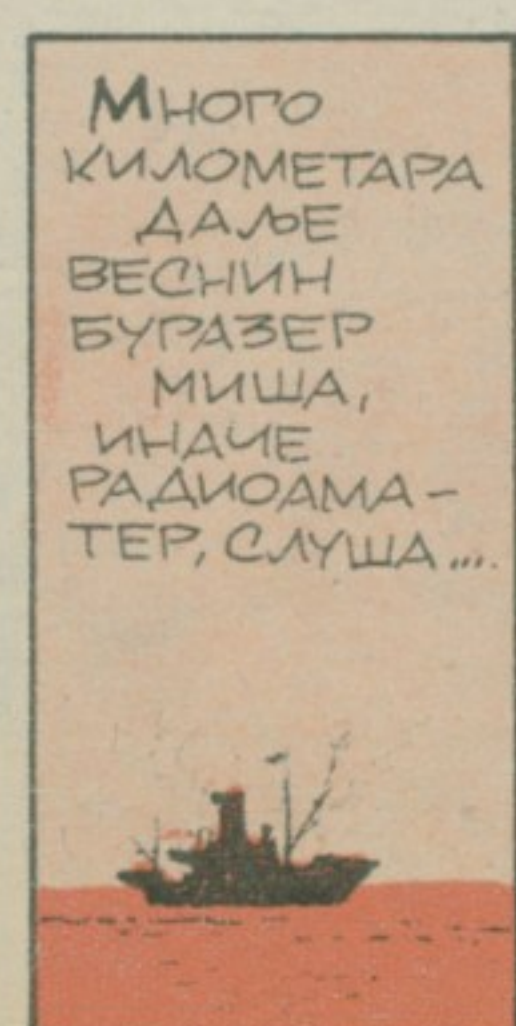
ТОСКИЊКА ПРЕЖИВЉАВА
ОТМИЦУ КАО ДРАМСКИ
СОПРАН ЈЕР ЈЕ СВЕСНА
ОПАСНОСТИ.
ВЕСНА ТОГА НИЈЕ
ПОТПУНО
СВЕСНА
АЛИ СЕ
И ОНА
ОЗБИЉНО
УПЛА-
ШИЛА.

АЛИ
КОМЕ ЈЕ
ДО ПЕСМЕ
У ОВАКВОЈ
СИТУАЦИ-
ЈИ?
ВЕСНА
СЕ СЕТИ-
ЛА
МАМЕ И
ЛИЈЕ
ГОРКЕ
СУ-
ЗЕ...

БРОД СЕ ПРИ-
БЛИЖАВАО НЕКОМ
ПУСТОМ МЕСТУ
НА ОБАЛИ. КРИ-
ЈУМЦАРИ НАМЕРА-
ВАЈУ ДА ИСКРЦАЈУ
ВЕСНУ, ТОСКИЊКУ
И ШОФЕРА КОЈИ СЕ
ТОМЕ ПРОТИВИ ЈЕР
ПУШИ БЕСПЛАТНО.
А ТАДА ПУЧИ-
НОМ ОДЈЕКНУ
ВЕСНИН
ГЛАС...

ОТАЦ ЈЕ ОТАЦ!
КРВ НИЈЕ СОК ОД
ПАРАДАЈЗА!
ДОБРИВОЈЕ РОКИЊ,
ВЕСНИН ОТАЦ,
СПРЕМАН ЈЕ НА СВЕ
САМО ДА СПАСЕ
СВОЈЕ
ЈАДНО
ДЕТЕ.
СРЦЕ МУ СЕ
ЦЕПА...

БАРБА СТИПИН ГЛАС...

ОВДЕ МАНДЕ IV, ПЕВАЛА ЈЕ
ВЕСНА БЕСНА!

ОДМАХ У
МИЛИЦИЈУ!

ПОРОДИЦА РОКИЊ
ЖУРИ У МИЛИЦИЈУ...

РАЗУМЕТЕ ЛИ, ЧОВЕЧЕ!
НА БРОДУ МАНДЕ IV
ЈЕ МОЈА
КЊЕРКА!

МАН-
ДЕ IV
ЈЕ КРИ-
ЈУМЦАРСКИ
БРОД!

КРИЈУМЦАРСКИ?
ЈАДНА ВЕСНА!
КАКО ЋЕМО САЗ-
НАТИ ГДЕ ЈЕ
БРОД?

ЛАКО!
СА ТРИГО-
НОМЕТРИ-
ЈОМ!

МЕРЕЊИ УГЛОВЕ А И Б
ПОВЛАЧЕЊИ ПРАВУ
ЛИНИЈУ...

МОМЧЕ, ПРЕВИ-
ШЕ СИ ТОГА НА-
ПРИЧАО АЛИ
У ПРИНЦИПУ
ЈЕ ТАКО! ВОД-
НИЧЕ, НА ПО-
САО!

ИЗРАЧУНАТО
ЈЕ ГДЕ ЈЕ
БРОД, А И
ГНЕЗДО НА
ОБАЛИ ЈЕ
ОТКРИВЕНО.
МИЛИЦИЈА
ЈЕ УПАЛА
ТАМО...

ЖИЦА! СВЕ СУ НАС
НАХВАТИЛИ! ДОЊЕ
ПОХВАТИЛИ И ПО ВАС! КЛИК!

ПРИМИО... КЛИК!
СТО МУ ТАБАКЕ-
РА, МИЛИЦИЈА
ТЕК ШТО НИЈЕ
СТИГЛА!

...БРЗО! ПУТНИКЕ У
МОРЕ А РОБУ ИСКРЦАЈ-
ТЕ, ТО ЈЕСТ, У МОРЕ
РОБУ А ПУТНИКЕ ИС-
КРЦАЈТЕ!

БАЦАТЕ ТОЛИКЕ
ЦИГАРЕТЕ?

КУДА
ЋЕТЕ?

ИДЕМ И ЈА
ЗА ЦИГАРЕТА-
МА!

УПОМОГ!
БУТ!
ПОКУШАВАЈУЊИ ДА ЗА-
ДРЖИ ШОФЕРА И ТОС-
КИЊКА ЈЕ ПАЛА У МОРЕ.

СПАШЕНИ СУ УЗ КРУПНЕ ПЛОВ-
КЕ ПОСАДЕ...

...А САД ЋУ ВАМ ПЕВАТИ ПРОДАЊУ
НЕВЕСТУ... ПРОДАЛИ СУ МЕ ЗА ДВЕ
ТРАВИЈАТЕ И ЈЕДНУ АНДУ! ЗАР ИМА
ЛЕПШИЈИХ СЛИНИКААА...

ЈАДНИЦА!
У БУНИЛУ
ЈЕ!

АЛИ БАРБА
СТИПЕ
ЖУРИ ДА
НЕГДЕ
ИСКРЦА
ПУТНИКЕ
ЈЕР АКО
ДОЂЕ МИ-
ЛИЦИЈА...
ЈЕ ЛИ ОНО
НЕКА ЈАХТА?

ХЕЈ, ВИ ТАМО! ИМА-
МО БРОДОЛОМЦЕ!

ДОХ YES! БРОДОЛО-
МЕЈШЕН! МИ ОДМАХ
ДОЊИ!

ЗБОГОМ, БАРБА СТИПЕ, ПО-
ЗДРАВИТЕ МАЛОГ!

А... КИХ!

ЗБОГОМ,
ВЕСНА!

ВЕСНА ЈЕ ВИДЕЛА
ДА СУ МИЛИЦИОНЕРИ
УХВАТИЛИ БАРБА
СТИПУ...

ЈАДНИ БАР-
БА! А ТАКО
ЈЕ ВОЛЕО
МУЗИКУ!

ВЕСНА И ТОСКИЊКА ПРЕШЛЕ
СУ НА ЈАХТУ А ШОФЕР НИЈЕ
ХТЕО ДА СЕ ОДВАЖА ОД ПОС-
ЛЕДЊЕГ ПАКЕТИЊА ЦИГАРЕТА...

ТАКАВ ЈЕ ЖИВОТ!
КРИЈУМЦАРЕ ЧЕКА ЗАТВОР.
ВЕСНА И ТОСКИЊКА
НАШЛЕ СУ СЕ НА ЈАХТИ
НЕКОГ АМЕРИКАНЦА.
ДА ЛИ ЋЕ ВЕСНА
УСКОРО ВИДЕТИ
ТАТУ И МАМУ?
ЈАДНО ДЕТЕ,
ВЕЋ ЈОЈ
ЈЕ СВЕГА ДОСТА.

ЈА САМ ВЕСНА
РОКИЊА ОВО
ЈЕ СТАМЕНКА
ТОСКИЊА!

I AM MISTER DRECK
SON AND THIS IS MY
WIFE SUSY!

ЈА САМ МИСТЕР
ДРЕКСОН А ОВО
ЈЕ МОЈА ЖЕНА
СУЗИ!

ВЕСНА ЖЕЛИ
ДА ОБЈАСНИ
АМЕРИКАНЦУ
КАКО СУ ДОСПЕЛЕ
НА КРИЈУМЦАРСКИ
БРОД, АЛИ ОН ЈЕ НЕ СЛУША ВЕЋ
ГЛЕДА КАКО МИЛИЦИЈА ХАПСИ
ПОСАДУ
МАНДЕ IV.

АХО! INTERES-
TING!

МИСТЕР ДРЕКСОН,
ЗНАЈТЕ ДА СМО ЈА
И МИС ТОСКИЊ БИЛЕ...
УХ, КАКО СЕ НА ЕНГЛЕ-
СКОМ КАЖЕ "ОТЕТЕ"?

ОВАЈ... "MY SISTER HAS
BEAUTIFUL BOOKS... THE
CARPET IS RED..."

САМО ТО ЗНАМ
ДА КАЖЕМ НА
ЕНГЛЕ-
СКОМ!
АХ, ЗА-
ШТО
НИСАМ
УЧИЛА...

ДА ЈЕ УЧИЛА КАКО
ТРЕБА САД БИ ЈОЈ
ЕНГЛЕСКИ ДОБРО ДОШАО АЛИ
ОНА ЗНА САМО ДА КАЖЕ: "МОЈА
СЕСТРА ИМА ЛЕПЕ КЊИГЕ" И
"ВИЛИМ ЈЕ ЦРВЕН"!

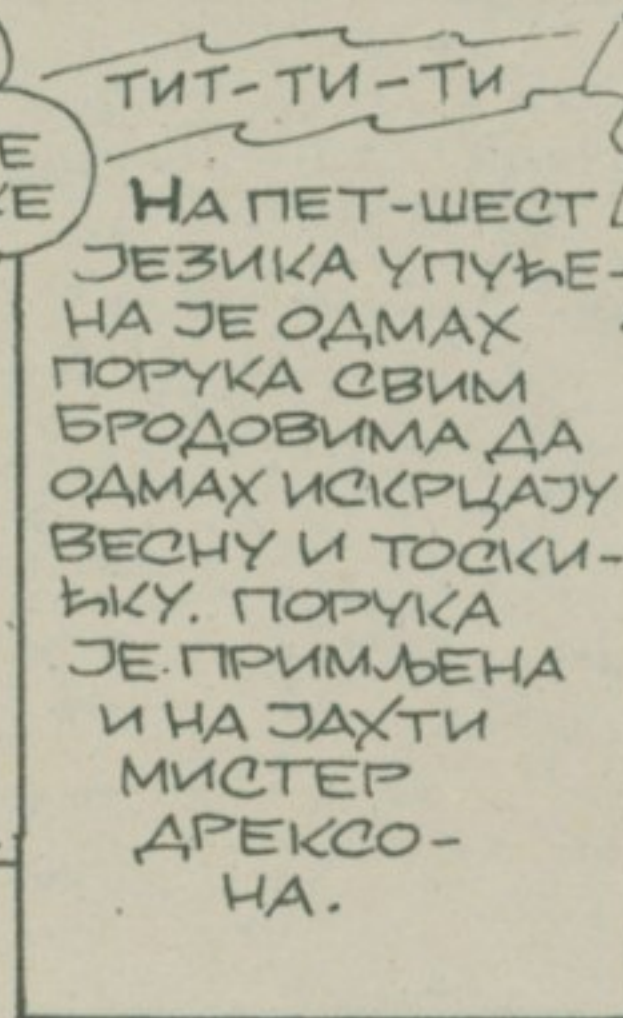
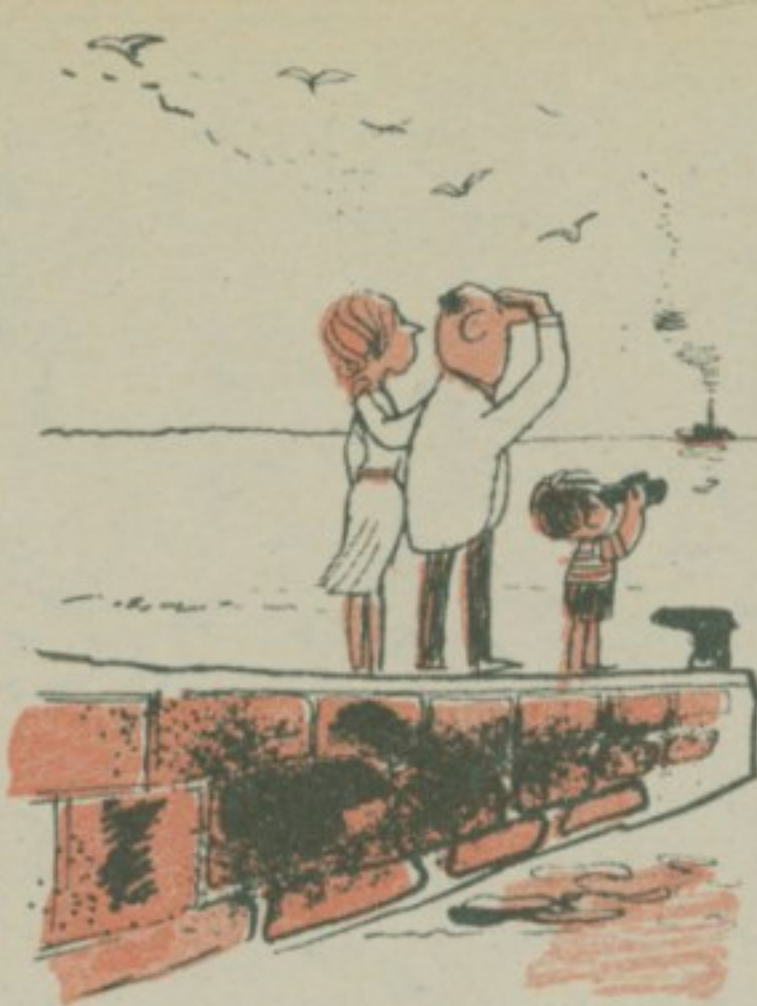
/СТАРА ЖЕНА И ДЕВОЈЧИЦА
СУ ДВЕ ОПАСНЕ ШВЕРЦЕР-
КЕ! /

/ОСТАВА!
ПОДИГНИТЕ ГУСАРСКУ
ЗАСТАВУ И КРЕНИТЕ ПРЕМА
ПУЧИНИ! /

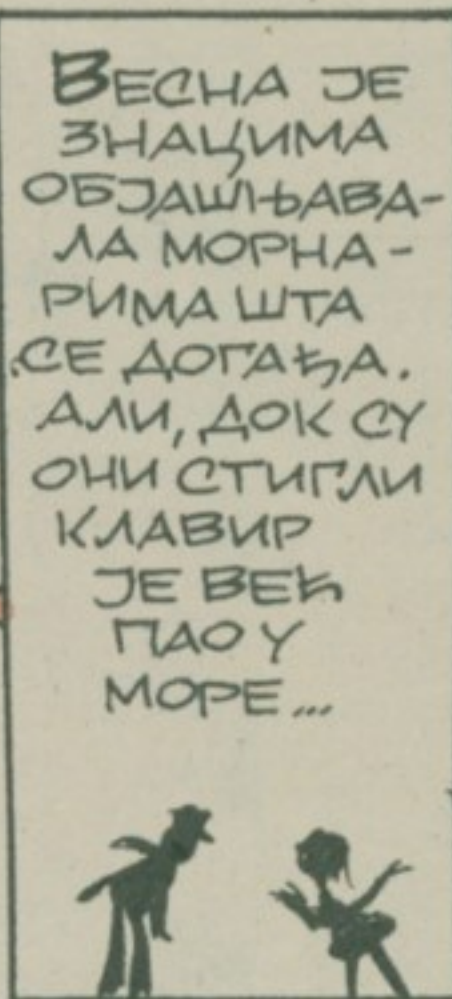
ВЕСНА И ТОСКИ-
ЊКА СУ СХВАТИ-
ЛЕ ДА ФОН ПЕТЕ-
БАХ НИЈЕ ДОБ-
РО ПРЕВЕО КО
СУ ОНЕ И ПОКУ-
ШАВАЈУ ДА ОБ-
ЈАСНЕ АМЕРИ-
КАНЦУ АЛИ...

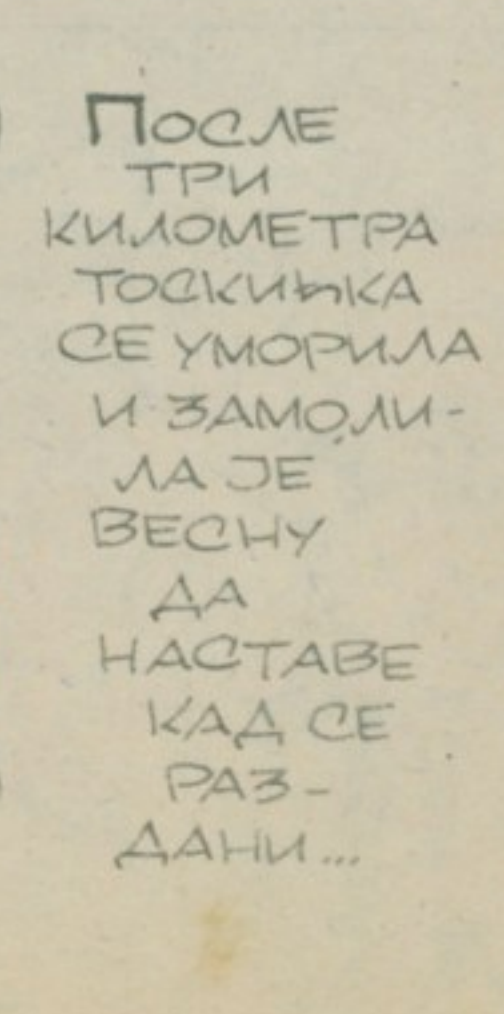
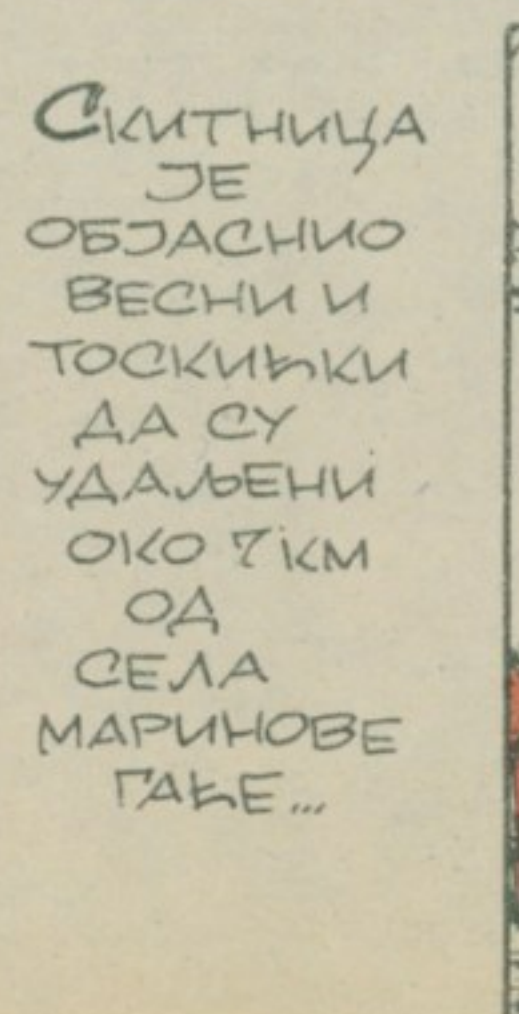
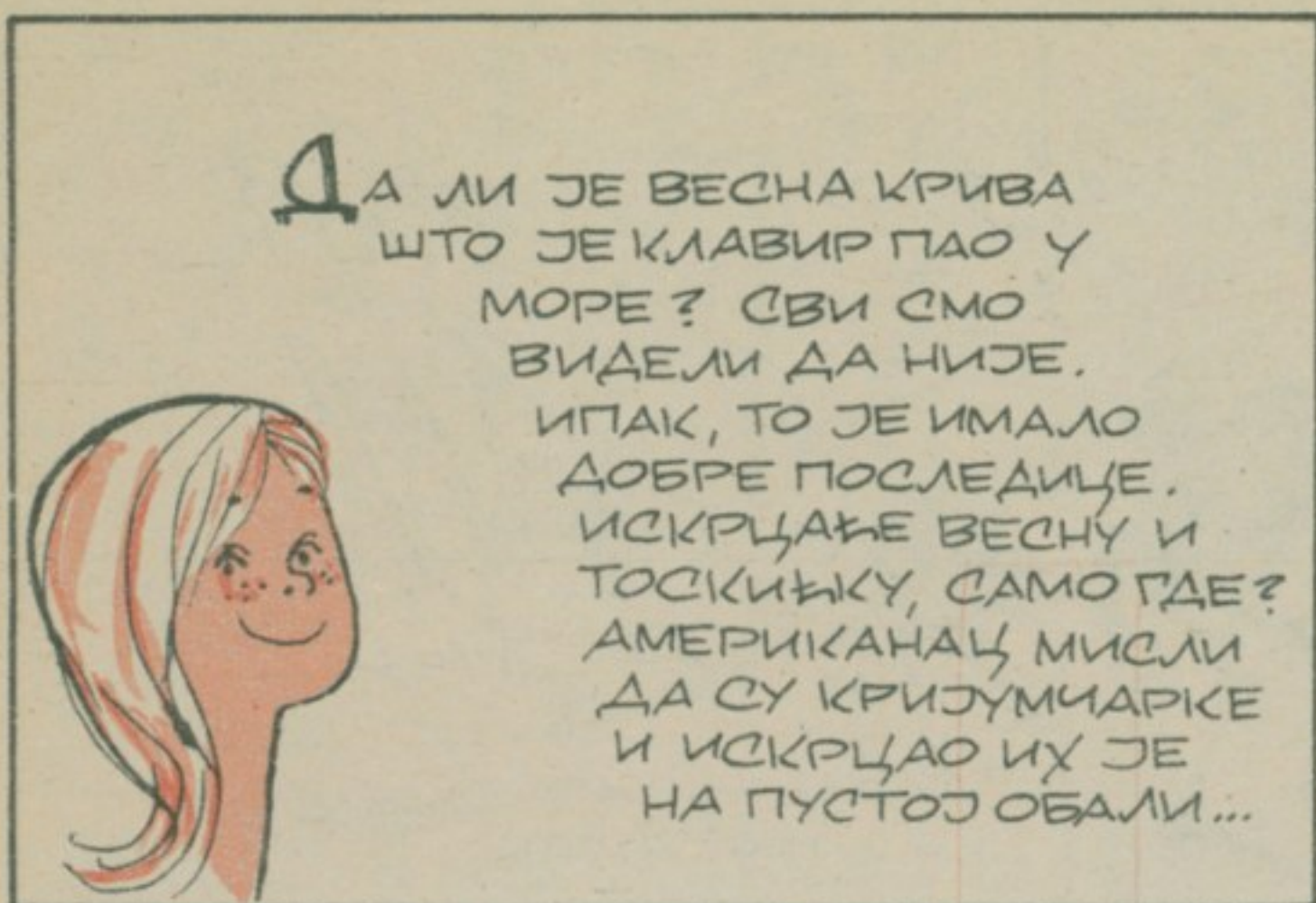
/СПАШЊУ ВАС ОД ПОЛИЦИЈЕ, ОД-
ВЕШЊУ ВАС У АФРИКУ! /

ДА ЈЕ МИЛИЦИЈА
НАШЛА
ВЕСНУ НА
КРИЈУМАРСКОМ
БРОДУ ЊЕНА
ОДИСЕЈА
БИ СЕ ЗАВРШИЛА
А ОВАКО ЈЕ ЊЕНИ
ДУГО ЈОШ НЕЋЕ
ВИДЕТИ. ОНИ ЧЕКАЈУ
ДА СЕ ВРАТИ
МИЛИЦИЈСКИ
МОТОРЊАК.

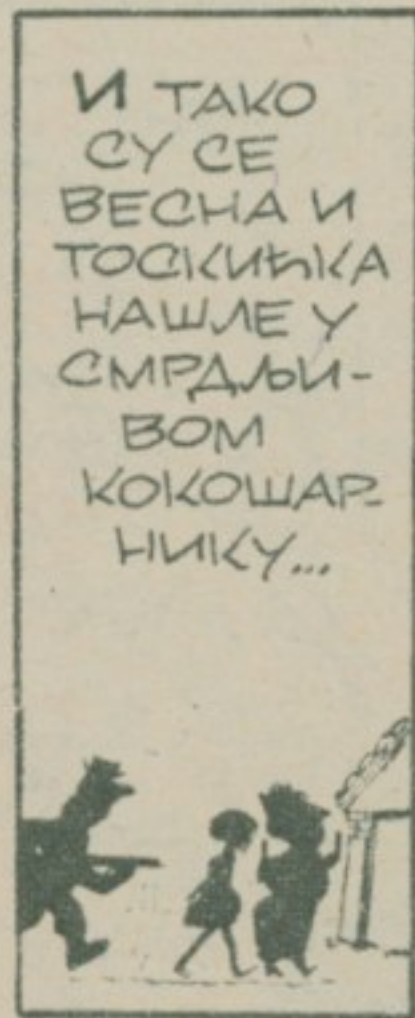

ВЕСНА И ТОСКИЊКА
СУ ОЧАЈНЕ. ВОДЕ ИХ У
АФРИКУ! ЕТО ШТА
СЕ МОЖЕ НЕКОМЕ ДОГО-
ДИТИ КАД У ШКОЛИ
НЕ УЧИ СТРАНИ ЈЕЗИК!
ДА ЛИ ЋЕ СУДБИНА
УМЕШАТИ СВОЈЕ
ПРСТЕ? ПАЗИТЕ
ФОН ГЕТЕБАХ
ИМА ЈЕДНУ
ИДЕЈУ...

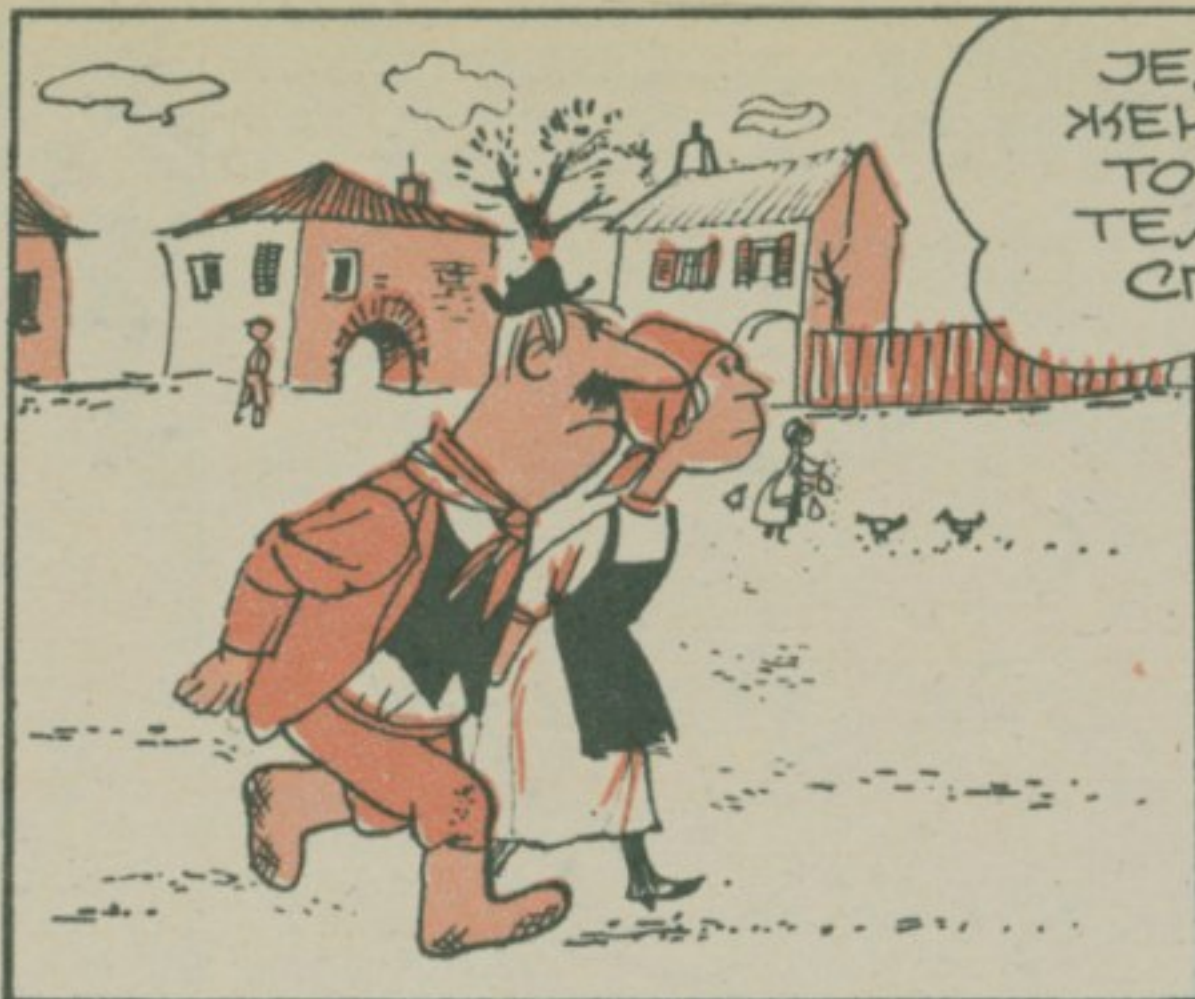

ВЕСНА И ТОСКИЊКА
СУ У НЕПОЗНАТОМ
КРАЈУ.
НОЋ ЈЕ, УМОРНЕ СУ,
А ОСИМ ТОГА УПАДАЈУ
ИМ КАМЕНЦИЊИ У ЦИПЕЛЕ.
ОДМАРАЈУ СЕ У ЈЕДНОЈ
ЊИВИ СА ЛУБЕНИЦАМА
А ТО ВИ ИХ МОГЛО
СТАТИ
ГЛАВЕ...

ДА ЈЕ МАТЕ ИСПАЛИО
КОЈИ МЕТАК ВИШЕ СВЕ СЕ
ОВО МОГЛО ЗАВРШИТИ
И ТРАГИЧНО, АЛИ СРЕЊОМ
ЊЕГОВА ЖЕНА ЈЕ ПОСУМ-
ЊАЛА ДА СА ВЕШОМ И ТОС-
КИЊОМ НИСУ ЧИСТА ПОСЛА.
УЈУТРО ЈЕ МАТЕ СА ЖЕНОМ
КРЕНУО У МИЛИЦИЈУ...

ЈЕДНА СТАРИЈА ДЕБЕЛА
ЖЕНА И ЈЕДНА ДЕВОЈЧИЦА?
ТО СУ ОНЕ! ДОБИЛИ СМО
ТЕЛЕГРАМСКИ РАСПИС ИЗ
СПЛИТА ДА ИХ ТРАЖИМО!

АЛИ У КО-
КОШАРНИКУ
НЕМА
НИКОГА!

ЕВО
ШТА
СЕ
ДОГО-
ДИЛО...

ВИДИТЕ! ПРОЗОР
СЕ МОЖЕ ОТВОРИ-
ТИ! БЕЖИМО!

ТОСКИЊКА СЕ ИЗВЛА-
ЧИЛА ПОЛА САТА ЈЕР
ЈЕ ПРОЗОРЧЕ БИЛО
УСКО...

БРЗО, ПРЕ НЕГО
ШТО ОТКРИЈУ
БЕКСТВО!

ЕВО ПУТА!
АУТОСТОПИРАЊЕ-
МО!

ПОВЕЗИТЕ ДВЕ
СИРОТИЦЕ У НЕВОЉИ!

МИ ПРАВИМО ПРИРЕДБЕ НА
КОЈИМА СКУПЉАМО МЛАДЕ
ТАЛЕНТЕ ДА И ОНИ ПЕВА-
ЈУ НА ПЕСМИ ЈУГА КАД
ОВУДА ПРО-
ЋЕ!

МИ СМО ГЛУМЦИ! ТЕЗГАРИМО
НА ОВИМ ПРИРЕДБАМА А УЗ
ПУТ СЕ И ОКУПАМО!

ПА МИ СМО БАШ
ТАЛЕНТИ!

АХ ДАСКЕ!
ДАСКЕ!

ГЛУМЦИ?
ДИВНО!

У ПРИКОЛИЦИ...

КАД СУ СТИГЛИ
У МЕСТО
ГОРЊА СМОКВИЦА
ГЛУМЦИ СУ СЕ
ДАЛИ НА ПОСАО;
ПРИПРЕМАЛИ
СУ ПОЗОРНИЦУ
ЗА ПРИРЕД-
БУ...

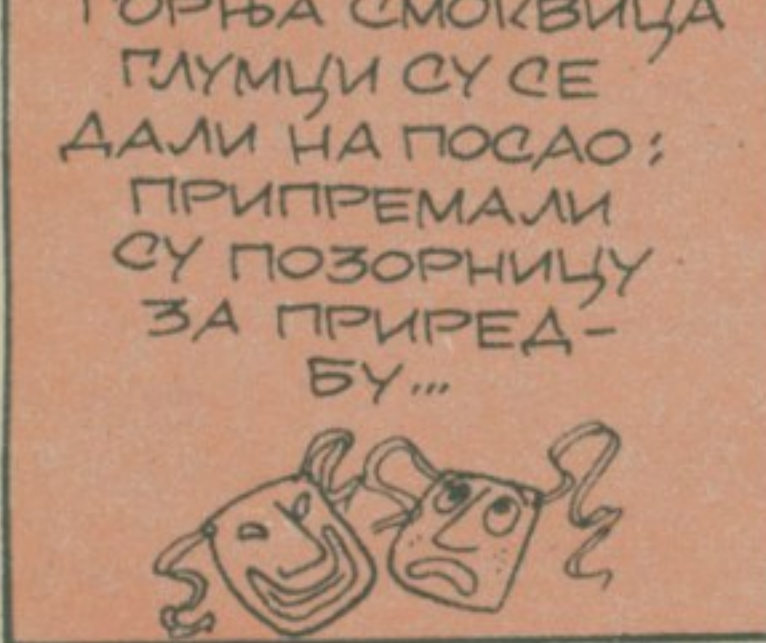
ВЕШНА ПОСМАТ-
РА КАКО СЕ ПОС-
ТАВЉАЈУ КУЛИСЕ
АЛИ...

ЗАШТО СТЕ ЗАБ-
РИНУТИ? БИЋЕ
ДИВНО!

КАКО ДИВНО! НИЈЕ-
ДАН МЛАДИ ТАЛЕНАТ
СЕ НИЈЕ ЈАВИО ЗА
ПЕСМУ ЈУГА! ПРОГ-
РАМ ЋЕ БИТИ КРА-
ТАК... ИЗВИЖ-
ДАЋЕ
НАС!

АКО ХОЋЕТЕ МОЖЕТЕ
МЕНЕ И ТОСКИЊКУ ДА
ПРЕДСТАВИТЕ КАО ТА-
ЛЕНТЕ! МИ ЗБИЉА
ЗНАМО
ДА ПЕВА-
МО!

СТВАРНО? ТО
ЈЕ РЕШЕЊЕ!
САД МОГУ ДА
НАЈАВИМ
ПРИ-
РЕД-
БУ!

ЏЕЊЕНА ПУБЛИКО! ВЕЧЕРАС ЋЕТЕ ВИДЕТИ
СЛАВНЕ ГЛУМЦЕ МУСИЊА, КУСИЊА И ЋУСИЊА У
СКЕЧЕВИМА КОЈЕ ЈЕ НАПИСАО ТЕЛЕВИЗИЈСКИ
ПИСАЦ СЛАВА ДРМАК! ОСИМ ТОГА ПЕВАЋЕ СЛАВНА
СТАМЕНКА ТОСКИЊА И НОВА ЗВЕЗДА ЛАКЕ
МУЗИКЕ ВЕШНА БЕСНА!

СТАМЕНКА ТОСКИЊА? ЈЕ
ЛИ ТО ОНА
ИЗ 1919.
ГОДИНЕ?

АС ТИ ГОСПЕ!
ТО ЈЕ ОНА!

ВЕС-
НА БЕСНА? БИЋЕ
И БИТА!

ДОК СЕ ГОРЊА СМОКВИ-
ЦА СПРЕМА ЗА ПРИРЕДБУ,
МИЛИЦИОНЕР, КОЈИ ЈЕ
ПРЕТРЕСАО КОКОШАР-
НИК ТРАЖИ БЕГУЊИ-
ЦЕ...

НИСУ ДАЛЕ-
КО,
НАЈИ
ЋУ
ИХ!

ДА ЛИ ЋЕ ИХ НАЈИ?

ОКРЕНИ - ОБРНИ, ВЕСНИ
СЕ УВЕК НЕКАКО НАМЕСТИ
ДА ПЕВА. АЛИ НЕ ЗНА
СЕ КО ИМА ВЕЉУ ТРЕМУ;
ОНА ИЛИ ТОСКИЊКА.
ПЕНЗИОНИСАНА ПРИМАДОНА
УЗБУЂЕНА ЈЕ КАО ДА
ЋЕ ЈЕ СЛУШАТИ МУЗИЧКИ
КРИТИЧАР
„ПОЛИТИКЕ“...

КОЛИКО
СВЕТА! СВЕ
ЈЕ ПУНО!

ДОШЛИ
СУ ДА ЧУЈУ
МЕНЕ!

МЕНЕ? НА ШТО САМ СПАЛА?
ДА ПЕВАМ ЗА ОВЕ СЕЉАКЕ,
ЈА, КОЈА САМ ПЕВАЛА ЗА
ШВАЈЦАРСКОГ КРАЉА И
ТУРСКУ
КРАЉИ-
ЦУ?!

ТРИДЕСЕТ, ЧЕТРАДЕСЕТ
КАСА

ДВОРАНА ЈЕ
ПУНА. СТАРИ
НАВИЈАЈУ ЗА
ТОСКИЊКУ А
МЛАДИ, НАРА-
ВНО, ЗА
ВЕСНУ.

А САД ЋЕ ВАМ СТАМЕНКА
ТОСКИЊ ПЕВАТИ АРИЈУ ИЗ
ОПЕРЕ „ЕРО САОНОГА СВИЈЕТА“!

ЗА ТО ВРЕМЕ МИЛИЦИЈА
НЕ МИРУЈЕ, СТИЖЕ...

ДА ВИДИМО ДА НИСУ
У ГОРЊОЈ
СМОКВИ-
ЦИ...

БРАВО!
ТИ СИ
СЛАВУЈ!

КОЛИКО АПЛАУЗА! ТО ЗНАЧИ
ДА ОВАЈ СВЕТ ЗНА ШТА ЈЕ
ПРАВО ПЕВАЊЕ! ХВАЛА!
ХВАЛА!

ЛИПА НАША!
ЈОШ!
БИС!

ДА ПОГЛЕДАМО
И НА ОВОЈ
ПРИРЕДБИ!

ПРИРЕДБА

А САД ЋЕ ПЕВАТИ
ВЕСНА БЕСНА!

ПЕВАЊУ ВАМ
ЧЕЗИРАНО „КАД
ЈА ПОЋОХ“!

ДАЈ!

ПОЋИТЕ СА НАМА!
УХАПШЕНИ
СТЕ!

УПРКОС
ПРОТЕСТИ-
МА ВЕСНУ И
ТОСКИЊКУ
СТРПАЛИ СУ
У ЏИП.
ПУБЛИКА
ПРОТЕСТУЈЕ...
ПЛУМЦИ СУ
ОЧАЈНИ...

„МИ СМО ДАМЕ! НЕВИНЕ
СМО! ВИ НЕ ЗНАТЕ КО САМ
ЈА! ЈА САМ СТАМ...“

БРЗО, УЛАЗИТЕ!

МОРАЋУ
ВРАТИТИ
ПАРЕ ПУБ-
ЛИЦИ!

„ЕНКА ТОСКИЊ!“

УХАПСИЛИ СУ ПЕВА-
ЧИЦЕ! МОРА ДА ЈЕ
ЗАБУНА! ИДЕМО
ЗА ЊИМА!

ЗА ЊИМА!
ДА!

УА! УА!

ДОК ВЕСНИНИ И
ПРИМАДОННИНИ ОБОЖА-
ВАОЦИ ПОЛАЗЕ ЗА
ЏИПОМ, ОНЕ СУ ВЕЖ
СТИГЛЕ У ГРАД У
МИЛИЦИЈСКУ
СТАНИЦУ...

„ЈА САМ ПЕВАЛА
И У МЕТРОПОЛИТЕ-
НУ!“

ДОБРО, ДОБРО,
САМО МИР-
НО!

ШМРЦ!

АЛИ У ТОМ ТРЕНУТКУ...
КОГА ТО ВОДЕ ВЕЗАНОП?

СТИПЕ! ВЕСНА!

ШТА ЋЕ СЕ САД ДОГОДИТИ?

ВЕСНА ЈЕ У ГРАДУ
СРЕЛА КРИЈУМАРА
СТИПЕТА. ДА ЛИ
ЈЕ ТО ДОБРО ИЛИ
ЛОШЕ ЗА ЊУ?
/И ЗА ТОСКИЊКУ?/
БИО ЈЕ ТО
ВРЛО УЗБУДЉИВ
СУСРЕТ.
Е, БАШ ЈЕ
СВЕТ
МАЛЕН!

ЗАШТО СИ ТИ
ОВДЕ?

ВОДЕ МЕ НА СУЂЕЊЕ!
ОПТУЖЕН САМ ЗА КРИ-
ЈУМАРЕЊЕ ЦИГА-
РЕТА И ЗА ОТМИЦУ
ДВЕЈУ ОСОБА, ТО
ЈЕСТ ТЕБЕ И ТОС-
КИЊКЕ!

ШТА? МИ ЋЕМО РЕЊИ ДА
НАС НИСИ ОТЕО ВЕЊ ДА
СМО САМЕ ДОШЛЕ НА
ТВОЈ
БРОД!

НАРАВНО, ТАКО
ЋЕМО РЕЊИ!

СТИПЕ ПИПИНИЊУ, ОПТУЖЕНИ
ДРУЖЕ СУ-
ДИЈО, ЈА САМ
НЕВИН! ПИ-
ТАЈТЕ
ВЕСНУ
БЕСНУ
И ДРУГА-
РИЦУ
ТОСКИЊ!

СТЕ ЗА КРИЈУМА-
РЕЊЕ И ОТМИЦУ
ЉУДСКИХ БИЊА!
ШТА КАЖЕТЕ
У СВОЈУ
ОДБРАНУ?

ДА ЧУЈЕМО ДА-
КЛЕ, ТУ ВЕСНУ
БЕСНИЊ И ДРУ-
ГАРИЦУ
ТОСКИЊ!

ИСТИНА ЈЕ, НИЈЕ
НАС ОТЕО!

САМЕ СМО
ДОШЛЕ
НА
БРОД!

ЗАШТО СУ ТЕ ОНДА
РОДИТЕЉИ
ТРАЖИ-
ЛИ?

СВЕМУ
ЈЕ КРИВА
МОЈА СТРАСТ
ПРЕМА
МУЗИЦИ...

ДОБРИВОЈЕ
РОКИЊ ЈЕ
ОБАВЕШТЕН
ДА МУ ЈЕ
КЋЕРКА
НАЂЕНА.
ПРЕД
СУДОМ СУ СЕ
ОКУПИЛИ
СТАНОВНИЦИ
ГОРЊЕ
СМОКВИЦЕ...

ВЕСНА?
ДАКЛЕ
ТУ ЈЕ!

ОНА МАЛА
ВЕСНА ЈЕ ЧУНУ-
ТРА! ХОЋЕ
ДА ЈЕ ОСУДЕ!

ДА ЈЕ ОСУДЕ? ПРОЛАЗ!
ЈА САМ ОТАЦ!

ТО ЈЕ, ЗНАЧИ
БЕСНИЊ!

ВЕСНА!

...И ТАКО САМ ЗБОГ
ПЕВАЊА ПРЕКРШИЛА
ТАТИНО НАРЕЂЕЊЕ И
ОТИШЛА НА КРИЈУМ-
ЧАРСКИ БРОД!

ДОБРИВОЈЕ РОКИЊ УШАО ЈЕ У СУДНИЦУ И УГЛЕДАО ВЕСНУ
ПРЕД СУДИЈОМ...

ДРУЖЕ СУДИЈО, НЕ
ВЕРУЈТЕ ЈОШ! ЈА
САМ
КРИВ!

А КО СТЕ ВИ?

ЈА САМ ЈЕДИНИ КРИВАЦ! МОЈА
КЋЕРКА ЈЕ НЕВАСПИТАНА
АЛИ ЈЕ НЕВИНА!
НИКАД НИЈЕ КРИЈУМ-
ЧАРИЛА ЦИГАРЕТЕ! ЈА САМ
КРИЈУМЧАРИО ЦИГАРЕТЕ! ЈА!

ТАТА!

А ТАКО! ОНДА
СТЕ ОД
ОВОГ ЧАСА
УХАПШЕ-
НИ!

ЕТО, РОКИ-
ЊЕВ
ДОЛАЗАК
ЈЕ ЈОШ
ВИШЕ
ЗАМРСИО
СЛУЧАЈ.

...ПА МИСЛЕЊИ ДА ЈЕ МАЛА ОПТУЖЕНА СВАЉУЈЕ КРИВИЦУ НА СЕБЕ...

СУДНИЦА СЕ ИСПУНИ-
ЛА КАО ДА ЈЕ НЕКИ
ВЕЛИКИ ПРОЦЕС.
/ВЕЋИНУ ПУБЛИКЕ
ЧИНЕ ОНИ ИЗ ГОРЊЕ
СМОКВИЦЕ КОЈИ СУ
ОСТАЛИ БЕЗ
ПРИРЕДБЕ./
ДОБРИВОЈЕ РОКИЊ
ВЕРУЈЕ ДА ЈЕ
УЗИМАЈУЋИ КРИВИ-
ЦУ НА СЕБЕ
СПАСАО КЊЕРКУ
ЈЕР НИЈЕ
ЧИТАО ОВАЈ СТРИП
ПА НЕ ЗНА
ШТА СЕ
ДОГАЂАЛО...

ЈА САМ ЗА СВЕ КРИ-
ВА ЈЕР САМ ВЕШТУ
ХРАБРИЛА ДА
ПЕВА!

УСТАЈЕ И СТИПЕ...
НЕ! ЈА САМ КРИВ
ЗА СВЕ...

СВИ ОПТУ-
ЖУЈУ
СЕБЕ И НАРАВНО
НИШТА ВИШЕ
НИЈЕ ЈАСНО.
СУДИЈА
ЗАХТЕВА
ТИШИНУ...

ОВО ТАКМИЧЕЊЕ У
ПЛЕМЕНИТОСТИ ЗА-
ИСТА УЗБУЊУЈЕ...А
ПОШТО ЈЕ СТИПЕ ПИ-
ПИНИЈА ОСЛОБОЂЕН
ОПТУЖБЕ ЗА
ОТМИЦУ...

...И ПОШТО НА ЊЕГОВОМ
БРОДУ НИСУ НАЂЕНЕ
КРИЈУМЦАРЕНЕ ЦИ-
ГАРЕТЕ...ОН СЕ СМАТ-
РА НЕВИНИМ И ПРЕМА
ТОМЕ ОСЛО-
БАЂА СЕ!

ШТО СЕ ТИЧЕ ВАС,
ДРУЖЕ РОКИЊУ, И ВИ
СТЕ СЛОБОДНИ И
ВОДИТЕ КУЋИ ВАШУ
ПТИЦИ-
ЦУ!

ХВАЛА,
ДРУЖЕ
СУДИЈА!

РЕТКА СУ
ОВАКВА
СУЂЕЊА!
ТОСКИЊКУ
СУ ЊЕНИ
ОБОЖАВАОЦИ
ПОНЕЛИ
НА РУКА-
МА...

ЈА САМ У СЕДМОМ НЕБУ!
ОСЕЊАМ СЕ КАО РАДА-
МЕС У ПРВОМ ЧИЊУ
АИДЕ!

ЗБОГОМ И
ХВАЛА,
ВЕСНА!

ЗБОГОМ,
СТИПЕ!
ПОЗДРАВИ
ТВОГ МА-
ЛОГ!

ЗАРАВО!
ЗБОГОМ,
ВЕСНА!

ДОВИ-
ЂЕЊА!

...А САД
ЋЕМО КУЋИ,
МАМИ!

ТАТА ЈЕ
ВРАТИО
ВЕСНУ
КУЋИ.
И МАМА И
МИША БИЛИ
СУ СРЕЋНИ...

...И ПОШТО САМ ВИДЕЛА У КАКВЕ САМ
ВАС НЕВОЉЕ БАЦИЛА ЗБОГ МОЈЕ ЛУБАВИ
ПРЕМА ПЕВАЊУ ДАЈЕМ СВЕЧАНО ЧАСНУ
РЕЧ ДА ВИШЕ
НЕЋУ ПЕВА-
ТИ!

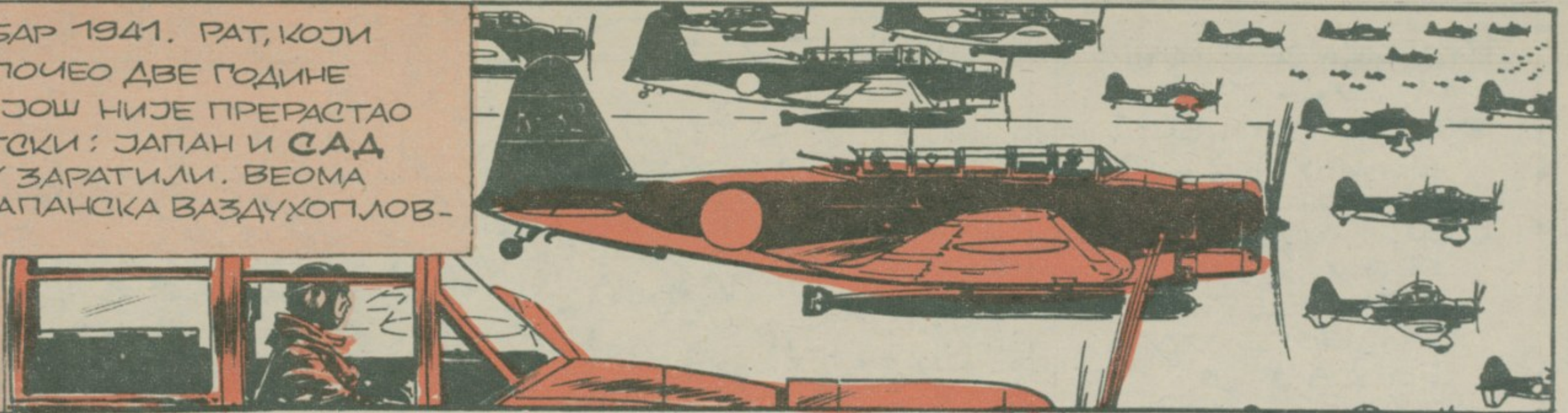
ХМ! ХМ! КОЛИКО
ЋЕ ТРАЈАТИ
ОБЕЊАЊЕ ВЕСНЕ
БЕСНЕ?

КРАЈ

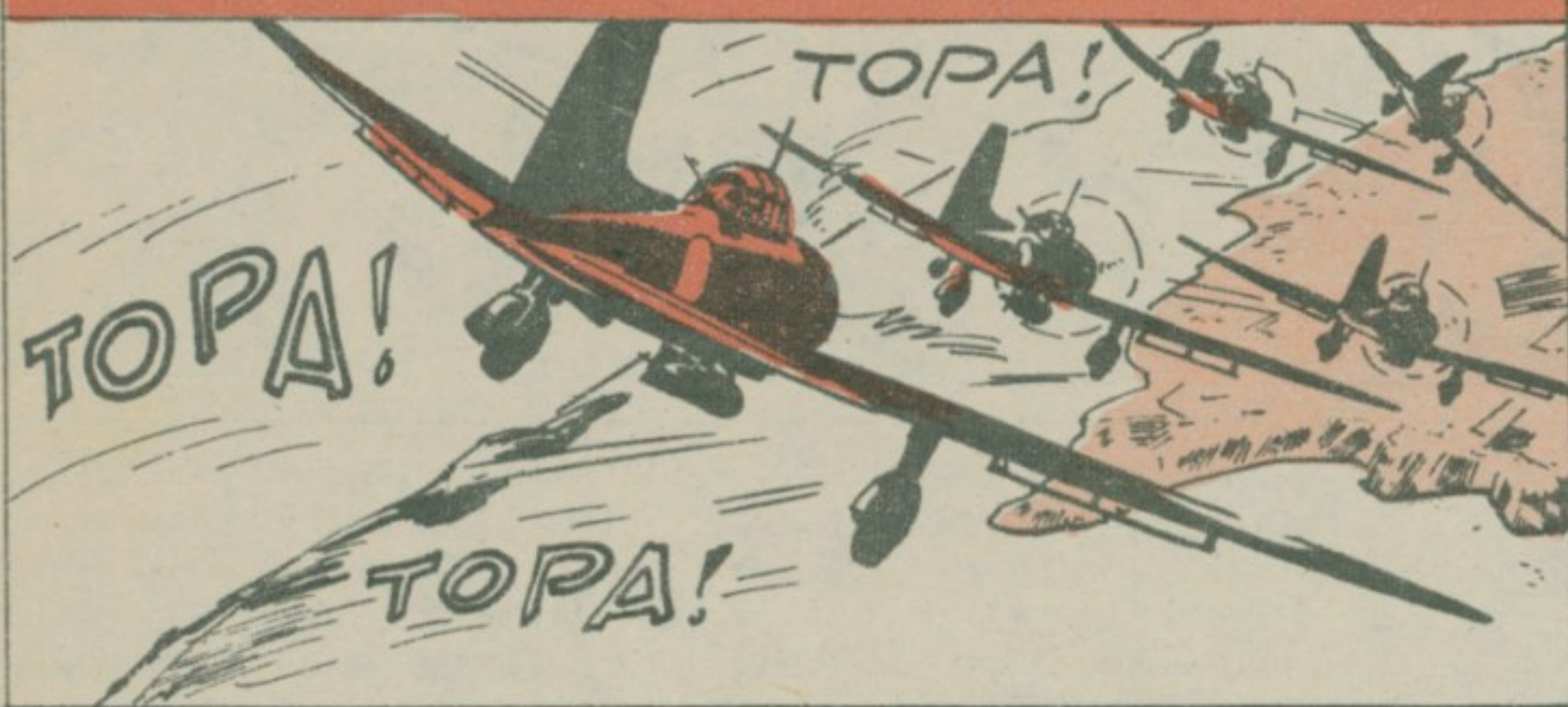
Велике авантуре
мира и Рата:

ЗАСЕДА НА НЕБУ

7. ДЕЦЕМБАР 1941. РАТ, КОЈИ
ЈЕ ЗАПОЧЕО ДВЕ ГОДИНЕ
РАНИЈЕ ЈОШ НИЈЕ ПРЕРАСТАО
У СВЕТСКИ: ЈАПАН И САД
ЈОШ НИСУ ЗАРАТИЛИ. ВЕОМА
СНАЖНА ЈАПАНСКА ВАЗДУХОПЛОВ-
НА ЈЕДИ-
НИЦА
ДИГЛА
СЕ У
ВАЗДУХ...

...И ДОЛЕТЕЛА ЈЕ ДО ХАВАЈСКИХ ОСТРВА...

"ТИГАР! ТИГАР! ТИГАР!"
НА ОВАЈ ЗНАК ПРЕШЛИ
СУ У НАПАД...

ИЗНЕНАДА, ЗА НЕКОЛИКО
СТРАВИЧНИХ МИНУТА, УНИШТИЛИ
СУ АМЕРИЧКУ ФЛОТУ У
ЛУЏИ ПЕРЛ ХАРБУР.

У ЧИТАВОЈ
АЗИЈИ
ЈАПАНЦИ СУ У
ОФАНЗИВИ...

...И СВУДА, НА МОРУ И
КОПНУ,
ПОБЕЂУЈУ...

РАТ ЈЕ ЗАХВАТИО
ТИХИ ОКЕАН.
МОЗАК И ДУША ЈАПАН-
СКИХ АКЦИЈА ЈЕ ШЕФ
ВАЗДУХОПЛОВНО-
ПОМОРСКИХ ЈЕДИНИЦА
АДМИРАЛ ИЗОРОКУ
ЈАМАМОТО, ЧОВЕК
ВЕОМА ОБРАЗОВАН,
ОДЛУЧАН И
ИНТЕЛИГЕНТАН.

ЈАМАМОТО ЈЕ РУКОВОДИО ВОЈНИМ ОПЕ-
РАЦИЈАМА. АМЕРИКАНЦИ СУ ГА СМАТРАЛИ
ЗА НАЈОПАСНИЈЕГ НЕПРИЈАТЕЉА...

ПРОШЛЕ СУ ДВЕ ГОДИНЕ. 17. АПРИЛ 1943. ГОДИНЕ.
АМЕРИЧКА БАЗА НА ТИХОМ ОКЕАНУ У КЕМП ХЕН-
ДЕРСОНУ.

ВЕСТ ДА ЋЕ ЈАМАМОТО ЛЕТЕТИ 18. АПРИЛА ИЗНАД БУГЕНВИЛА, ДОСТАВИЛА ЈЕ АМЕРИЧКА ОБАВЕШТАЈНА СЛУЖБА, КОЈА ЈЕ УСПЕЛА ДА ОДГОНЕТНЕ СПЕЦИЈАЛНУ ЈАПАНСКУ ШИФРУ...

О ОВОМ СЛУЧАЈУ ВОДИО ЈЕ БРИГУ ЛИЧНО АМЕРИЧКИ ПРЕДСЕДНИК ФРАНКЛИН Д. РУЗВЕЛТ.

НИКО У ЈАПАЛУ НИЈЕ У СТАЊУ ДА ПРЕУЗМЕ МЕСТО АДМИРАЛА ЈАМАМОТОА! ПРЕМА ТОМЕ, ЗАДАТАК ТРЕБА СВАКАКО ИЗВРШИТИ!

Пилоти 338. ЕСКАДРИЛЕ ПРИПРЕМАЛИ СУ СЕ ЗА АКЦИЈУ...

ОВО ЈЕ БУГЕНВИЛ! НАЛАЗИ СЕ НА 500 КМ ОДАВДЕ! ЗА ИЗВРШЕЊЕ ЗАДАТКА ИМАМО НА РАСПОЛАГАЊУ САМО НЕКОЛИКО МИНУТА...

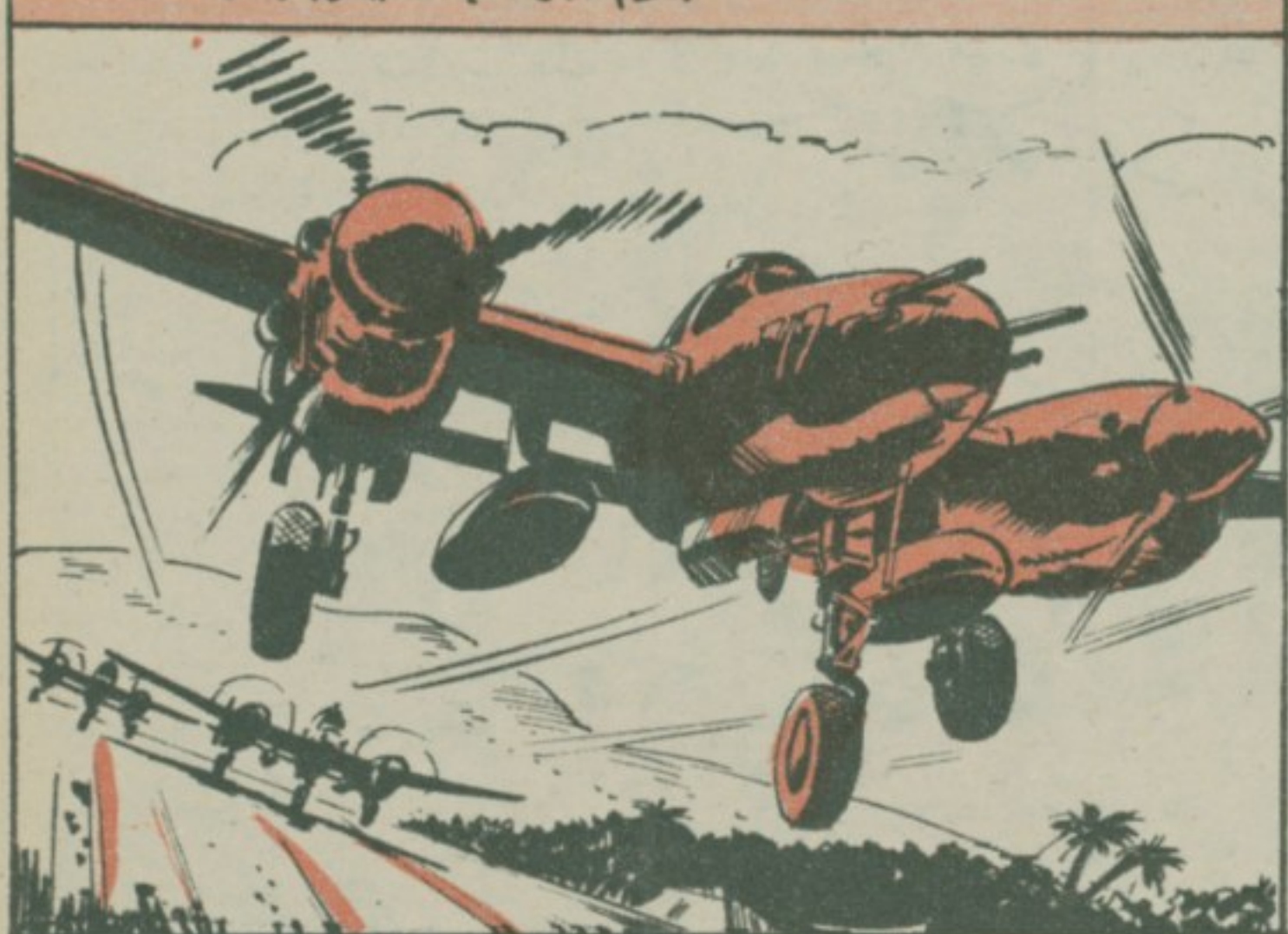
АВИОНИ ЋЕ СИГУРНО ДОЛЕТЕТИ ТАЧНО НА ВРЕМЕ! ТО СУ ДВА БОМБАРДЕРА И ШЕСТ ЛОВАЦА У ПРАТЊИ! ПРЕСРЕЋЕМО ИХ У 9.45 НА 56 КМ СЕВЕРНО ОД ОСТРВА!

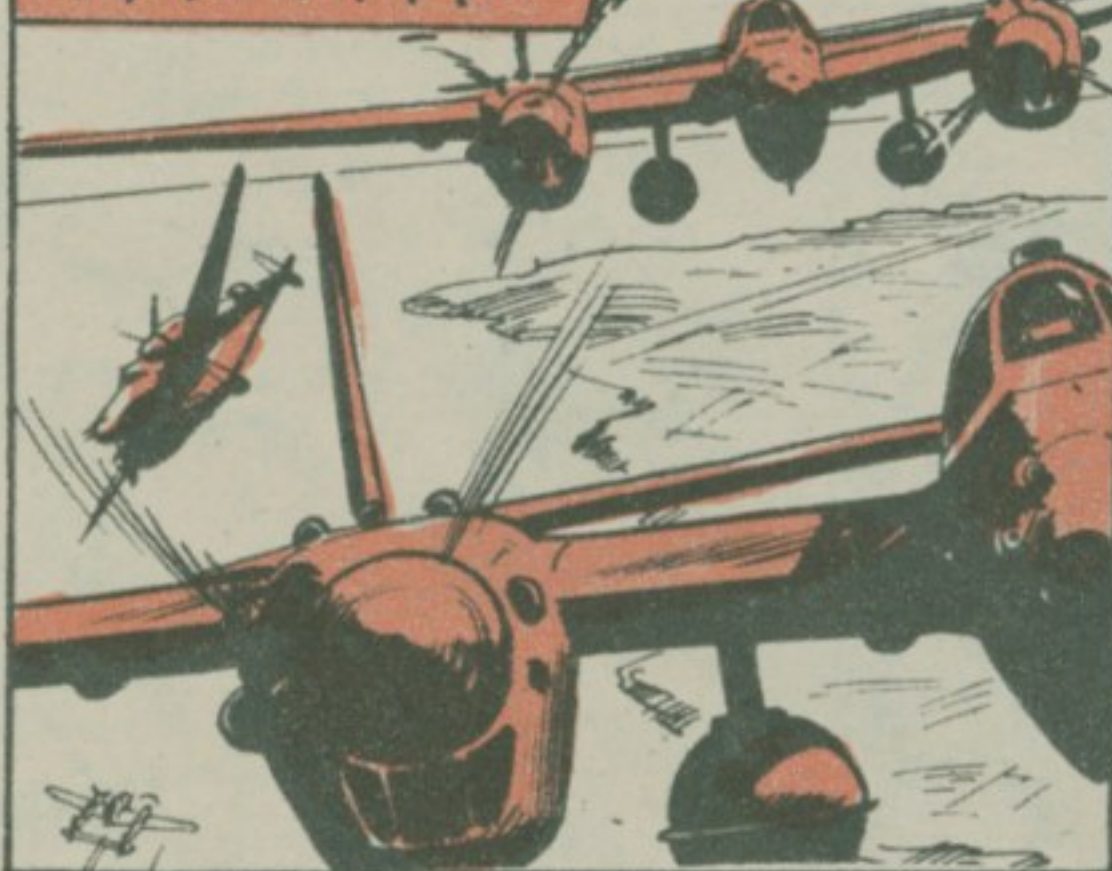
ЗАДАТАК ЈЕ ПОВЕРЕН ЕСКАДРИЛИ ОД 18 ЛОКИД ЛАЈТНИНГА, ПОД КОМАНДОМ МАЈОРА МИЧЕЛА.

...ЛОВЦИ СУ СЕ ДИГЛИ 18. АПРИЛА У 7.45.

ДВА АВИОНА МОРАЛА СУ ЗБОГ КВАРА ДА СЕ ВРАТЕ У БАЗУ. ОСТАЛИ СУ НАСТАВИЛИ ОДРЕЂЕНУ МАРШРУТУ...

ЛЕНФИРЕ, ТИ ЋЕШ СА БАРБЕРОМ, ХОЛМСОМ И ХАЈНСОМ НАПАСТИ И ОБОРИТИ ЦИЉ! ЈА ЋУ СА ОСТАЛИМА НАПАСТИ ЛОВЦЕ...

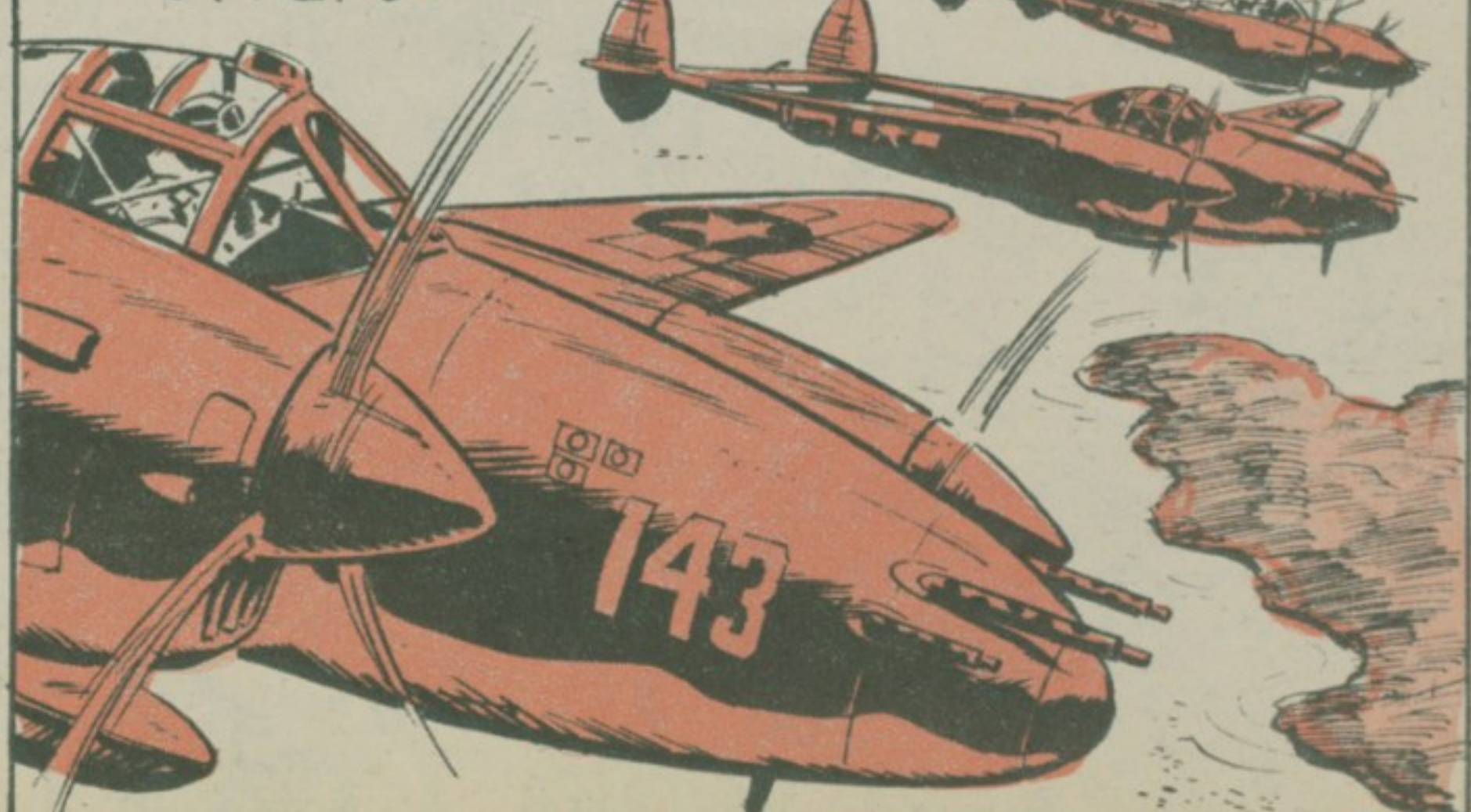

ПАЗИТЕ! НА АЕРОДРОМУ У БУГЕНВИЛУ ЈАПАЊЦИ ИМАЈУ СТО АВИОНА, КОЈИ ЋЕ НАС СИГУРНО НАПАСТИ! ЧИМ ИЗВРШИТЕ ЗАДАТАК, ПОВРАТАК У БАЗУ! ПРИМЉЕНО?

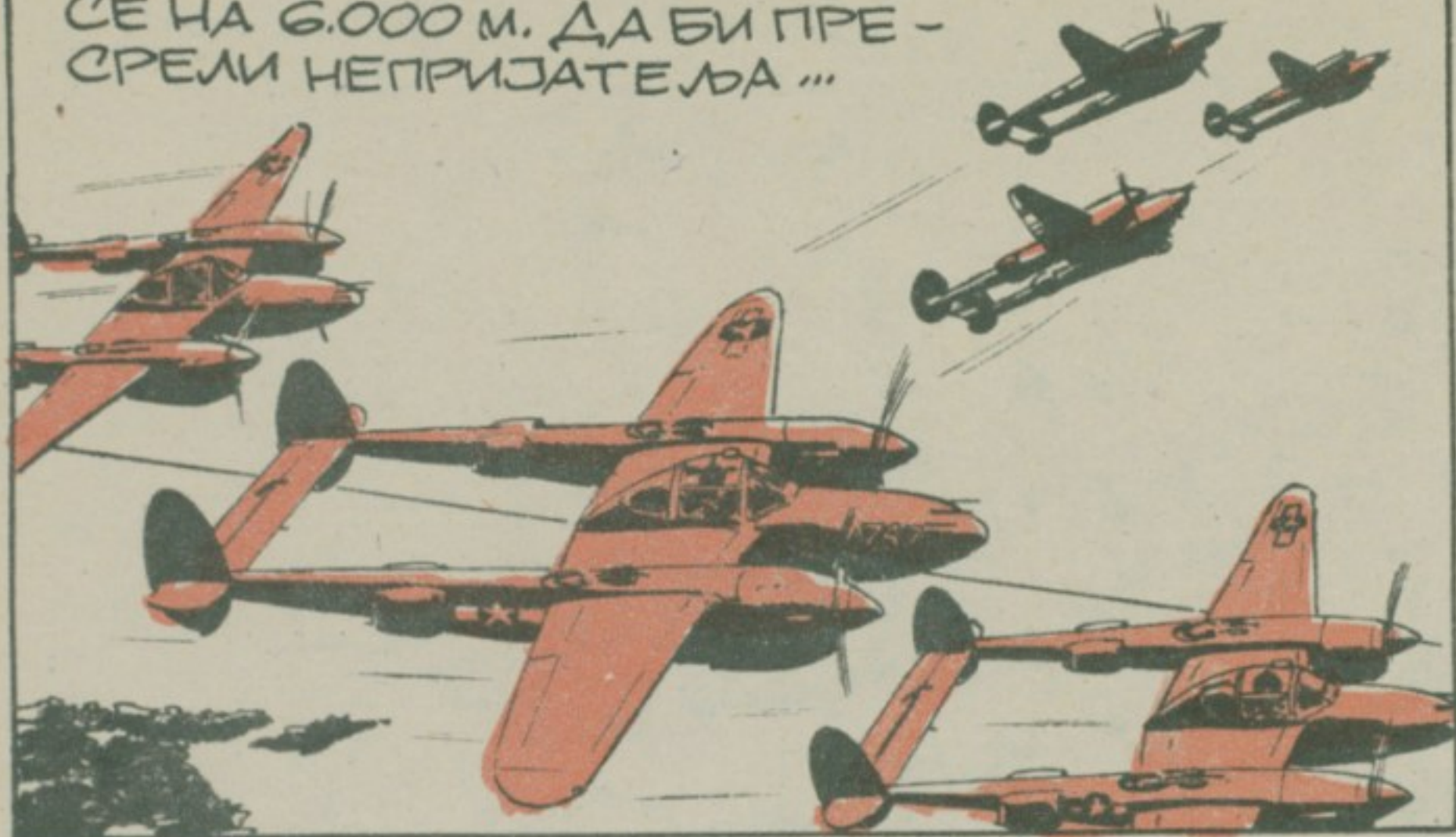
У РЕДУ! ПРИМЉЕНО!

НАЈЗАД СУ УГЛЕДАЛИ БУГЕНВИЛ...

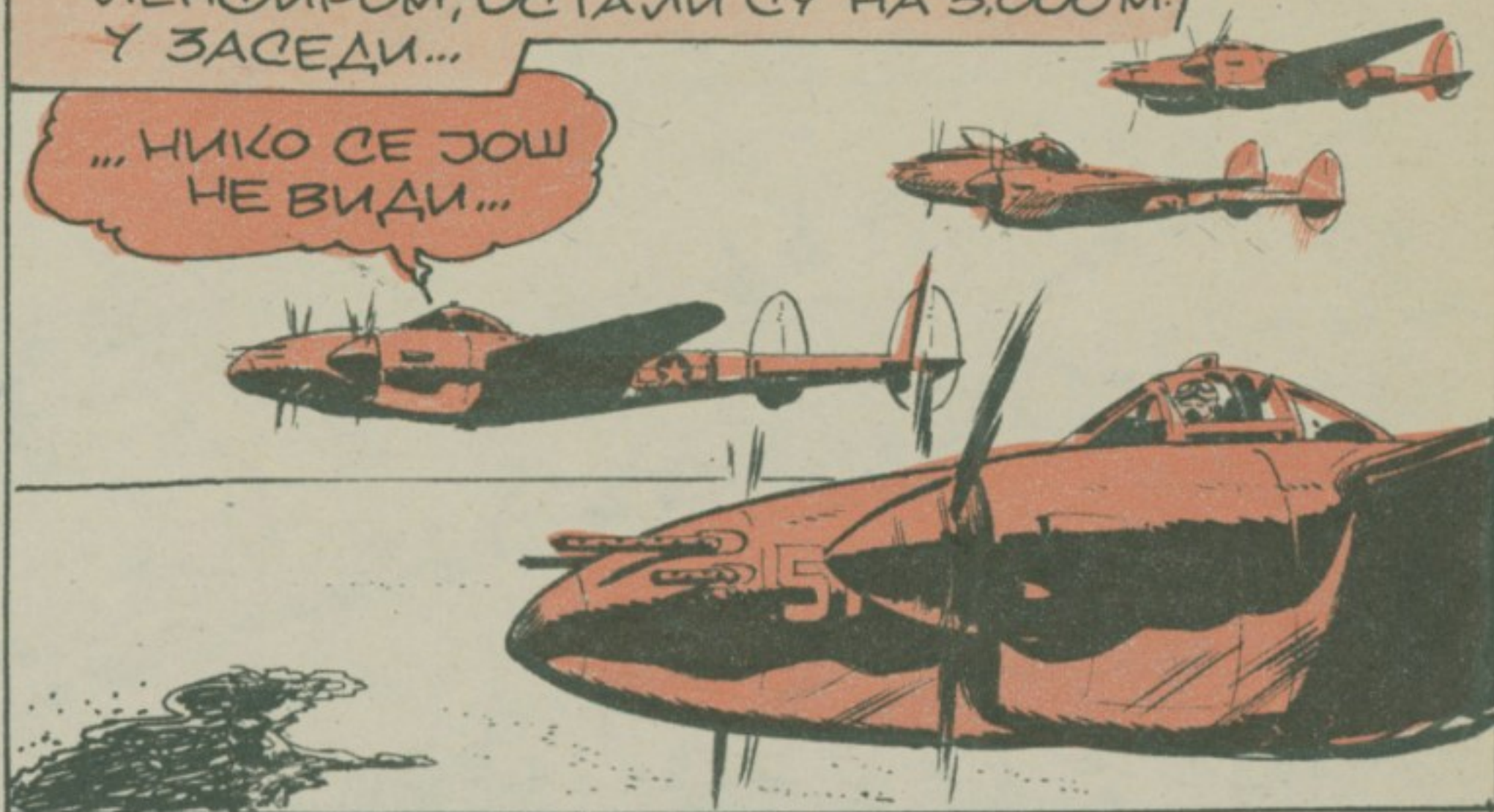

ЕСКАДРИЛА СЕ ПОДЕЛИЛА. ДВАНАЕСТ АВИОНА СА МАЈОРОМ МИЧЕЛОМ ПОДИГЛО СЕ НА 6.000 М. ДА БИ ПРЕ-СРЕЛИ НЕПРИЈАТЕЉА...

ЧЕТИРИ АВИОНА, СА КАПЕТАНОМ ЛЕНФИРОМ, ОСТАЛИ СУ НА 3.000 М. У ЗАСЕДИ...

...НИКО СЕ ЈОШ НЕ ВИДИ...

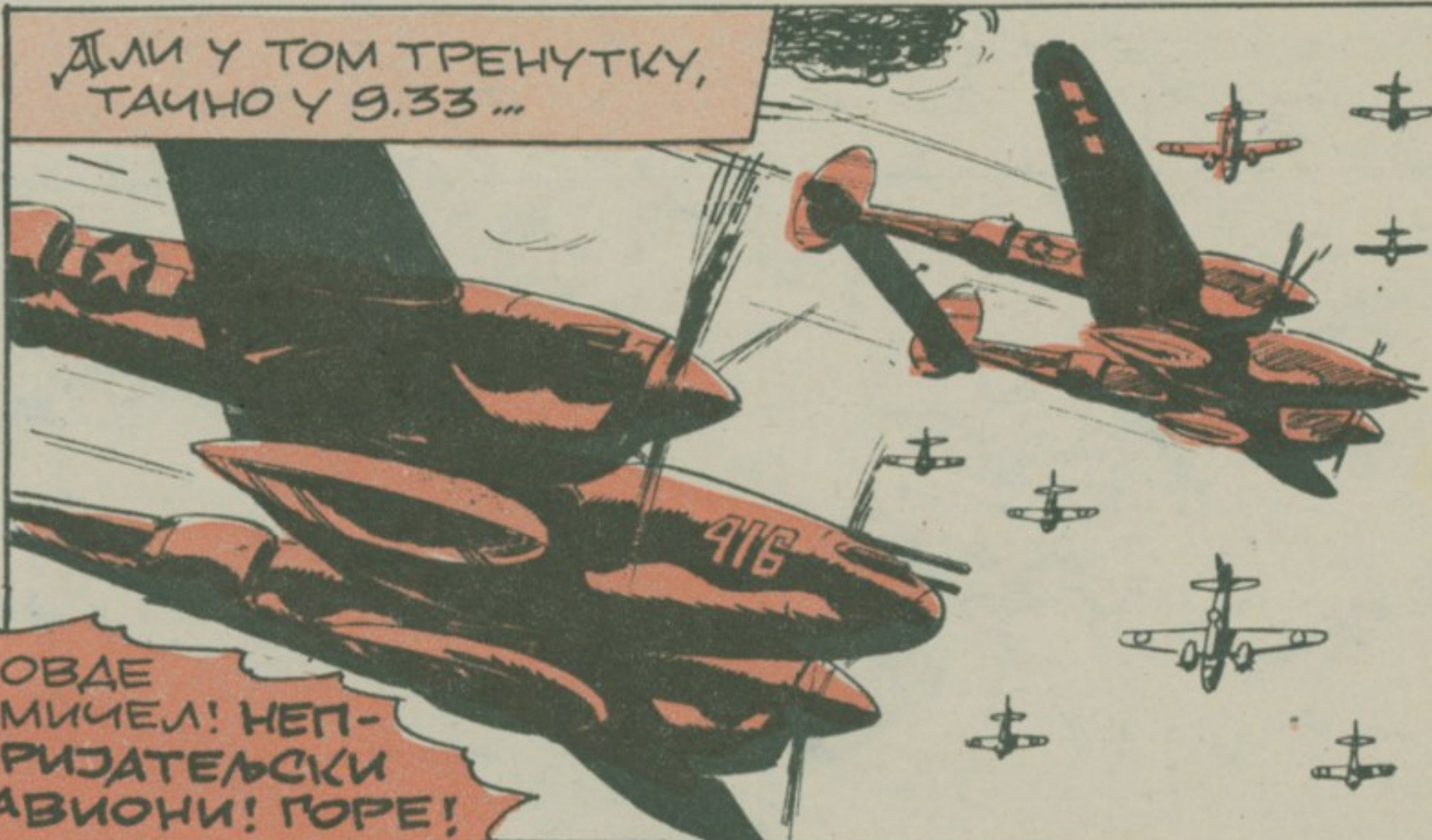

НЕБО ИЗНАД БУГЕНВИЛА БИЛО ЈЕ ПУСТО...

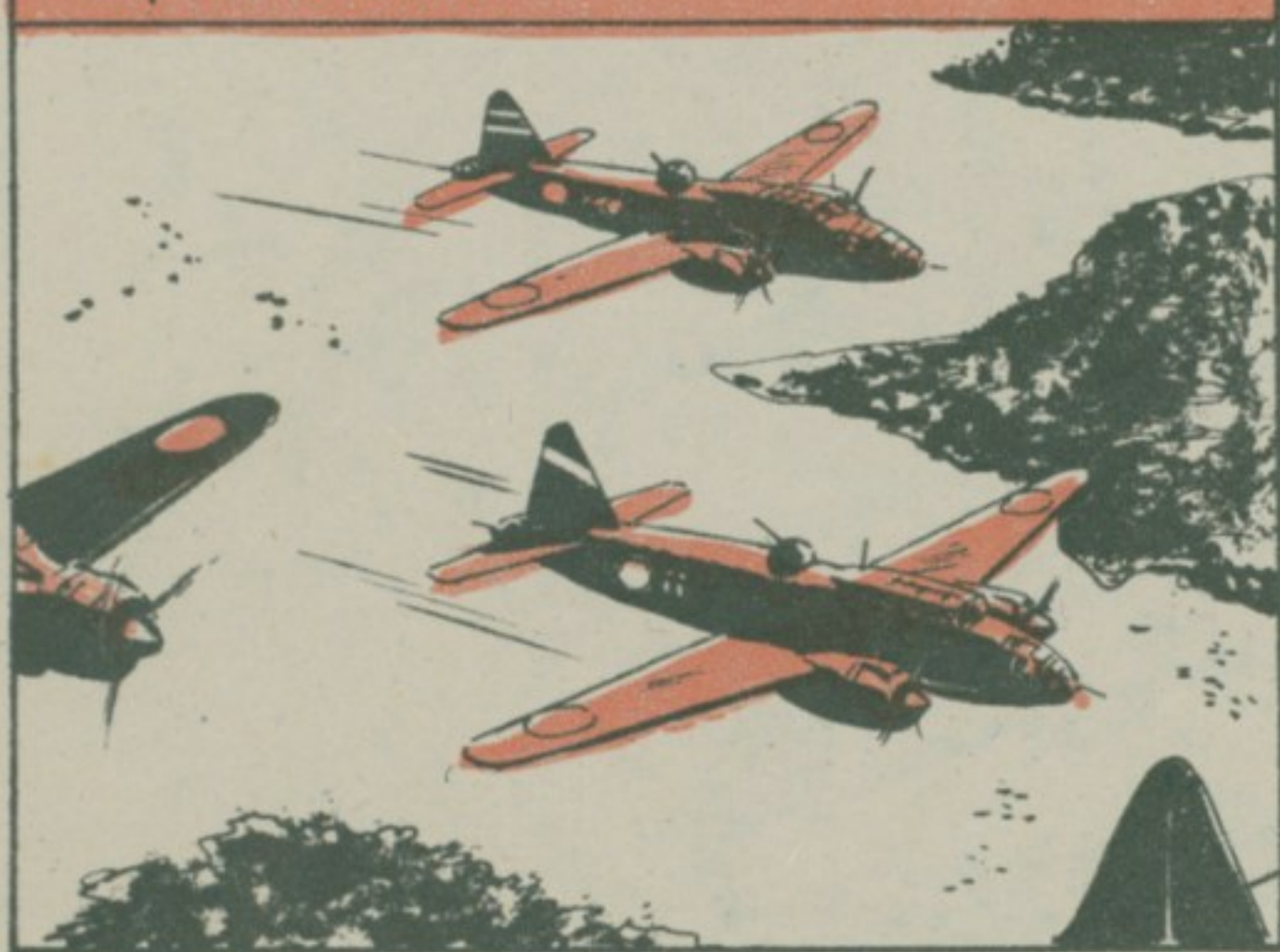
ОВДЕ ГОРЕ ИМАМО САМО ДВАДЕСЕТАК МИНУТА НА РАСПОЛАГАЊУ! АКО ЈАМАМОТО ЗАКАСНИ...

ДАЛИ У ТОМ ТРЕНУТКУ, ТАЧНО У 9.33...

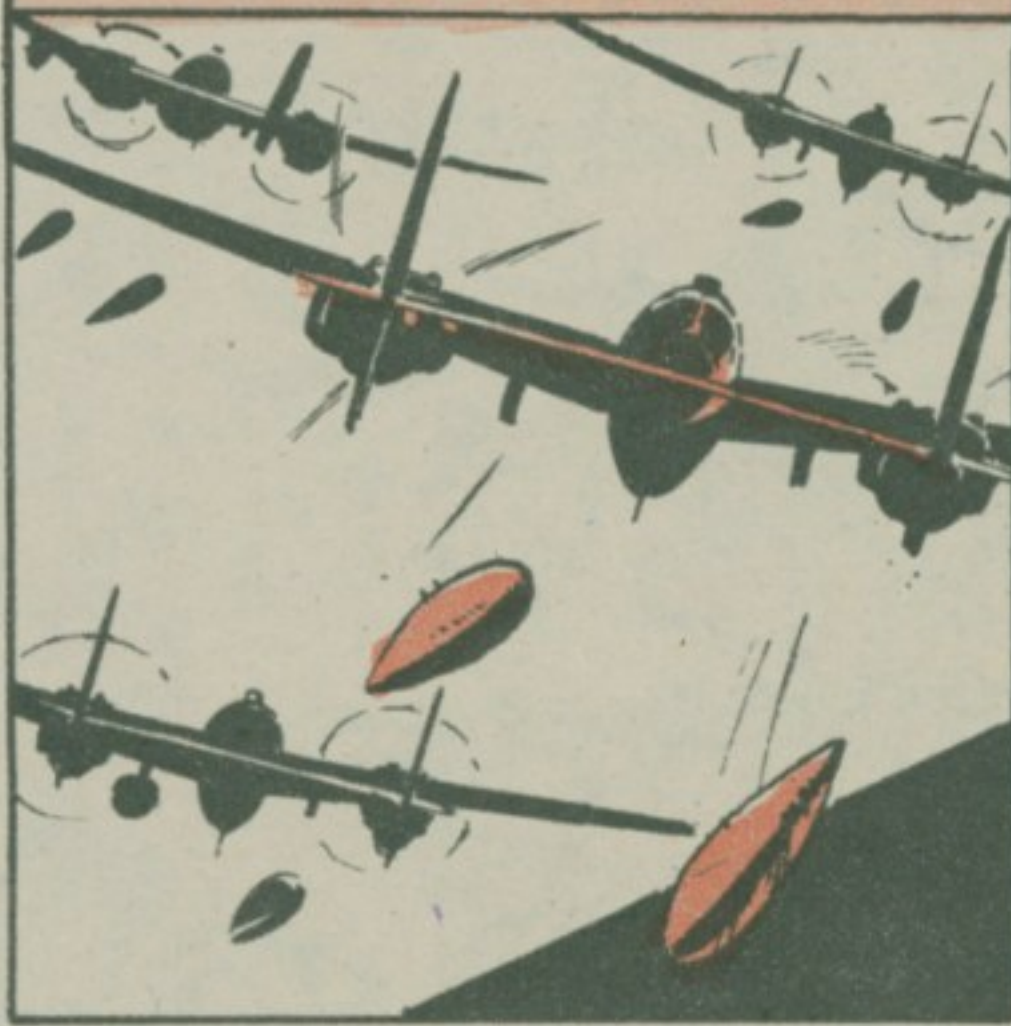

ОВДЕ МИЧЕЛ! НЕПРИЈАТЕЉСКИ АВИОНИ! ГОРЕ!

ЕВО ИХ! ТАЧАН КАО И УВЕК, АДМИРАЛ СЕ ПОЈАВИО ИЗНАД БУГЕНВИЛА!

ЛЕНФИРОВИ АВИОНИ СУ ОТКАЧИЛИ ПРАЗНЕ РЕЗЕРВОАРЕ...

ОВАЈ МАНЕВАР НИЈЕ УСПЕО ДА ИЗВЕДЕ ЈЕДАН АВИОН ПА ЈЕ МОРАО СА СВОЈИМ ПРАТИОЦЕМ ДА СЕ УДАЉИ...

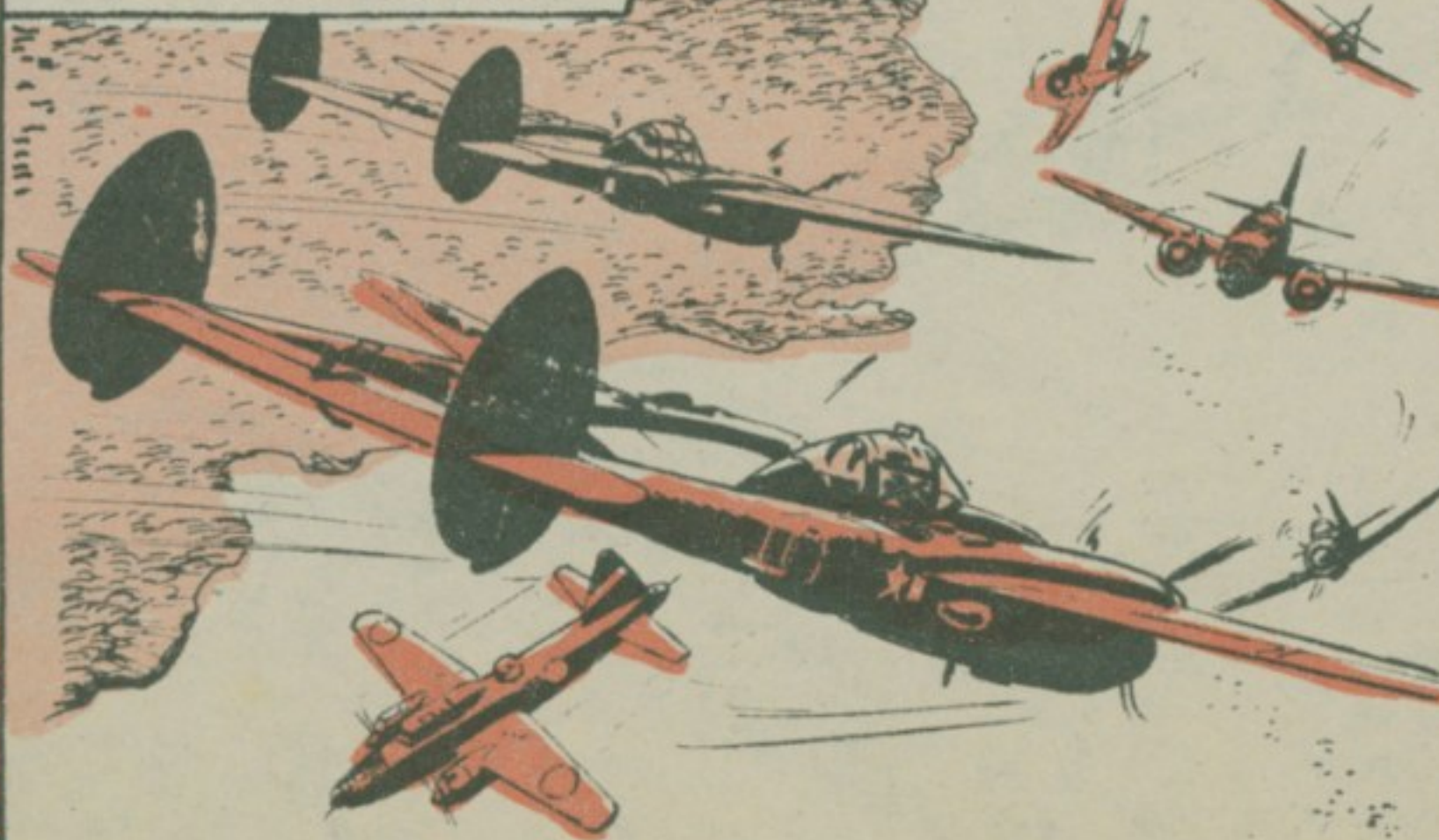

ПАЖЊА! ЈАПАЊЦИ СУ НАС ВИДЕЛИ!

ОСТАЛИ СМО САМО НАС ДВОЈИЦА! ОБРУШАВАМО СЕ!

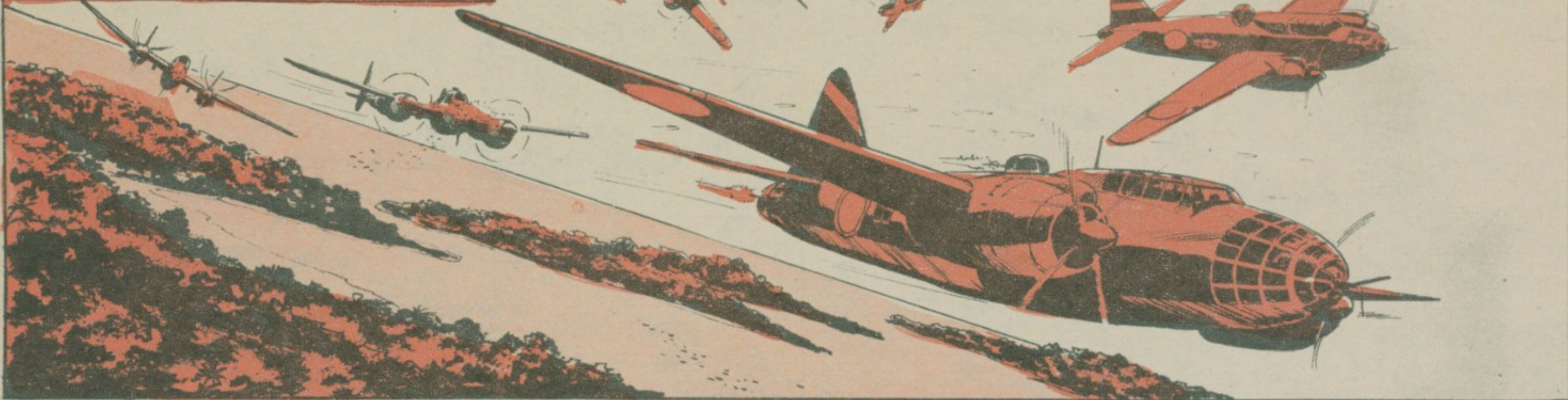
ЈЕДАН БОМБАРДЕР ПОЛЕТЕО ЈЕ НА АМЕРИКАЊЕ, А ДРУГИ СЕ НАГЛО СПУШТАО КА ЗЕМЉИ...

ЈАМАМОТО ЈЕ СИГУРНО У ОНОМ АВИО-НУ... ПРАТИЋУ ГА!

ЈАПАНСКИ АВИОНИ ТИПА
„НУЛА“ ИЗ ПРАТЊЕ УСТРЕ-
МИЛИ СУ СЕ НА ЛАТНИНГЕ...

ДА ЛИ ЛЕНФИР СЕ НИЈЕ ЗАУ-
СТАВИО; ОБОРИО ЈЕ ЈЕДНОГ
ЛОВЦА...

...КАД СЕ ОКРЕНУО, ПОЈУРИО
ЈЕ У ПОТЕРУ ЗА БОМБАРДЕ-
РОМ.

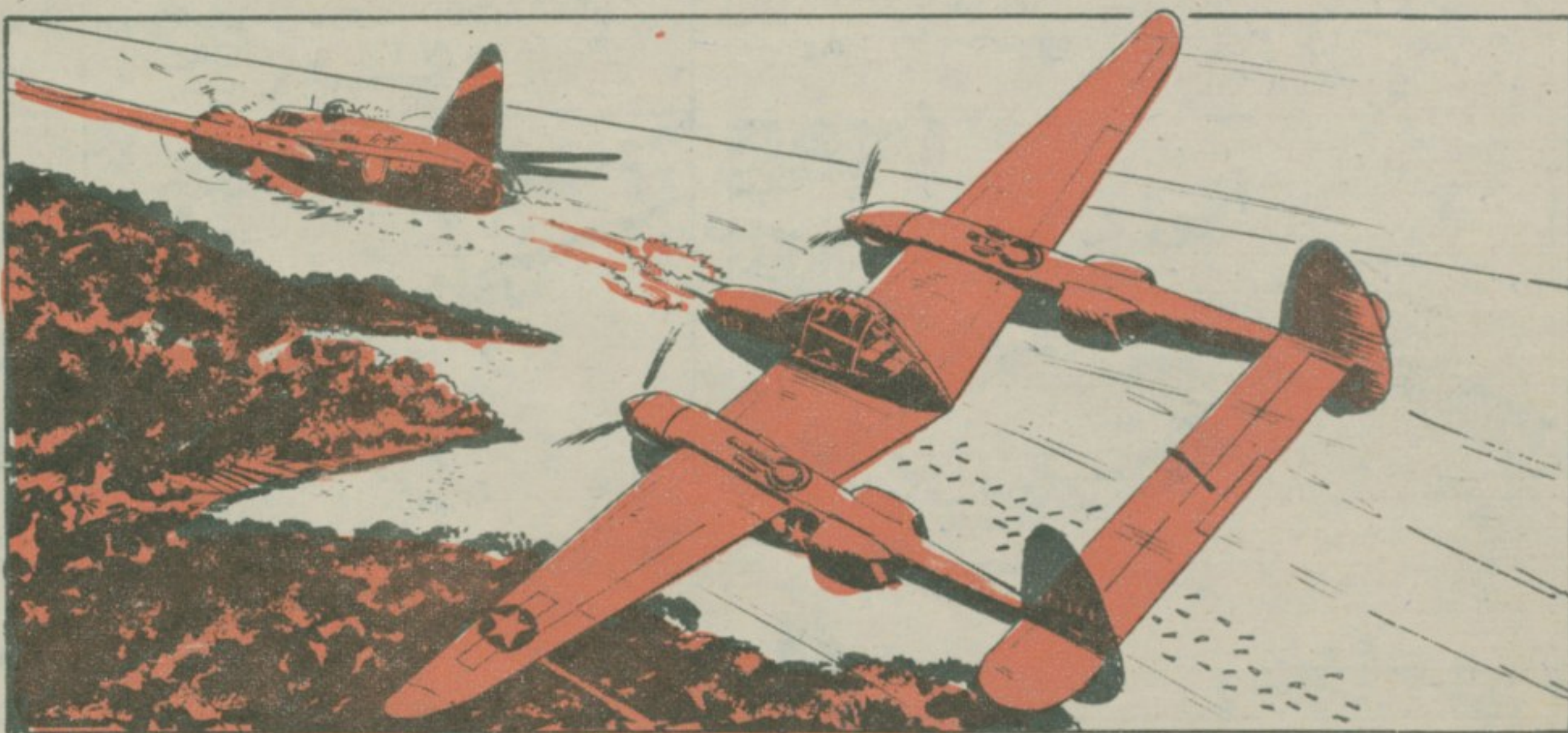

...ГДЕ ЈЕ?
НЕ ВИДИМ ГА
ВИШЕ...

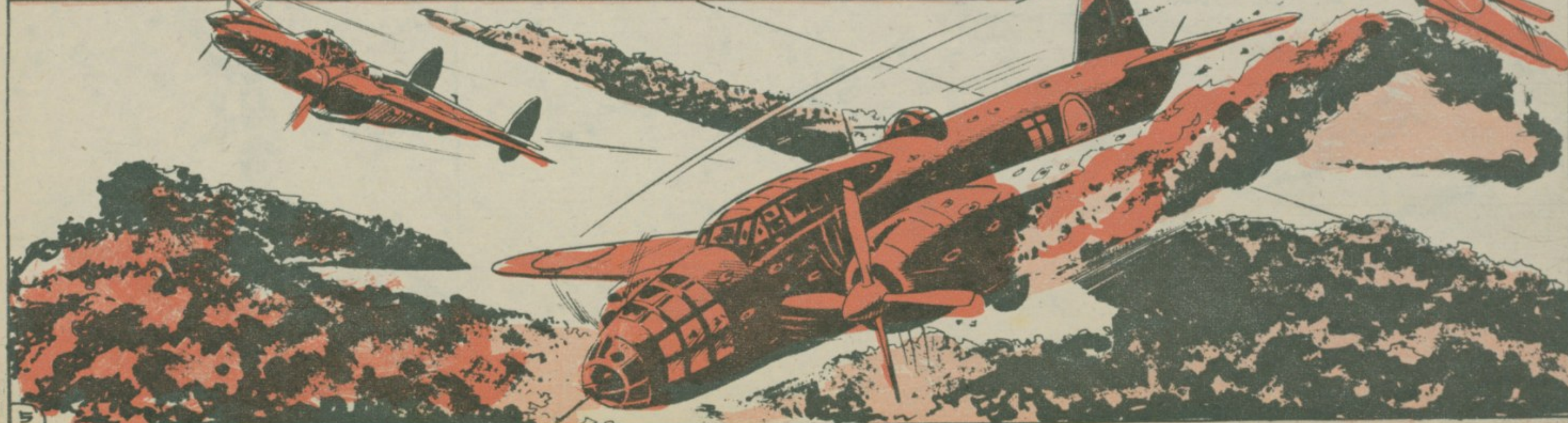

ЕНО ГА!

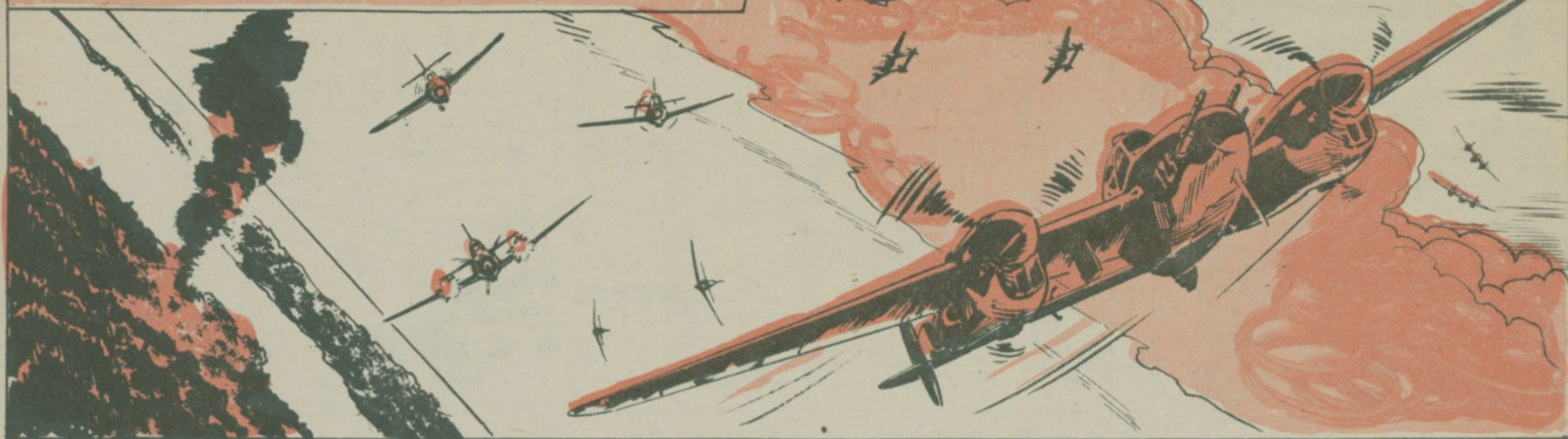
ЛЕНФИР ЈЕ ОТВОРИО
ВАТРУ НА ЈАПАНСКИ
БОМБАРДЕР...

ИЗРЕШЕТАН, БОМБАРДЕР ЈЕ ГУБИО ВИСИНУ, ЈЕДНО КРИЛО
МУ ЈЕ ОТПАЛО...

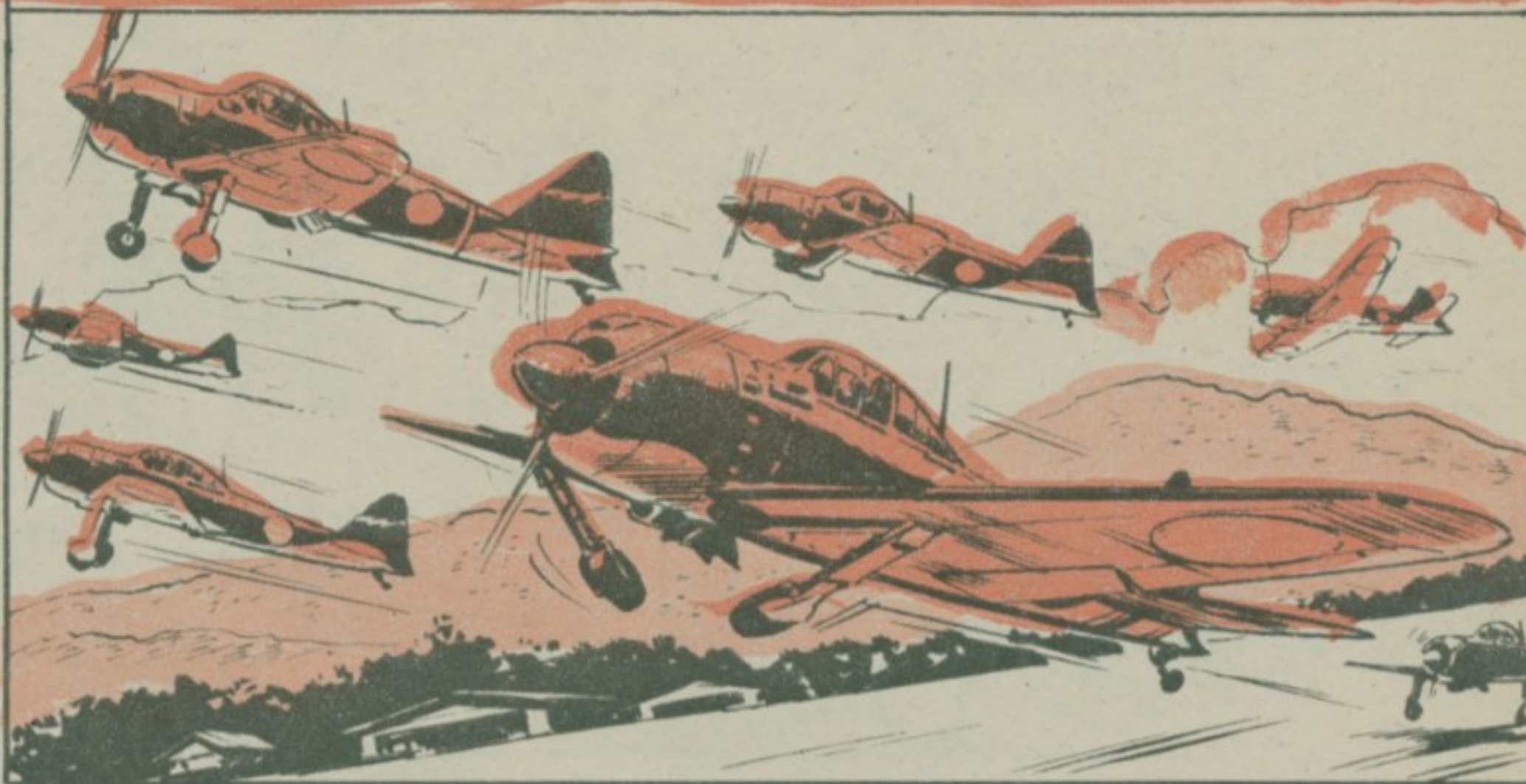
... НАЈЗАД СЕ СРУШИО НА ЗЕМЉУ. ЛЕНФИР
СЕ УДАЉАВАО ПРАЋЕН "НУЛАМА"!

ДРУГИ ЈАПАНСКИ БОМБАРДЕР СРУШИО
СЕ У ПЛАМЕНУ...

СА АЕРОДРОМА У БУГЕНВИЛУ ПОДИГЛА СУ СЕ
ЧИТАВА ЈАТА ЈАПАНСКИХ АВИОНА...

АЛИ 338. ЕСКАДРИЛА, КОЈА ЈЕ ИЗГУБИЛА
САМО ЈЕДАН АВИОН, ВЕЋ СЕ ВРАЋАЛА У
БАЗУ.

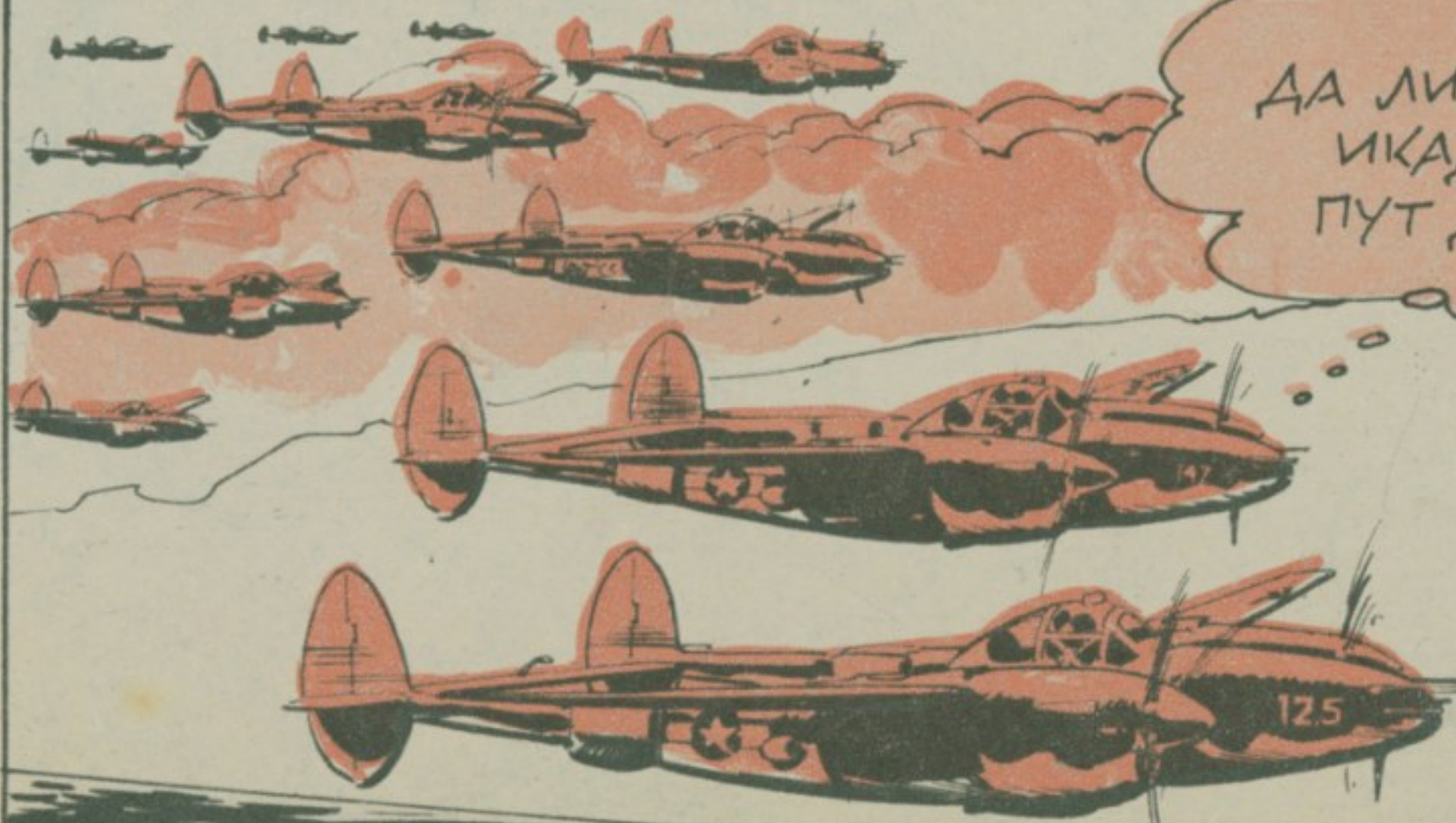
ОВДЕ МИЧЕЛ...
ЗАДАТАК ИЗВР-
ШЕН! ПОВРА-
ТАК!

ЗАДАТАК ЈЕ ОБАВЉЕН. ОБОРЕН ИЗ ЗАСЕДЕ,
АДМИРАЛ ЈАМАМОТО ЈЕ НАПУСТИО РАТНУ
ПОЗОРНИЦУ...

КАПИТАН ЛЕНФИР ЈЕ РАЗ-
МИШЉАО...

ОВО ЈЕ БИО ПРАВИ
АТЕНТАТ...

ДА ЛИ ЋЕ ЧОВЕК
ИКАД НАЋИ
ПУТ ДО МИРА?

Крај

Дан
BARRY

ФЛАШ ГОРДОН

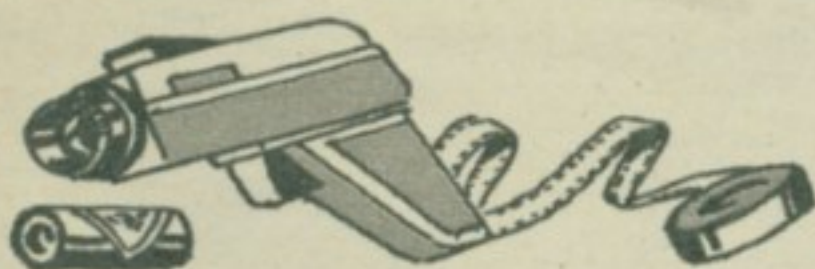

ИДУЋИ НАСТАВАК: У ПОМОК ПАНТЕРКАМА!

ЗАВРШЕНА »КВАСОВА« НАГРАДНА ИГРА!

Од свих приспелих духовитих одговора на питање „Шта кажу Дикан и Вукоје“ у „квасовој“ наградној игри комисија је одабрала најдуховитије одговоре и наградила најдуховитије ауторе.

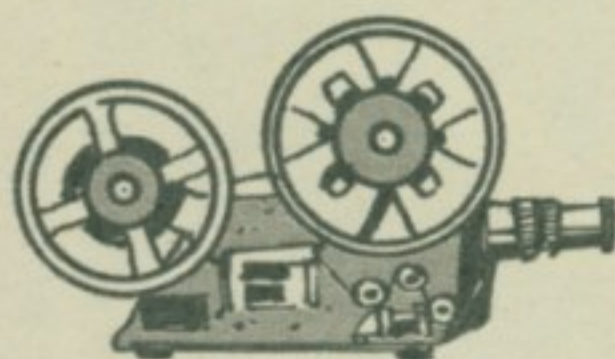

НАГРАДЕ ЗА КУПОН 1:
КИНО-КАМЕРУ „СПОРТ“ СА ВОКСОМ ЗА ПОДВОДНО СНИМАЊЕ добио је Ненад Николић, Палмира Толатија 3/IV, Сарајево; ФОТО-АПАРАТ „ЕТЈУД“ добио је Братислав Вујић, Рифата Вурчевића 61/VIII, Београд; ФИЛМОСКОП СА 15 КОЛОР ФИЛМОВА добио је Живко Каназир, Валентина Водника 5 Нови Сад; КОМПЛЕТ ОД 5 ГРАМОФОНСКИХ ПЛОЧА ИЗ СССР-а добио је Петар Павић, Гуча; ДИЈАВИЗОР ЗА ДНЕВНО СВЕТЛО СА ДИЈАПОЗИТИВИМА добио је Драган Илић, Груловићева 5, Војка.

НАГРАДЕ ЗА КУПОН 2:
КИНО-КАМЕРУ „АМБАСАДОР“ СА КИНОПРОЈЕКТОРОМ „ЛУЧ“ 2С-8 добила је Јагода Илић, Бранка Радичевића 13, Велика Плана; ФОТО-АПАРАТ „СМЕНА“ СЛ добио је Небојша Мравић, Славка Родића 38, Вукоје; ДИЈАВИЗОР ЗА ДНЕВНО СВЕТЛО СА ДИЈАПОЗИТИВИМА

добио је Драган Милошевић, Гвоздена Јованчићевића 13, Титово Ужице; ФОТО-АПАРАТ „ЕТЈУД“ добила је Марија Поповић, Софије Ристић 7/5, Крагујевац; БИБЛИОТЕКУ „ЛЕГЕНДЕ О СТАРИМ ЈУНАЦИМА“ добио је Божић Здравковић, Војводе Путника 5, Пожаревац; КОМПЛЕТ ОД 5 ГРАМОФОНСКИХ ПЛОЧА ИЗ СССР-а добио је Мухамед Капић, Скојевска 21/V, Тузла.

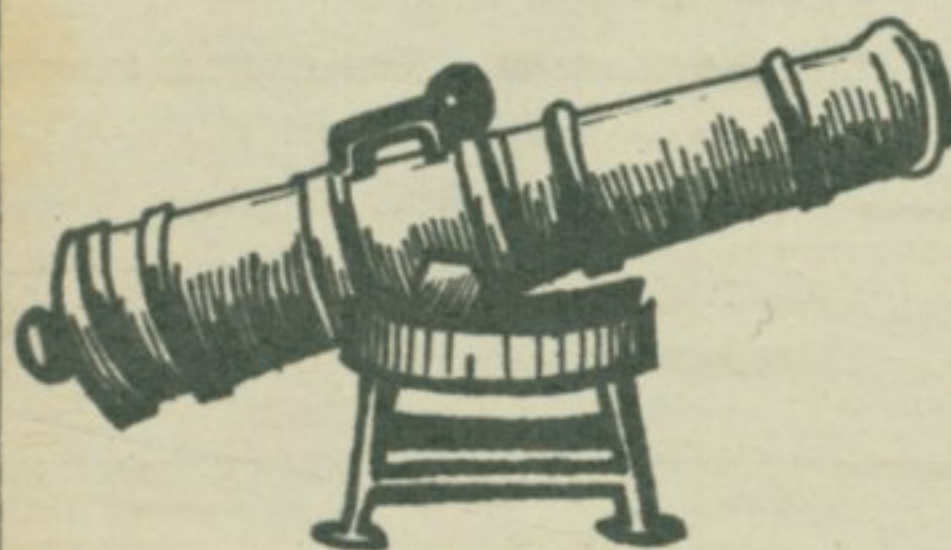
НАГРАДЕ ЗА КУПОН 3:
КИНО-КАМЕРУ „АМБАСАДОР“ СА КИНОПРОЈЕКТОРОМ „ЛУЧ“ 2С-8 добио је Михајло Гајић, Партизани код Аранђеловца; ФОТО-АПАРАТ „СМЕНА“ СЛ добио је Танах Линцу, Улица Ђорђе Петров 25, 91213 Ђорђе Петров; ДИЈАВИЗОР ЗА ДНЕВНО СВЕТЛО СА ДИЈАПОЗИТИВИМА добио је Сретен Илић, Олге Алкалај 8 стан 32 III ц, Београд; БИБЛИОТЕКУ „ЛЕГЕНДЕ О СТАРИМ ЈУНАЦИМА“ добио је Зоран Вучићевић, Булевар ЈНА 43, Београд; КОМПЛЕТ ОД 5 ГРАМОФОНСКИХ ПЛОЧА ИЗ СССР-а добио је Сафет Бавчић, Улица 20, Јануара 4, Фоча.

НАГРАДЕ ЗА КУПОН 4:
КИНО-КАМЕРУ „АУРОРА“ добио је Јоцо Лазовић, Алин Поток, Чајетина; ФОТО-АПАРАТ „ЕТЈУД“ добила је Снежана Макарчевић, Раваничка 18, Београд; ФИЛМОСКОП И 15 ФИЛМОВА СА ПРИЧАМА добио је Љубиша Милосављевић, Маршала Тита 38, Александровац Пожаревац; ДИЈАВИЗОР НА СТРУЈУ добио је Раде Митић, Светосавска 29/65, Пожаревац; БИБЛИОТЕКУ „ОМИЉЕНИ РОМАНИ“ добио је Мирослав Пробојчевић, Трг октобарске револуције 19/III, Крушевац; КОМПЛЕТ ОД 10 ГРАМОФОНСКИХ ПЛОЧА ИЗ СССР-а добио је Владан Миличевић, Мала Иванча, 11232 Раља.

ЧИТАОЦИ ДОКАЗАЛИ ДА ПОЗНАЈУ ОРУЖЈЕ

Браво читаоци! Ово је најмање што можемо да кажемо нашим читаоцима, учесницима наградног задатка ПОЗНАЈЕШ

ЛИ ОРУЖЈЕ? (објављеног у Забавнику од 20. априла ове године) који су умели да одвоје права оружја од оружја која су била плод цртачеве маште.

За оне читаоце који овог пута нису били расположени да учествују у решавању овог задат-

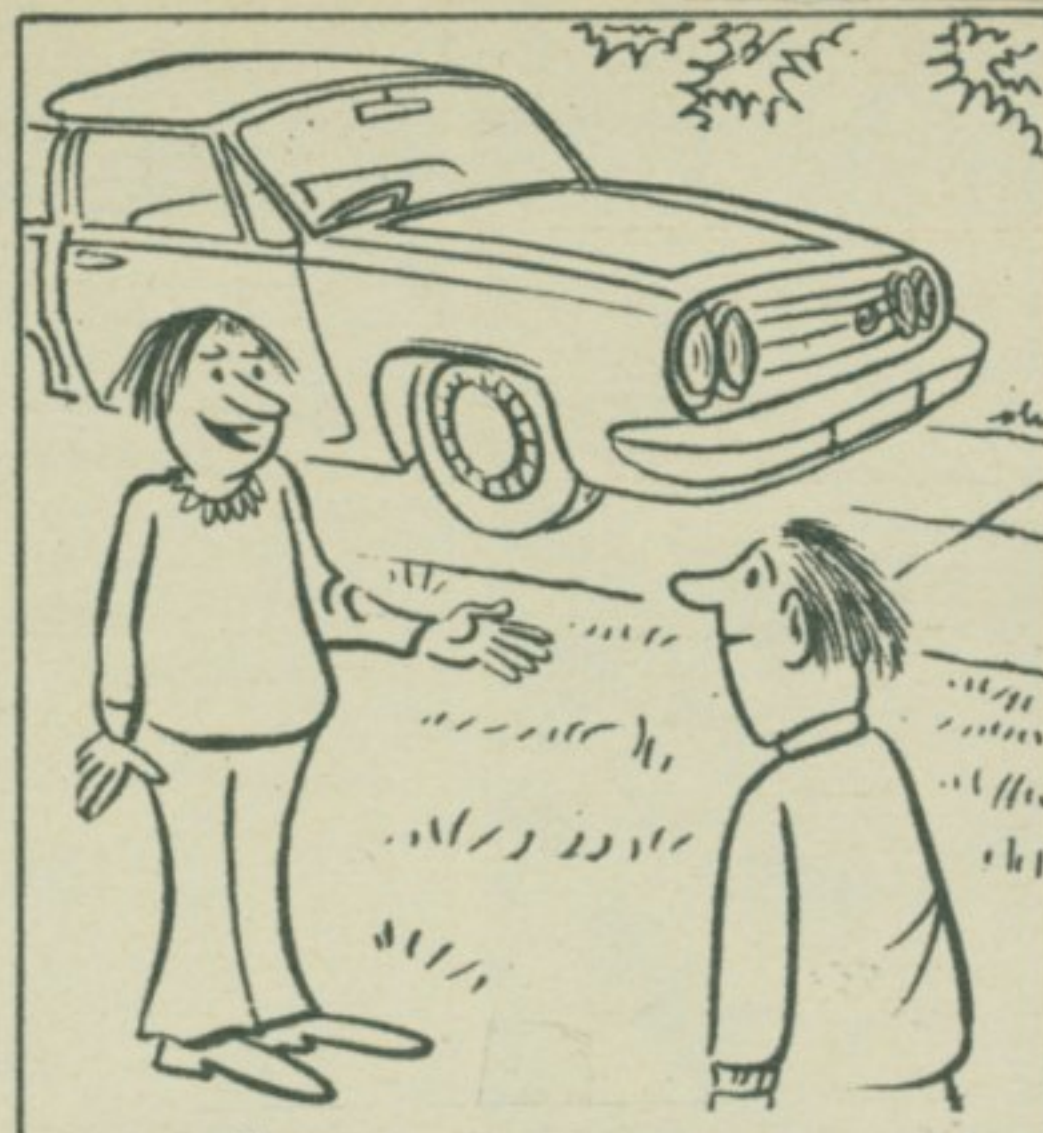
ка или нису знали тачан одговор дајемо решење: оружја под бројем 1, 2, 3, 5 и 9 су лажна а **права оружја су:** под бројем 4) арабљански мач; 6) шпански рапир; 7) топ од 3 фунте; 8) швајцарски млат и 10) топ од 122 милиметра.

I НАГРАДУ: „ЗЛАТНУ МИНЕРВУ“ (6 књига познатих светских писаца: Хесе, Бак, Казанцакис, Лагерлеф, Малапарте и Немет) освојио је МИЛАН ЕРАК, Вука Караџића 147, Сарајево.

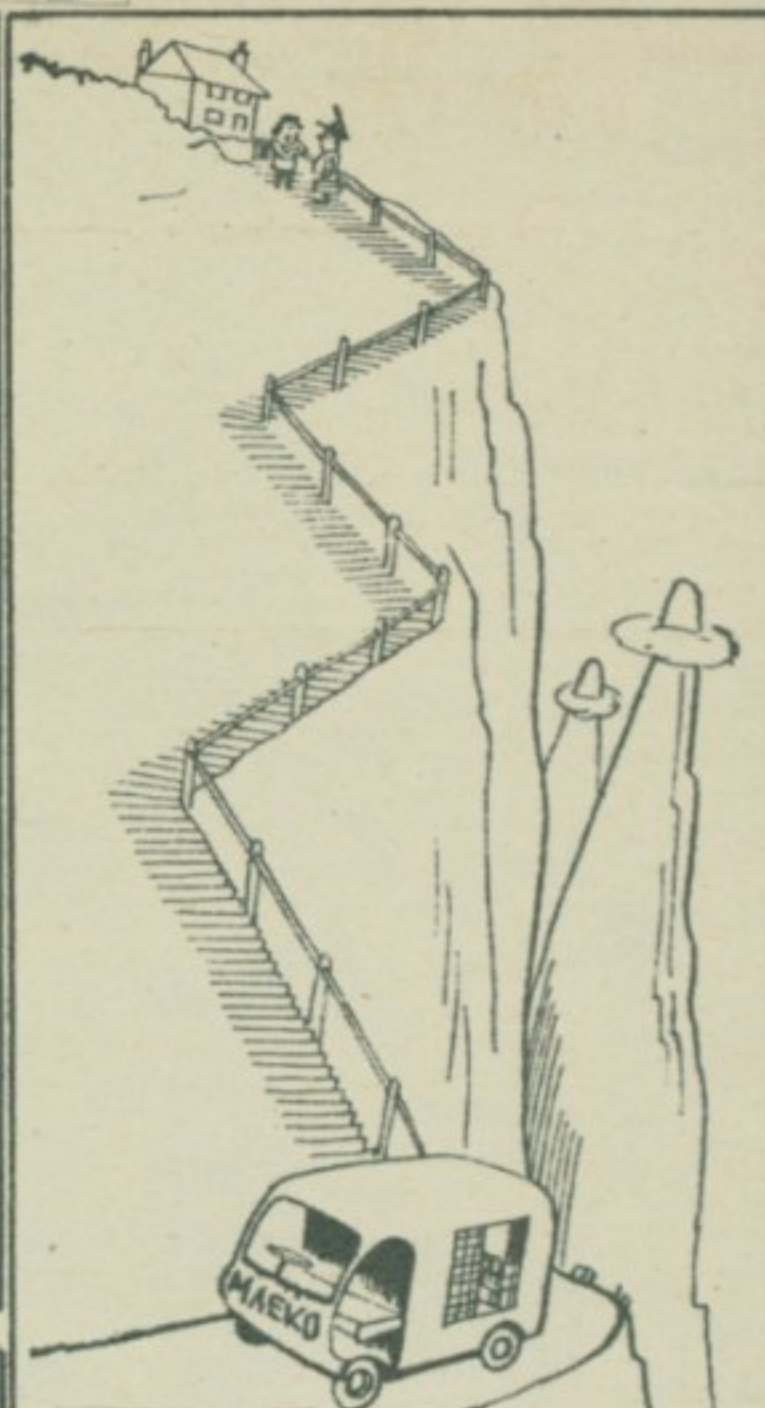
II НАГРАДУ: ПЕТ КЊИГА II КОЛА БИБЛИОТЕКЕ „ОМИЉЕНИ РОМАНИ“ (Балзак, Мелвил, Мом, Текери и Февал) освојио је ВОЈО ТАТАБИТОВСКИ, ул. 705 бр. 1, Скопје, реон 9.

III НАГРАДУ: Е. Б. ЧЕРЊАК „ПЕТ ВЕКОВА ШПИЈУНАЖЕ“ (I и II) освојио је ДРАГАН ДАВИДОВИЋ, М. Тита бр. 120, Зајечар.

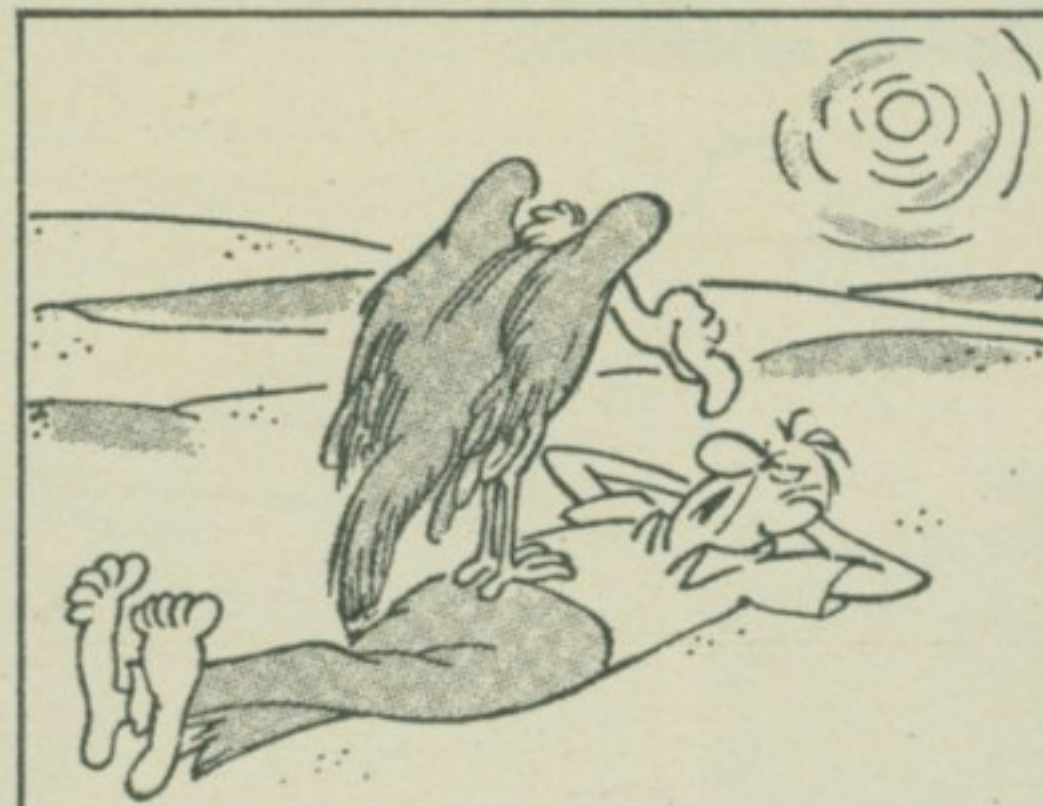
хумор

— Прави породични аутомобил: тата га је купио, мама га пере, а ја га возим!

— Хвала, данас ми не треба!

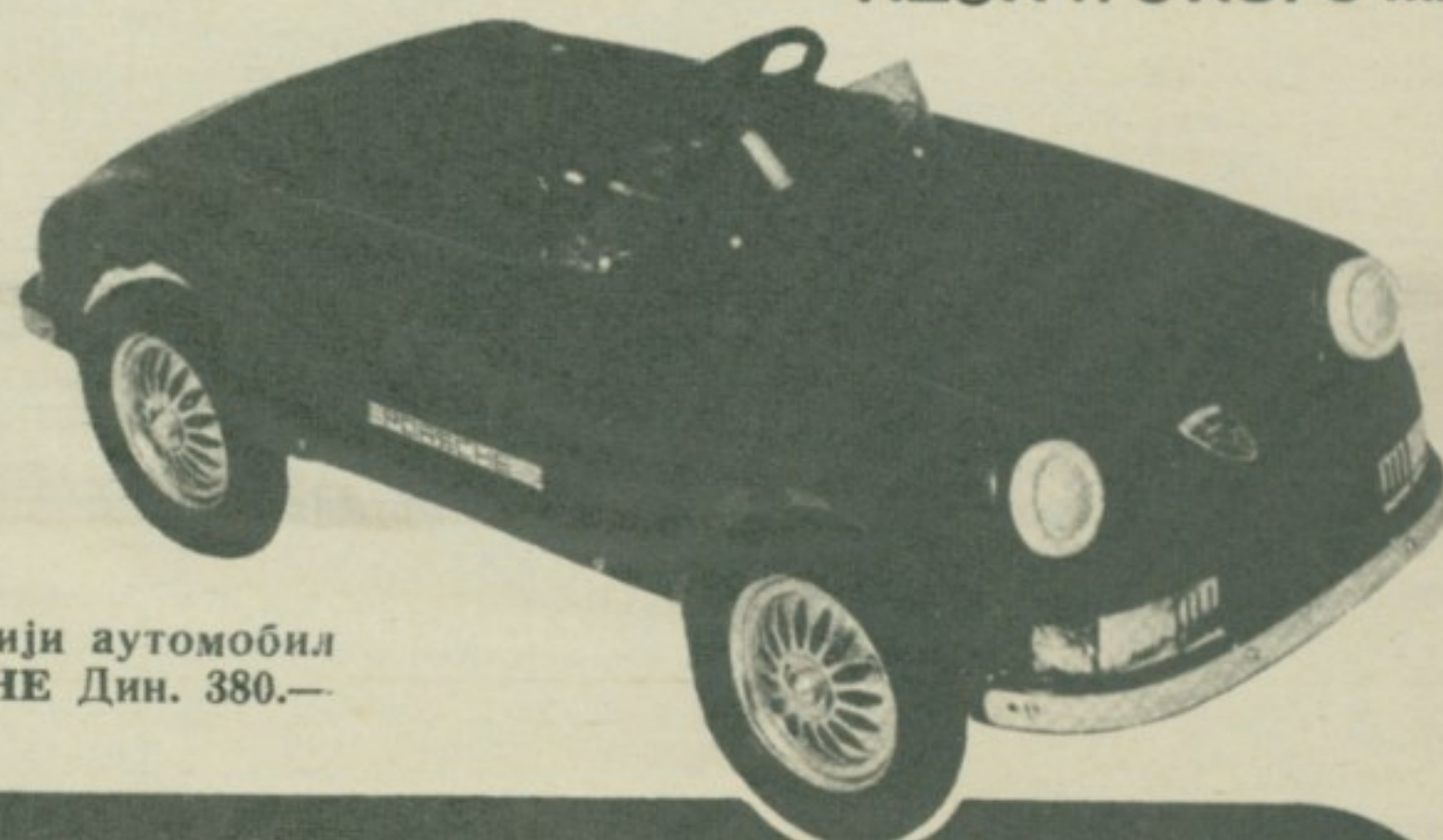
— Иш од мене, ја само дремам!

За 20 година вредног рада у банди поклонимо ти скупocen сат!

ЗА НАЈМЛАЂЕ
смо припремили
дечији аутомобил
којим се деца могу возити

димензије аутомобила су
1120x470x370 мм.

Арт. 520 дечији аутомобил
Porsche Дин. 380.—

НАРУЧБЕНИЦА

„Механотехника“ — 66310 Изола

Неопозиво поручујем дечији аутомобил PORSCHE (артикул 520)

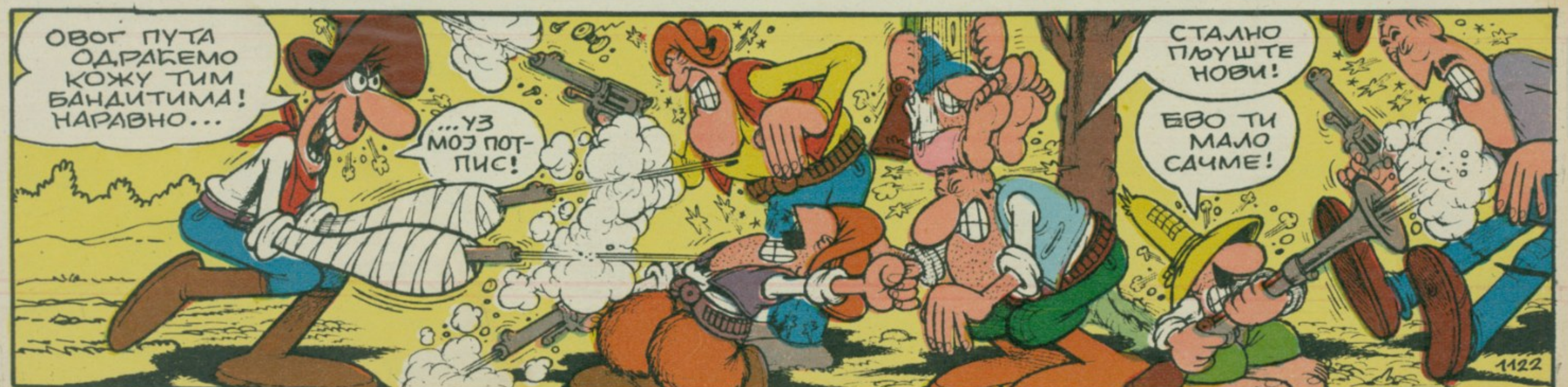
Адреса: _____

(име и презиме)

(место, улица и број)

Напомена: Манипулативни трошкови 3.— динара.

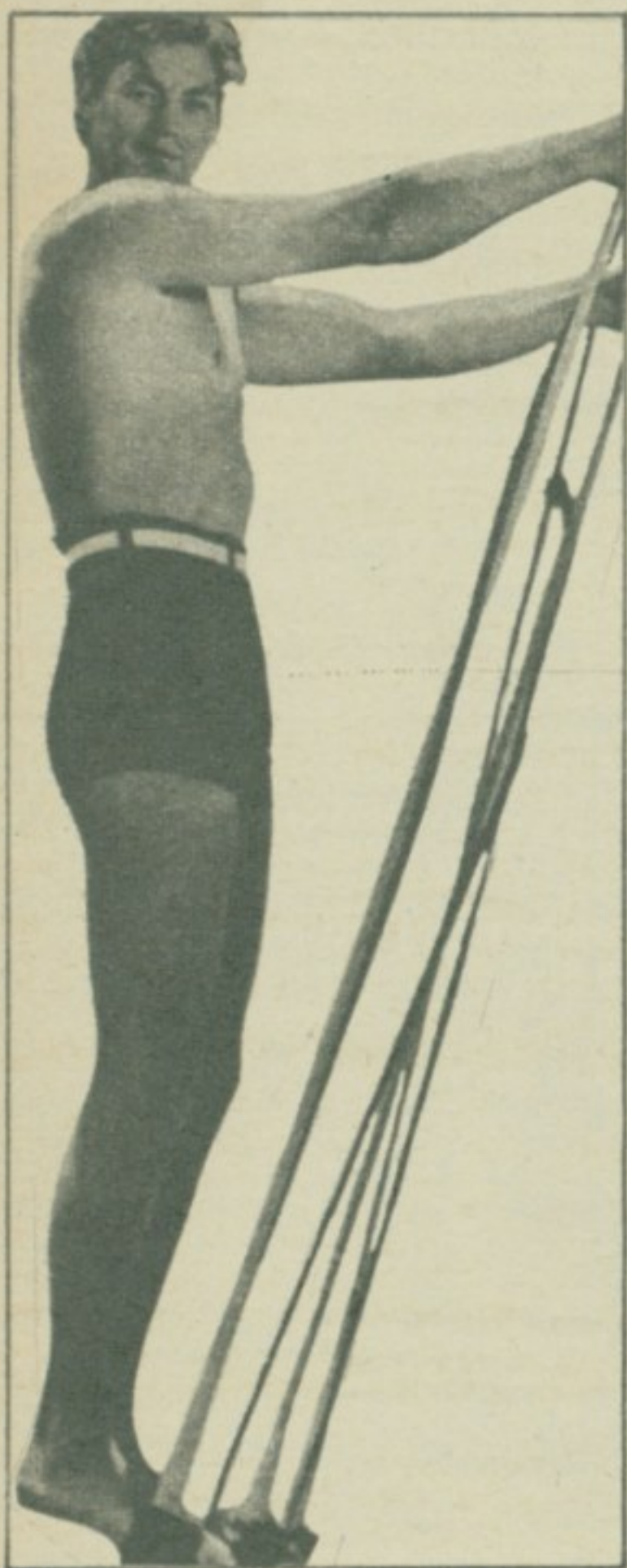
КОКО БИЛ

ЗАБАВНИКОВ КВИЗ

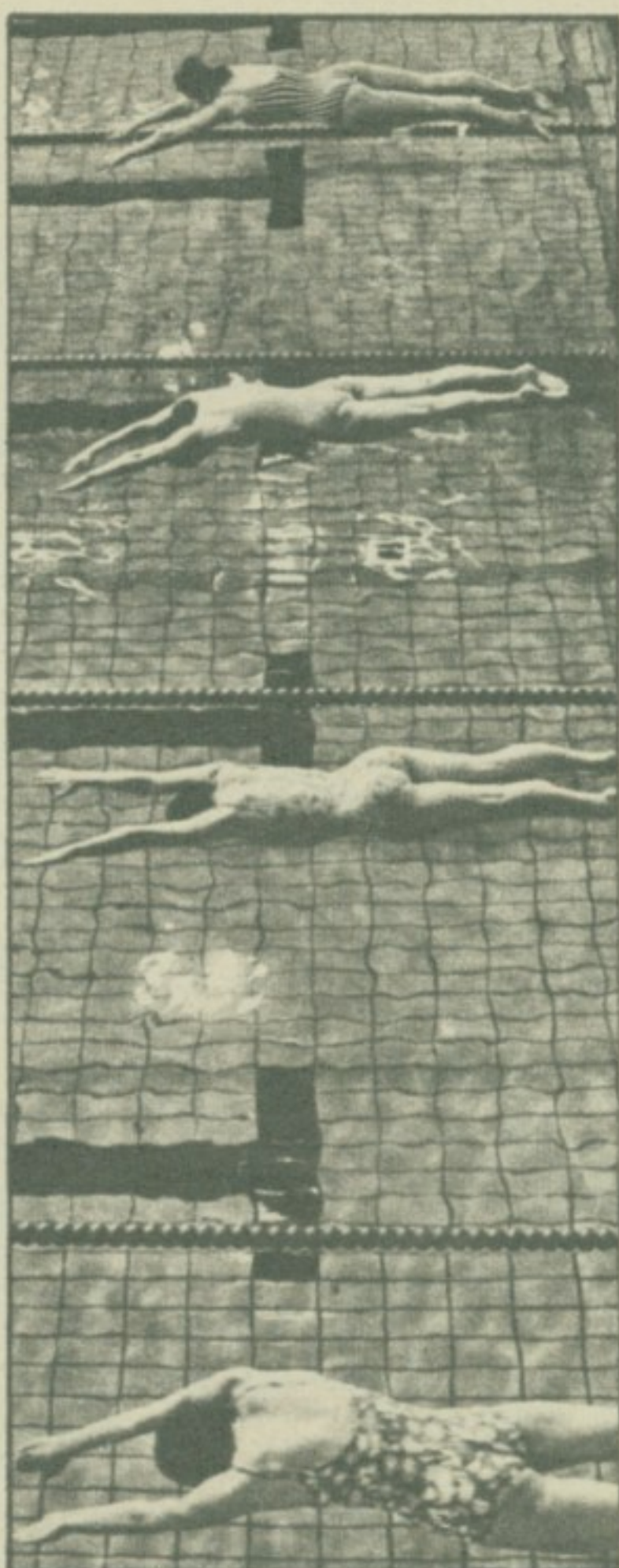
Ако желите да проверите своје знање о спортовима на води, овај квиз ће вам у томе помоћи. На свако од двадесет питања дата су два одговора, од којих је један тачан. Ако сте успели тачно да одговорите, честитамо! А ако ипак нисте, одговори су ту, у дну стране.

СЕДАМ И

1. ДА ЛИ ЈЕ СЛАВНИ ФИЛМСКИ ТАРЗАН ЦОНИ ВАЈСМИЛЕР БИО ОЛИМПИЈСКИ ПОБЕДНИК

— јесте
— није

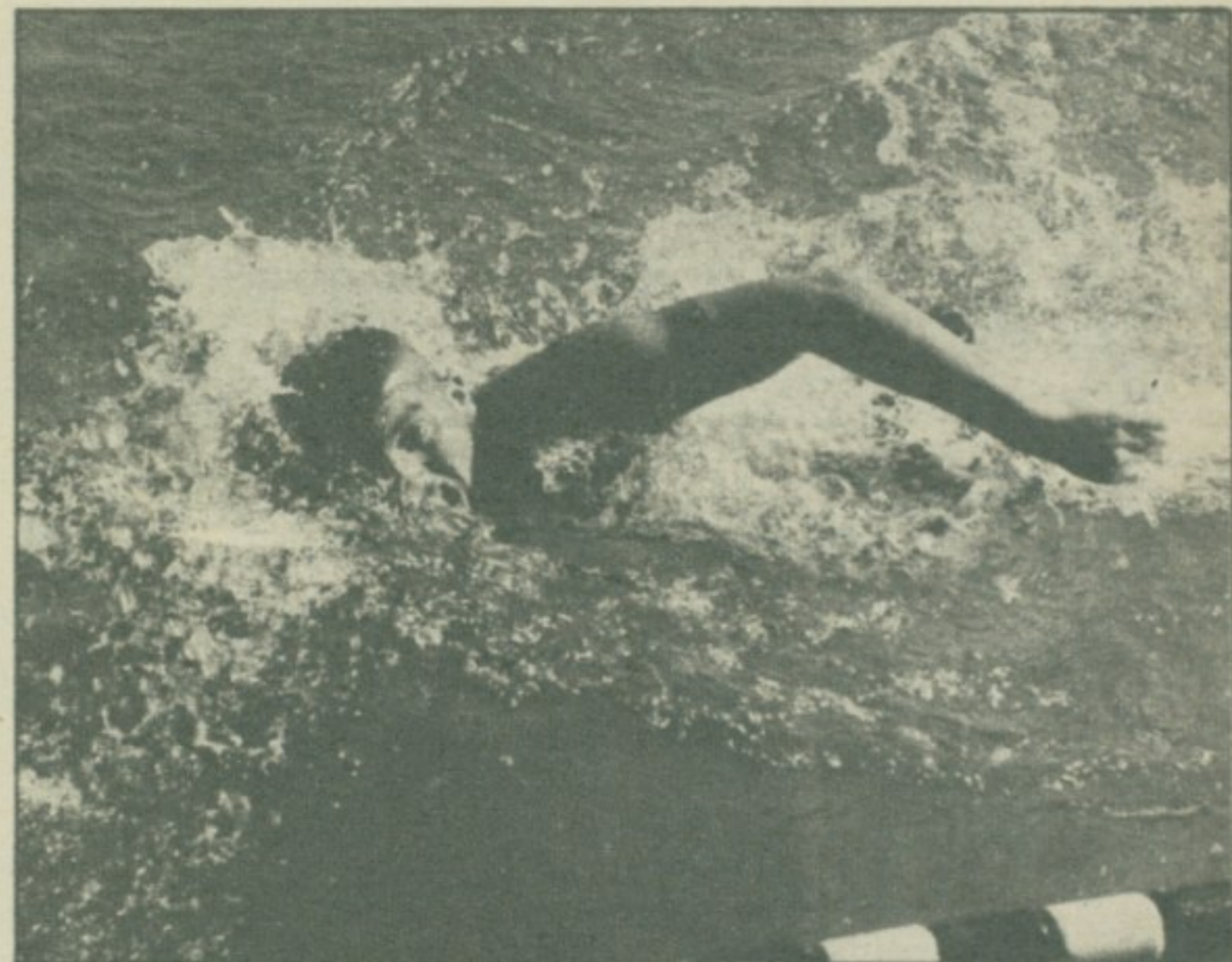
2. БАЗЕН ОЛИМПИЈСКИХ ДИМЕНЗИЈА ДУГАЧАК ЈЕ

— 50 метара
— 33 метра

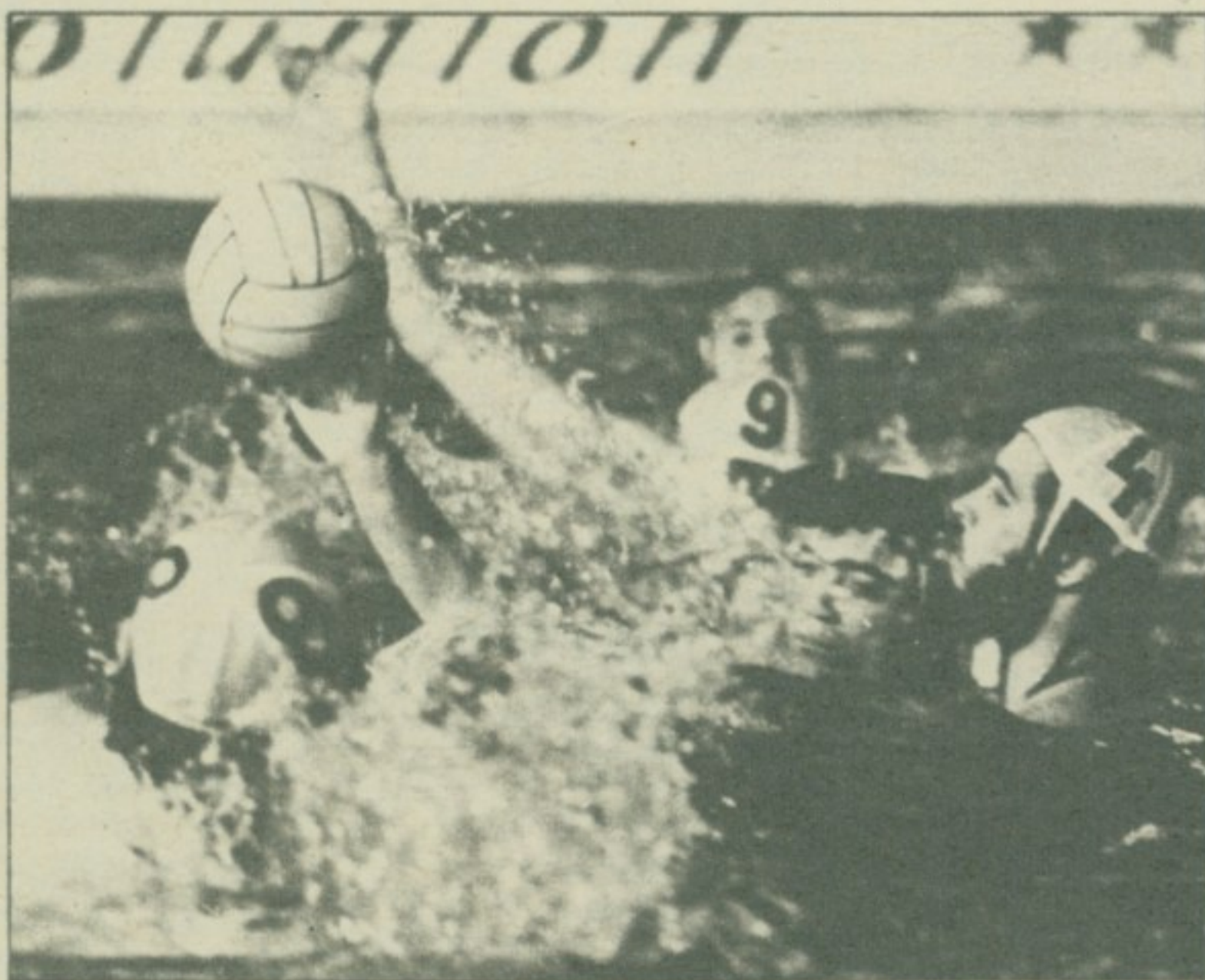
4. ВАТЕРПОЛИСТА МИРКО САНДИЋ ЧЛАН ЈЕ

— Партизана
— Црвене звезде

7. У СЛОБОДНОМ СТИЛУ (краул) ОДРЖАВАЈУ СЕ И ТРКЕ НА 1.500 МЕТАРА

— да
— не

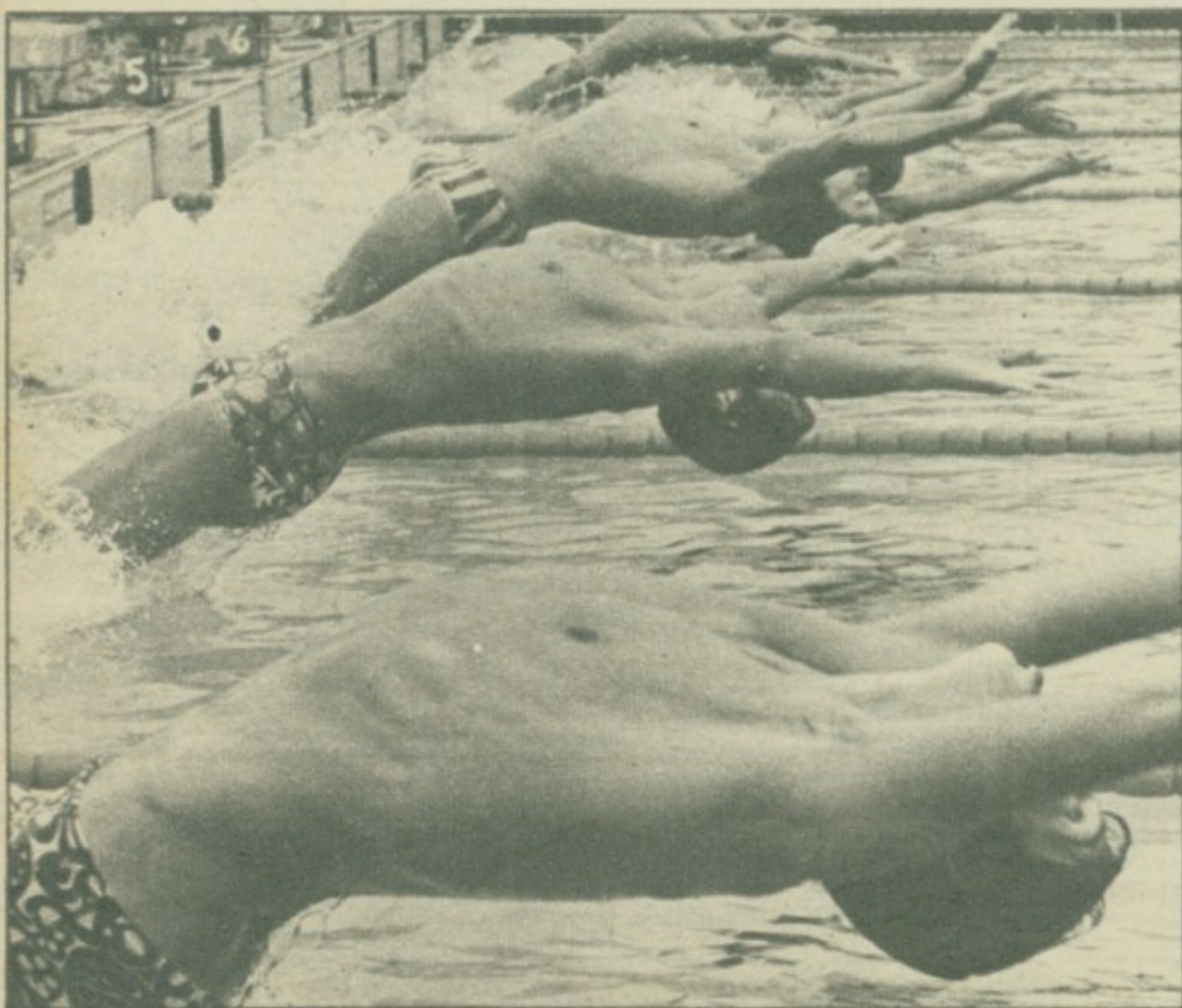
5. ВАТЕРПОЛО ТИМ САСТОЈИ СЕ ОД

— 11 играча
— 7 играча

9. МИРЈАНА ШЕГРТ БИЛА ЈЕ ЕВРОПСКА РЕКОРДЕРКА У

— пливању слободним (краул) стилем
— пливању преним стилем

3. ОВО ЈЕ СТАРТ ТРКЕ У

— батерфлај стилу
— леђном стилу

6. СЕДАМ ЗЛАТНИХ МЕДАЉА НА ОЛИМПИЈСКИМ ИГРАМА У МИНХЕНУ 1972. ГОДИНЕ ОСВОЈИО ЈЕ

— Мајк Венден
— Марк Шпиц

8. СКИЈЕРИНГ ЈЕ СПОРТ

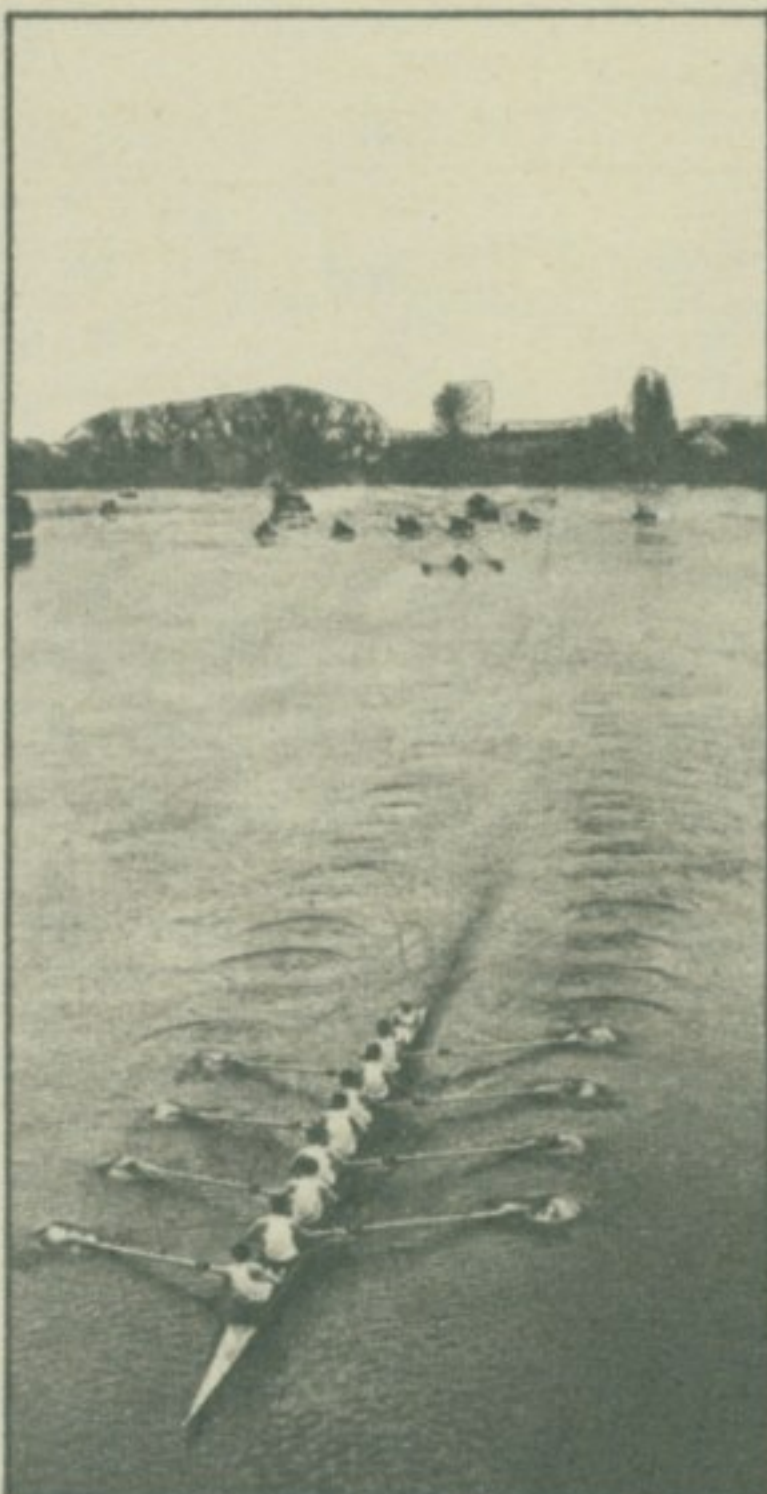
— само за мушкарце
— и за мушкарце и за жене

ЛИ ЈЕ ДАНАЕСТ?

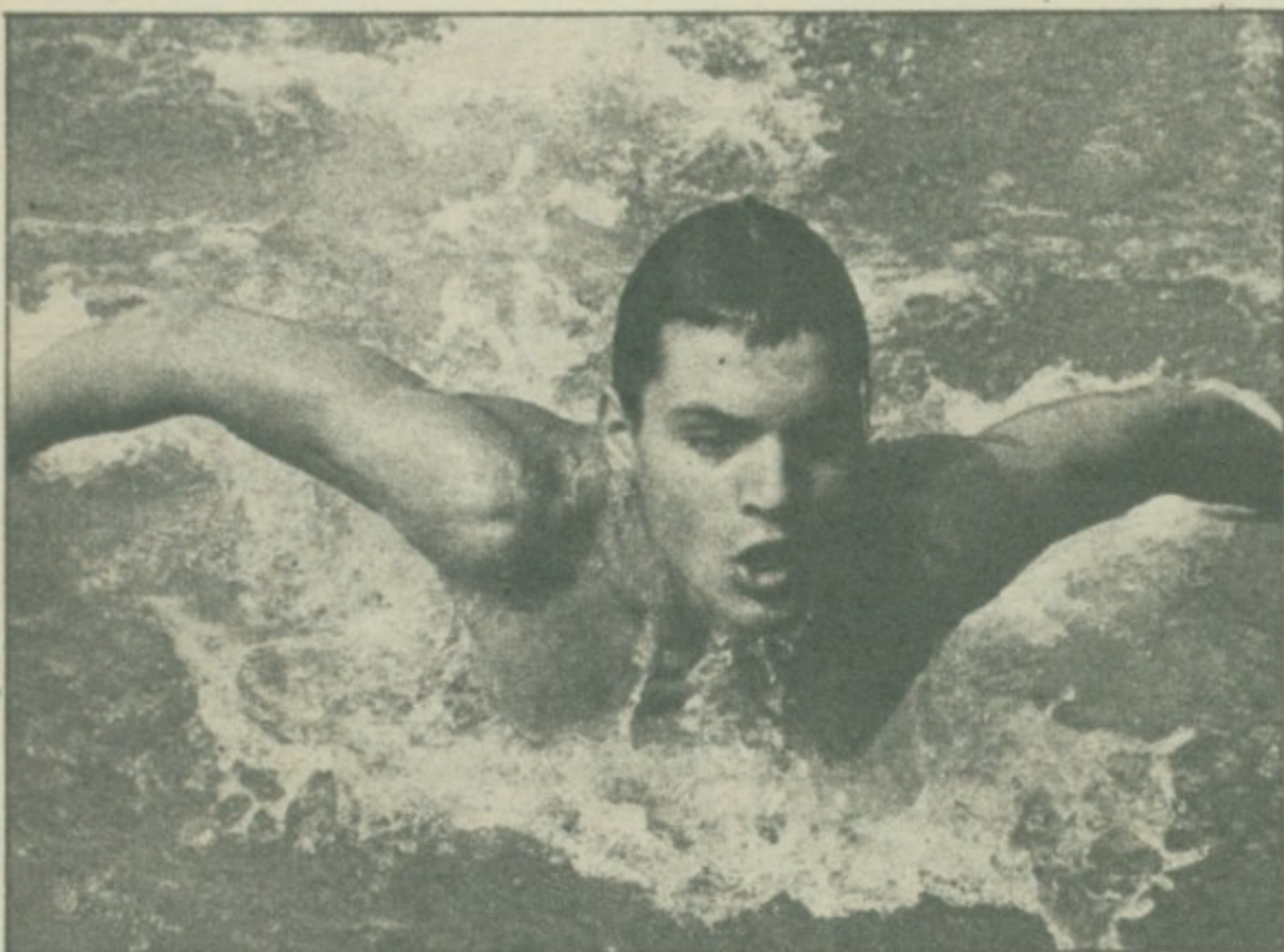
10. ДА ЛИ ЈЕ ЈЕДРЕЊЕ НА ВОДИ ОЛИМПИЈСКА ДИСЦИПЛИНА

— да
— не

11. ЧАМАЦ НА СЛИЦИ ЈЕ

— четварац
— осмерац

12. НА СЛИЦИ ЈЕ ТАКМИЧАР КОЈИ ПЛИВА

— преним стилем,
— бетерфлај стилем

13. ДА ЛИ СЕ ТАКМИЧАРСКИ СКОКОВИ У ВОДУ ИЗВОДЕ И СА ВИШИНЕ ОД 10 МЕТАРА

— да
— не

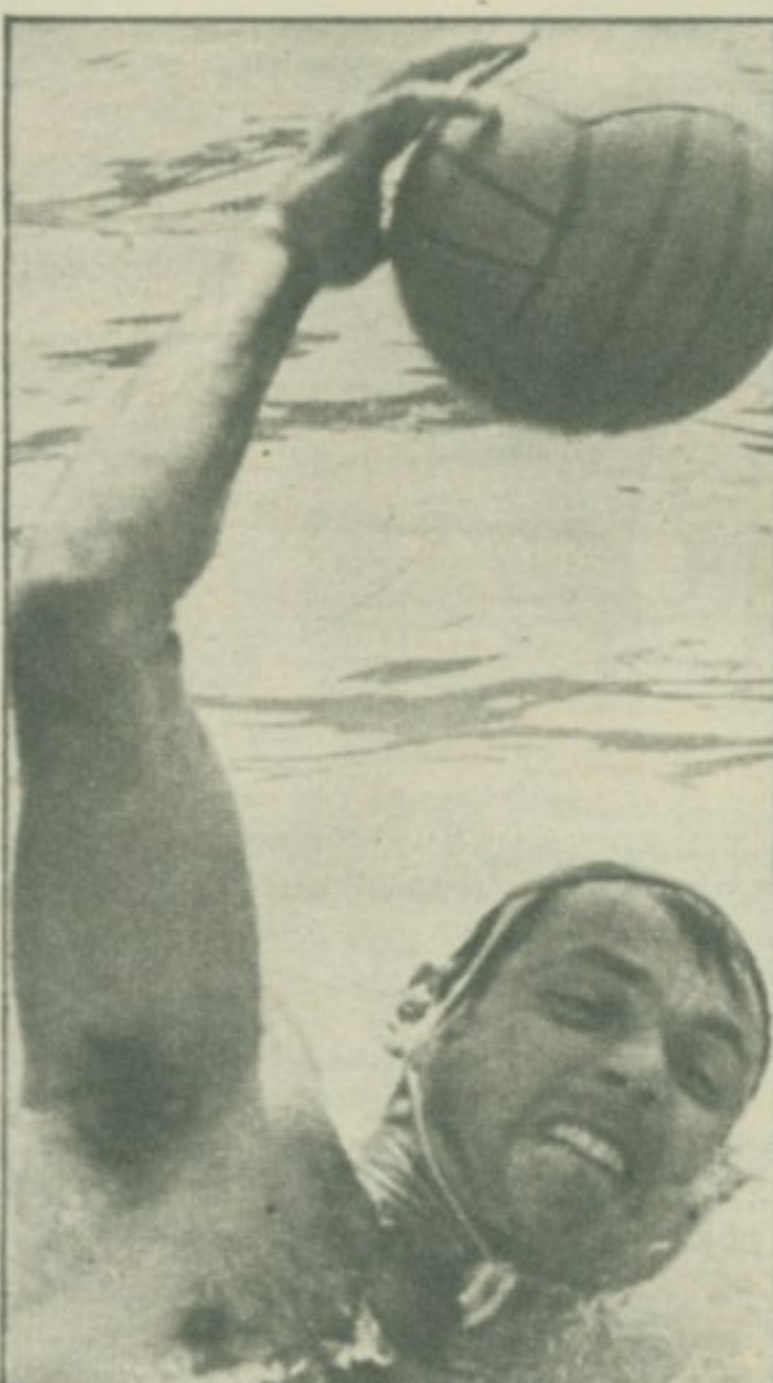
14. СВЕТСКО ПРВЕНСТВО У ПЛИВАЊУ, ВАТЕРПОЛУ И СКОКОВИМА 1973. ГОДИНЕ ОДРЖАЊЕ СЕ У

— Београду
— Новом Саду

15. У БЕОГРАДУ ЈЕ 1971. ГОДИНЕ ОДРЖАНО СВЕТСКО ПРВЕНСТВО У КАЈАКУ

— на мирним водама
— на дивљим водама

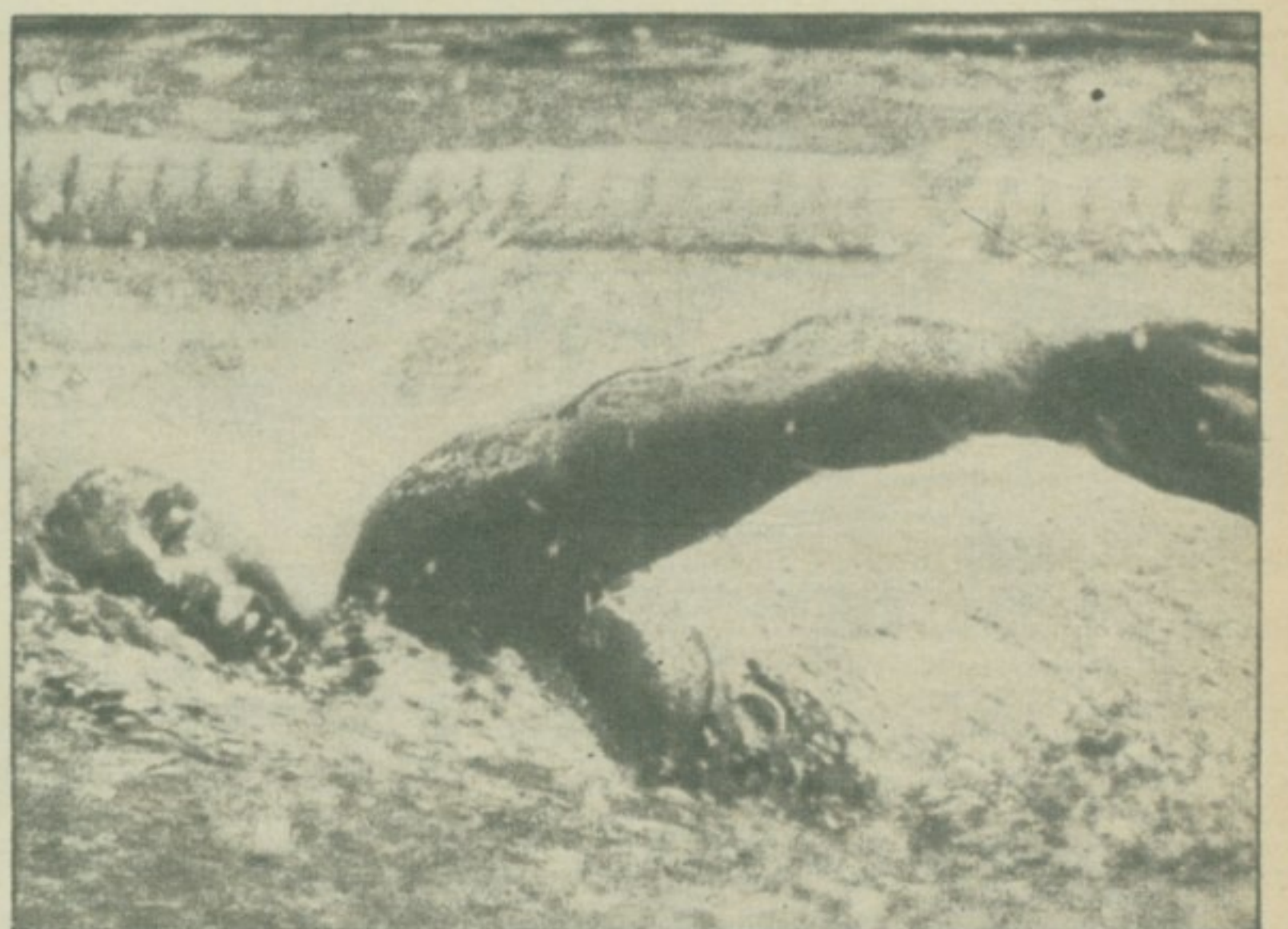
16. КАО ЧЛАН ОЛИМПИЈСКЕ ЕКИПЕ, ЗОРАН ЈАНКОВИЋ ОСВОЈИО ЈЕ ЗЛАТНУ МЕДАЉУ У

— Мексику 1968. године
— У Минхену 1972. године

17. БАЛЕТ НА ВОДИ (УМЕТНИЧКО ПЛИВАЊЕ) ЈЕ ТАКМИЧАРСКА ДИСЦИПЛИНА

— јесте
— није

18. ОЛИМПИЈСКА ПОБЕДНИЦА ШЕЈН ГУЛД ЈЕ

— Аустралијанка
— Американка

19. НА СЛИЦИ СУ ПЛИВАЧИ, БЛИЗАНЦИ

— Предраг и Ненад Милош
— Иван и Јован Ковачић

20. ДВЕ ОЛИМПИЈСКЕ МЕДАЉЕ У МЕКСИКУ 1968. ГОДИНЕ ОСВОЈИЛА ЈЕ

— Ана Бобан
— Бурђа Бједов

ОДГОВОРИ:

1. јесте; 2. да; 3. Београду; 4. Предраг и Ненад Милош; 5. Партизанска; 6. јесте; 7. и за мушкарце и за жене; 8. на мирним водама; 9. 50 метара; 10. 11 играча; 11. осмерац; 12. да; 13. леђном стилу; 14. Марк Шпиц; 15. Бурђа Бједов; 16. Аустралијанка; 17. пливању слободним (краул) стилем; 18. бетерфлај стилем; 19. Мексику 1968., 20. да.

ПОРОДИЦА БЕЗВЕЗИЋ

МОРАЋУ
УЈУТРУ ДА
ПОЗОВЕМ ВОДО-
ИНСТАЛАТЕРА!

РЕЗЕРВОАР
ЗА
ВОДУ

ОПЕТ
НЕСРЕЋА:
ПРОБУШИО
СЕ
РЕЗЕР-
ВОАР
ЗА
ВОДУ...

ПЛОП!

ТАТА СЕ УЗНЕ-
МИРИО...

НОКАС ОВДЕ
НЕ МОЖЕМО
СПАВАТИ! МО-
ЖЕ НАМ ПРО-
ЦУРИТИ НА
КРЕВЕТЕ!

ГЛУ-
ПОСТИ!
САМО
КАП-
ЉЕ!

ПА ГДЕ КЕМО
ОНДА
ДА
СПА-
ВА-
МО?

НАПО-
ЉУ...
НА СВЕ-
ЖЕМ ВАЗ-
ДУХУ!
УШИЋЕМО
СВЕ ЈОР-
ГАНЕ ЈЕДАН
ЗА ДРУГИ И
НАПРАВИТИ
ВЕЛИКУ ВРЕ-
КУ ЗА СПАВА-
ЊЕ!

ПОЖУРИТЕ!
ВЕК СЕ
СМРКА-
ВА!

ЈОШ
МАЛО
ПА
ГОТОВО!

АКО ВОДА И
ПРОБИЈЕ КРОЗ
ТАВАНИЦУ,
ОВДЕ КЕМО
БИТИ НА
СУВОМ!

"СЛОГА"

БЕЗВЕЗИЋИ СУ ПОЛЕГАЛИ...

ЛЕПО
СПАВАЈТЕ
И СЛАТКО
САЊАЈТЕ!

Али,
УСРЕД
НОКИ...

ВОДЕ!
ЖЕДАН
САМ!

ДОБРО! НЕ
ДЕРИ СЕ!
ПРОБУДИЋЕШ
ОСТАЛЕ!
ДОНЕЋУ ТИ
ВОДЕ!

ОПОМЕНА ЈЕ КАСНО
ДОШЛА, СВИ СУ ВЕК
БУДНИ...

ХЕЈ! ШТА
ЈЕ?!

УИИИ

ЈООЈ!
ЗАПЕТАЉО
САМ НОГУ!

ДУМ!

КРРРРР!

"СЛОГА"

ТРАС!

ЦАП!

"СЛОГА"

ПЛУС!

ТРРР

ТО
ТИ ЈЕ
ТВОЈЕ
"НА СУ-
ВОМ"!

НЕЋУ ИХ
ПУСТИТИ
УНУТРА ДОК
СЕ НЕ
СМИРЕ!

АКО ВИ НЕ
УСПЕТЕ, ЈА ЋУ
ГА СИГУРНО
УПЕЧАТИ!

НАВАЛИ!

"СЛОГА"

ЗАБАВНИКОВА ПРОДАВНИЦА ПЛОЧА

Пружамо вам прилику да преко нашег листа набавите најновије грамофонске плоче. Треба само да испуните нарудбеницу, а плоче ћете платити поштару кад вам их донесе.

Забавник ће у сваком броју доносити листе са ценом плоча на којима ће бити заступљена:

ПОП, ЗАБАВНА, НАРОДНА, КЛАСИЧНА И ЦЕЗ-МУЗИКА.

МУЗИЧКА ПОШИЛКА

133

RUSSIAN SOUVENIRS — PAUL MAURIAT AND HIS ORCHESTRA — Рољушко поље — Две гитаре — Црвени сарафан — Подмосковске вечери — Црне очи — Песма лађара са Волге — Каљинка — Јамшчик — Вечерњи звон — Стења Разин — Бублички — Цена 50.— дин.

134

JIMI HENDRIX — ISLE OF WIGHT — Midnight Lightning — Foxy Lady — Lover Man — Freedom — All Along The Watchtower — In From The Storm — Цена 50.— дин.

135

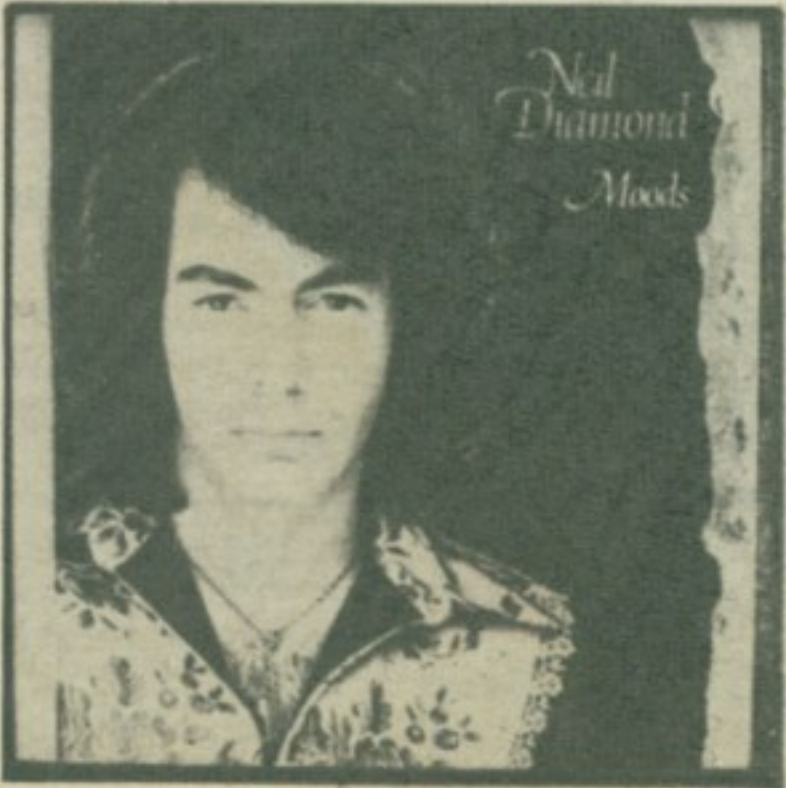
WALDO DE LOS RIOS — SINFONIAS — Бетовен: Симфонија бр. 9 став 4 — Шуберт: Симфонија бр. 8 „Недовршена“ став 1 — Моцарт: Симфонија бр. 40 KV 550 став 1 — Брамс: став 3 — Дворжак: Симфонија бр. 9 опус 95 „Нови свет“ — Хајдн: Дечија симфонија — Чајковски: Симфонија бр. 5 став 2 — Менделсон: Симфонија бр. 4 „Италијанска“ — Цена 50.— дин.

136

SUPERGROUPS — GOLDEN EARRING: »Back Home« — ERIC BURDON AND WAR: »Spill The Wine« — JAMES BROWN: »Sex Machine« — JIMI HENDRIX: »Hey Joe« — FAT MATTRESS: »Highway« — JOHN MAYALL: »Took The Car« — ERIC CLAPTON: »After Midnight« — JIMI HENDRIX: »Voodoo Chile« — CURTIS MAYFIELD: »If There's A Hell Below We're All Going To Go« — JAMES BROWN: »Call Me Super Bad« — CAT MOTHER AND THE ALL NIGHT NEWS BOYS: »I must Be Dreaming« — THE WHO: »See Me, Feel Me« — Цена 50.— дин.

137

NEIL DIAMOND — MO-ODS — Song Sung Blue — Porcupine Pie — High Rolling Man — Santa Libre Captain Sunshine — Play Me Gitchy Goomy — Walk On Water — Theme Prelude In E Major — Morning-side — Цена 50.— дин.

138

ТОЗОВАЦ — Јеремија — Јеремијино коло — Војникова судбина — Цена 12.— дин.

139

НЕДЕЉКО БИЛКИЋ — Мој животе — Кад растанак дође — Скитница сам сада мајко — Таласи таласи — Цена 12.— дин.

140

ГВОЗДЕН РАДИЧЕВИЋ — Славица — Заувек си отишао, оче — Немам куће ни имања — Ти си део мог живота — Цена 12.— дин.

141

ЦЕВАД ИБРАХИМОВИЋ — Нек се пије, нек' се пјева — Жени ме, мајко — Наследнице, сине мој — Сузе су ми пријатељи — Цена 12.— дин.

142

БОБА СТЕФАНОВИЋ — Без тебе не могу — Остани моја — Цена 11.— дин.

143

МИКИ ЈЕВРЕМОВИЋ и МИРЈАНА БЕШИРЕВИЋ — Кад бих знао да је сама — Човек ни кад није сам — Цена 11.— дин.

144

ЛЕО МАРТИН — Ја те волим — Живот наш — Цена 11.— дин.

145

ДРАГАН АНТИЋ — Ја се враћам — Дозволи ми — Цена 11.— дин.

146

ДРАГАН МИЈАЛКОВСКИ — Тај живот наш — Одлази — Не одлази прије јутра — Неке ме познаваш — Цена 13.— дин.

147

ВЛАДА И БАЈКА — Док те гледам — Пета страна света — Заборав — Твој сан — Цена 13.— дин.

148

ЗОРАН МИЛИВОЈЕВИЋ — Сутра ћеш бити моја — Емилијана — Цена 11.— дин.

149

БОБА СТЕФАНОВИЋ — Мари, Мари — Опрости ми, Мари — Цена 11.— дин.

150

ЗАФИР ХАЧИМАНОВ — Циганске очи — Како Вардар — Цена 11.— дин.

66

БРАНКА ШТЕПАНОВИЋ-ПОПОВИЋ — Вакојевка — Дурмиторка — Цена 11.— дин.

115

ЛУТАЈУЋА СРЦА — Јефимија — Пружи руке — Цена 11.— дин.

КУПИ ПРЕКО ПОШТЕ!

Чувајте све наше МУЗИЧКЕ ПОШИЛКЕ јер објављене листе грамофонских плоча СТАЛНО ВАЖЕ. То значи да на једној нарудбеници (од најмање 50 динара) можете да поручите плоче са старих и нових наших листа, и то без обзира на врсту плоча и музике коју наручујете (лонг-плеј или сингл-плоче, поп, забавна или народна, класична, цез-музика).

Цена плоче преко Забавника иста је као и у радњама, или чак (за неке плоче) и нижа!

ПОКЛОН: Код нарудбина од 100 динара и више, Продукција грамофонских плоча РТБ поклања вам по једну плочу по свом избору (која се не налази у овом списку). За сваких даљих 50 динара наручених плоча, добијате још по једну поклон-плочу.

Пажљиво изаберите плоче, напишите њихове бројеве и своје податке на нарудбеницу, залепите је на дописницу и пошаљите на адресу: ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК, 11001 Београд, Македонска број 29.

ВАША НАРУДБИНА НЕ СМЕ ДА БУДЕ МАЊА ОД 50 ДИНАРА, ПОШТО ПОШТАРИНУ НЕ ПЛАЋАТЕ ВИ НЕГО МИ.

„ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК“
11001 Београд, Македонска 29

НАРУДБЕНИЦА

ЗА ГОТОВО неопозиво наручујем плоче под бројевима:

за укупну суму од _____ дин. коју ћу платити поштару кад ми их донесе кући (поузећем).

(Име и презиме)

(Поштан. број и место)

(Улица и број)

Датум

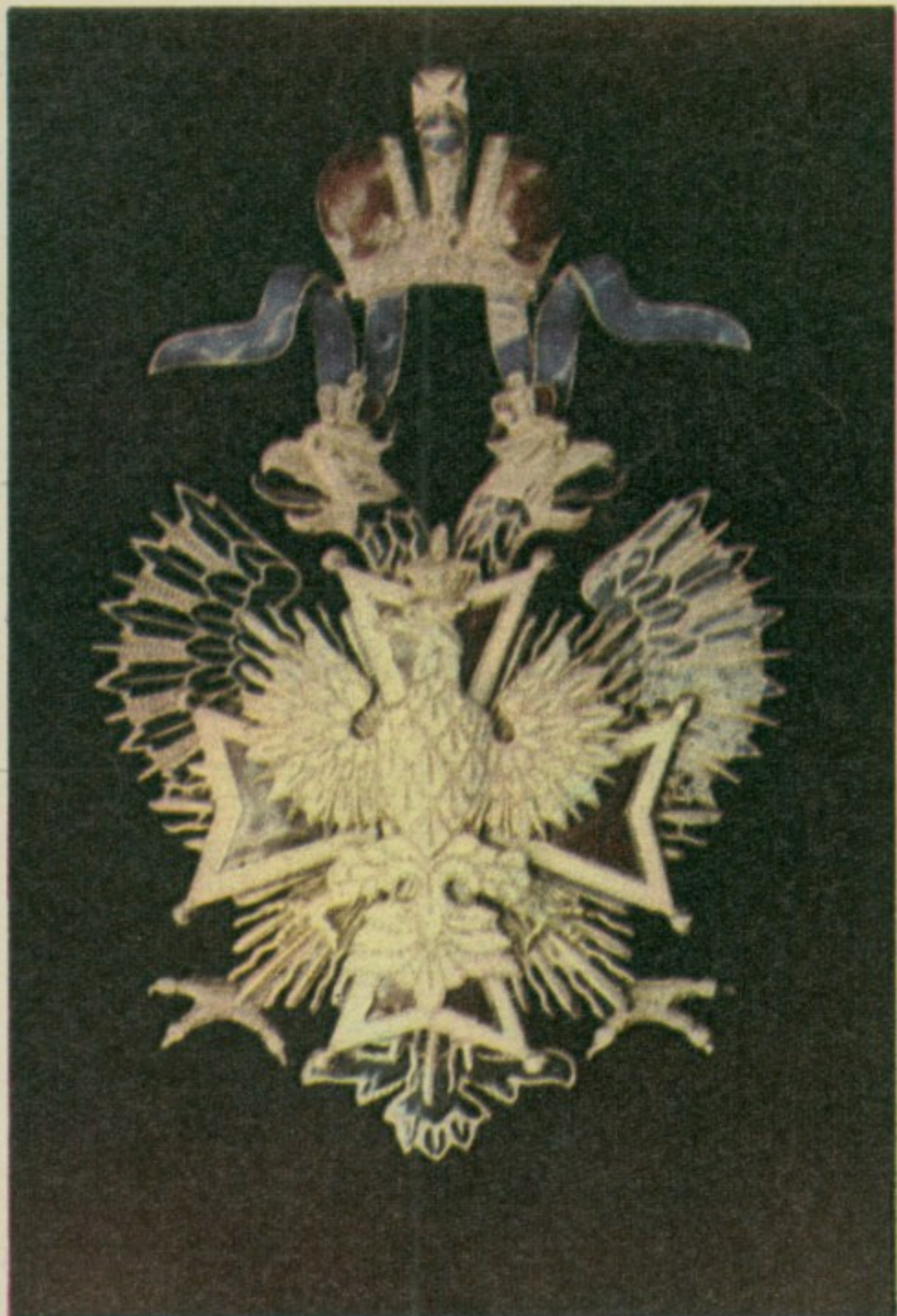
Потпис

Нарудбеницу попуњава лице које ће платити плочу.

СТАРИ ОРД

ЗА ЗАБАВНИКОВЕ

ОРДЕН БЕЛОГ ОРЛА — Овај орден основао је 1325. године пољски краљ из династије Пјаста Владислав Локјетек приликом венчања свога сина Казимира и кћери литванског кнеза Гедимина. Али, неколико година касније орден је заборављен а обновљен је тек 1705. године кад је на пољски престо дошао краљ Август II. Овај највећи пољски орден био је изузетно богат, украшен дијамантима и драгим камењем. Кад је 1815. Пољска припојена Русији, Орден белог орла је прешао у ред руских одена, са рангом одмах иза одена светог Андреја и свете Катарине.

Знак Одена белог орла, откар је прешао у ред руских одена, представља нешто измењен пољски орден: постављен је на груди црног руског орла. Орден белог орла је имао само једну класу.

Звезда Одена белог орла. На њој је девиза „За веру, краља и закон“.

ОРДЕН СВЕТЕ АНЕ — Године 1736. војвода од Шлезвиг-Холштајна Карл Фридрих основао је Орден свете Ане, у спомен своје супруге Ане Петровне, кћери Петра Великог. Кад је шест година касније Карл Фридрих ступио на руски престо под именом Петар III, и Орден свете Ане је ушао у ред руских одена. Међу носиоцима овог одена, који је одликованима доносио племство, били су Карађорђе, кнез Милош и Вук Караџић. За владавине Петра III и Павла I Орден свете Ана је био изузетно цењен. Касније је због већег броја класа повећан и број носилаца.

Холштајнски орден свете Ане имао је крст од бојеног стакла у златном оквиру и био украшен драгим камењем.

Кад је додељиван за изузетне заслуге, орденски знак Одена свете Ане могао је бити са драгим камењем.

Од 1874. у орден је, као посебно одликовање уз орденски знак, уведена царска круна и, за војне заслуге, мачеви.

Звезда прве класе Одена свете Ане. На њој је девиза: „За верност према правди и домовини“.

РУСКИ ЕНИ

КОЛЕКЦИОНАРЕ

ОРДЕН СВЕТОГ РАВНОПОСТОЛСНОГ КНЕЗА ВЛАДИМИРА — Поводом двадесете годишњице свог ступања на престо Катарина Велика је 22. септембра 1782. основала овај орден који је имао четири класе. Међутим, после првих наименовања, дошло је до необјашњивог замирања Ордена светог равноапостолног кнеза Владимира. Између 1796. и 1801. године није уопште додељиван нити се налазио међу евидентираним руским орденима. Указом од 12. децембра 1801. дошло је до поновног успостављања овог ордена и од тада је додељиван за војне и цивилне заслуге све до 1917. године.

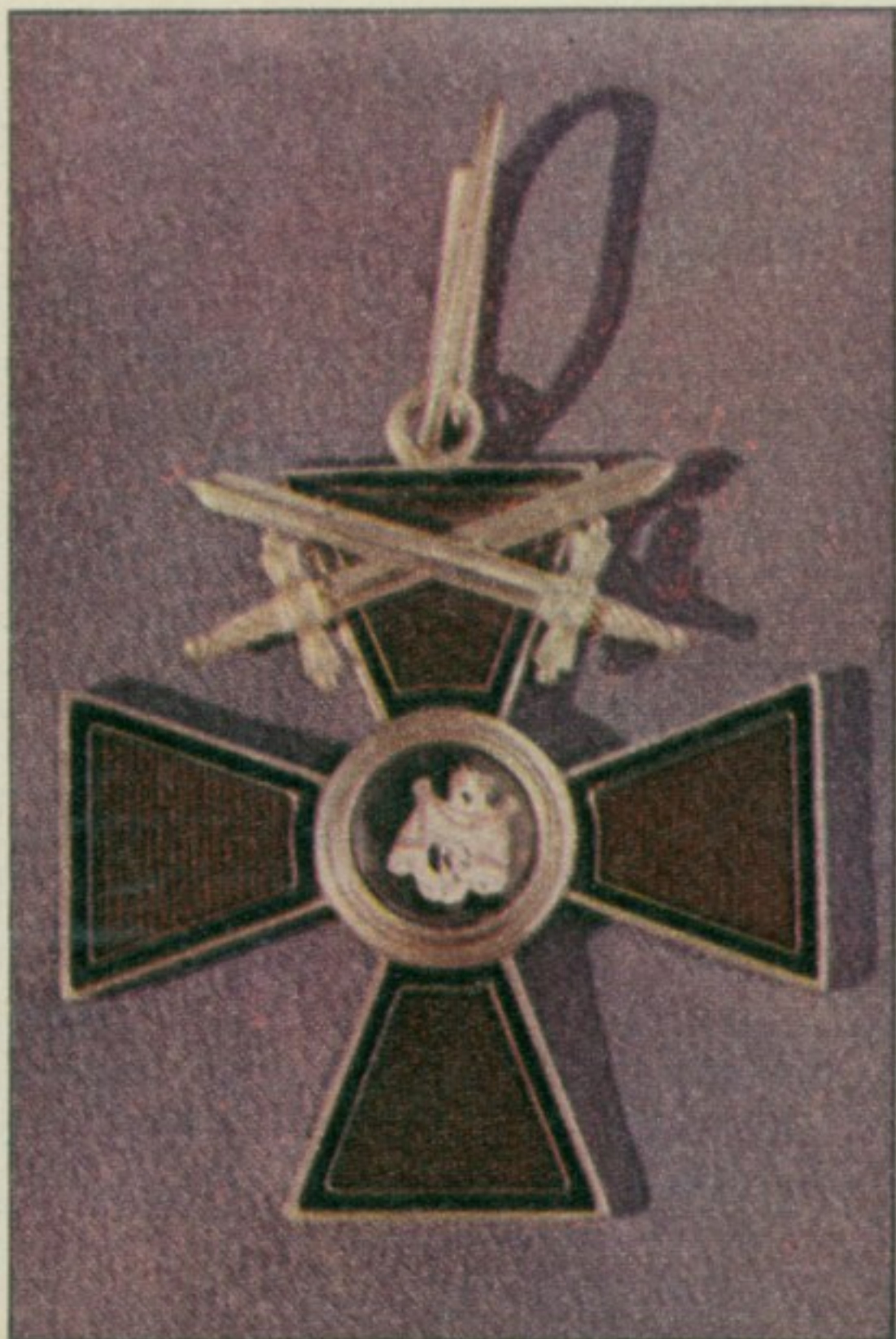
Звезда прве класе са дијамантима представља, у ствари, посебан степен ордена и додељивана је у изузетним случајевима, кад је цар желео да неком укаже нарочиту почит.

Звезда друге класе са мачевима додељивана је за војне заслуге. После 1870. мачеви се нису стављали уз овај орден па је орденски знак за војна и цивилна лица постао исти.

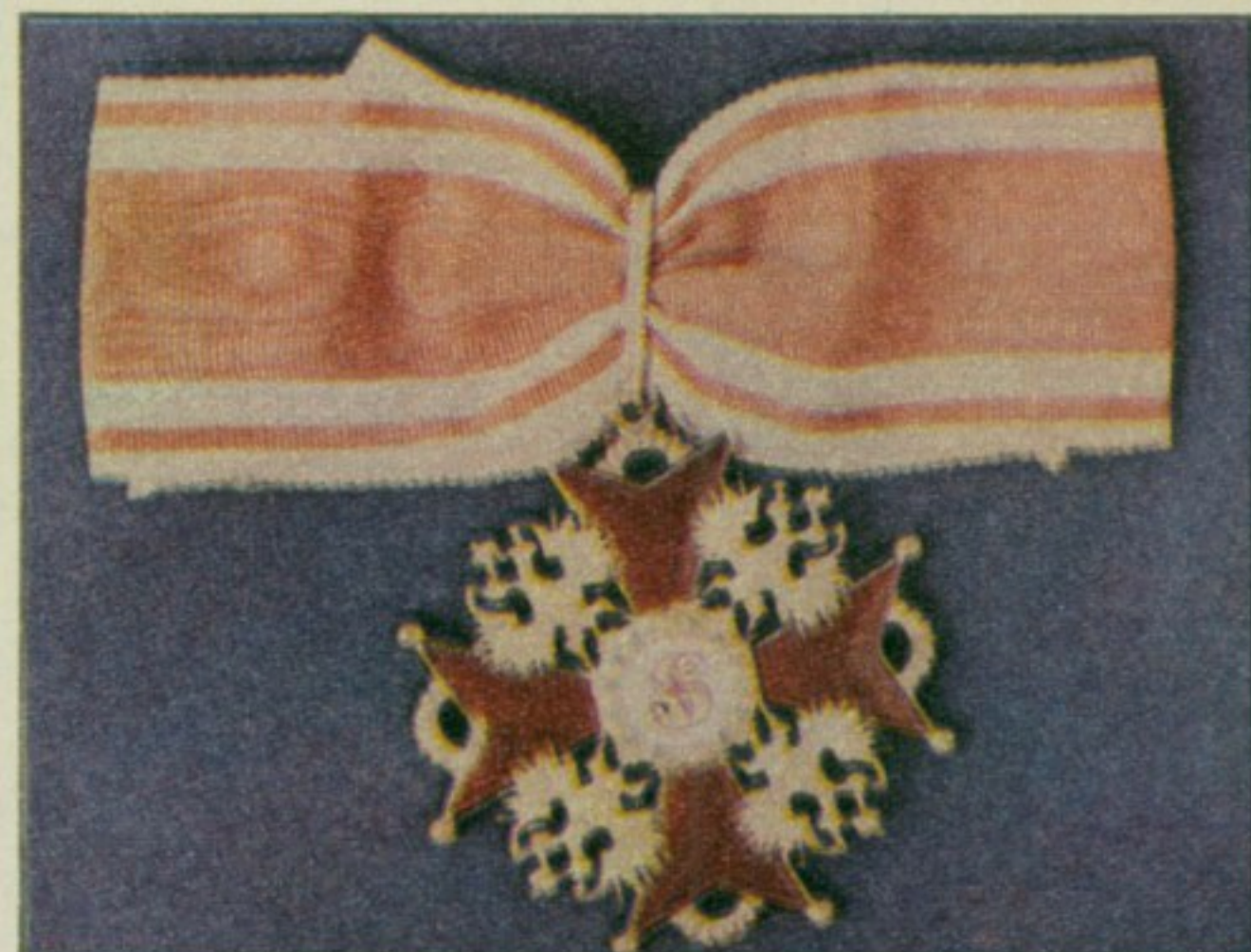

Орденски знак прве класе носио се на ленти преко десног рамена. Једно време међу официрима је владала мода да уместо емајла на орденски знак умећу стакло због лепшег изгледа.

Орденски знак треће класе са мачевима. Кад су овим орденем одликовани нехришћани, уместо иницијала св. Владимира, у централни медаљон је убацивана златна плочица са грбом.

ОРДЕН СВЕТОГ СТАНИСЛАВА — Основан га је 1765. године пољски краљ Станислав Поњатовски у част свеца Станислава, заштитника Пољске, који је живео у XI веку и био бискуп у Кракову где је у цркви погинуо од руке краља Болеслава. Овај орден је првобитно имао овални облик. Кад је Пољска припојена Русији, прешао је у ред руских ордена.

Орденски знак друге класе носио се око врата. У средини су иницијали светог Станислава а између кракова руски царски орлови који су заменили пољске орлове на оригиналном Ордену светог Станислава.

Звезда прве класе. На њој је исписана девиза ордена: „Награђујући подстиче“. Постојала је и звезда друге класе која се од 1839. године додељивала искључиво странцима.

ВОЈНИ ОРДЕН СВЕТОГ ЂОРЂА — Овај главни војни орден и највеће одликовање за храброст основала је царица Катарина Велика 1769. године. Његови носиоци, ако су у униформи, нису се смели појављивати у јавности без њега.

НАШИМ ПРИЈАТЕЉИМА ВЛАСТ,
А МЕНИ — СВАКА ЧАСТ!

Сваког петка читајте у Забавнику све о најбољим певачима и ансамблима света. Сваког по недељу на Радио-Београд I, у емисији ВЕЧЕ УЗ РАДИО, слушајте најновије хитове.

БЕРЗА ПЛОЧА

● Мењам више плоча (хитови из периода 1966—71) за боље очуване плоче са староградском музиком и романсама. Моје плоче су одлично очуване.

Миле Станојловић,
С. Синђелића 2/4,
35208 Војска

● Хитно купујем ове плоче: David Cassidy — „Rock me baby“, „How can I be sure“, Andy and David Williams — „I didn't know who“.

Дубравка Кончар,
Вјенац,
Бориса Кидрича 98/III,
Осијек

● Желео бих да купим добро очуване ЛП плоче групе TEN YEARS AFTER. Обавезно навести цену.

Горан Вјелобрк,
Алексе Шантића 23-11/27,
Нови Сад

● Свима који ми пошаљу 25 значака или 50 старих поштанских марка послати једну од ових ЛП плоча: „The Animals“, „The Band“, „If 2“, „WHO“, „Tommy“, „BEATLES“, „Let it be“, „BLACK SABBATH“, „Paranoia“, „ERIC CLAPTON“, „Clapton and friends“, „CREAM“, „Full Cream“, „JET-HRO TULL“, „Aqualung“, „KING CRIMSON“, „Lizard“.

Јовица Лазовић,
Славише Вајнера 89,

● Продајем ове ЛП плоче: JOHN MAYALL „The Blues Alone“, „DOORS „Doors“, Братислав Топенчаревић, Кеј 13, ноември кула II, стан 21/VI, Скопје

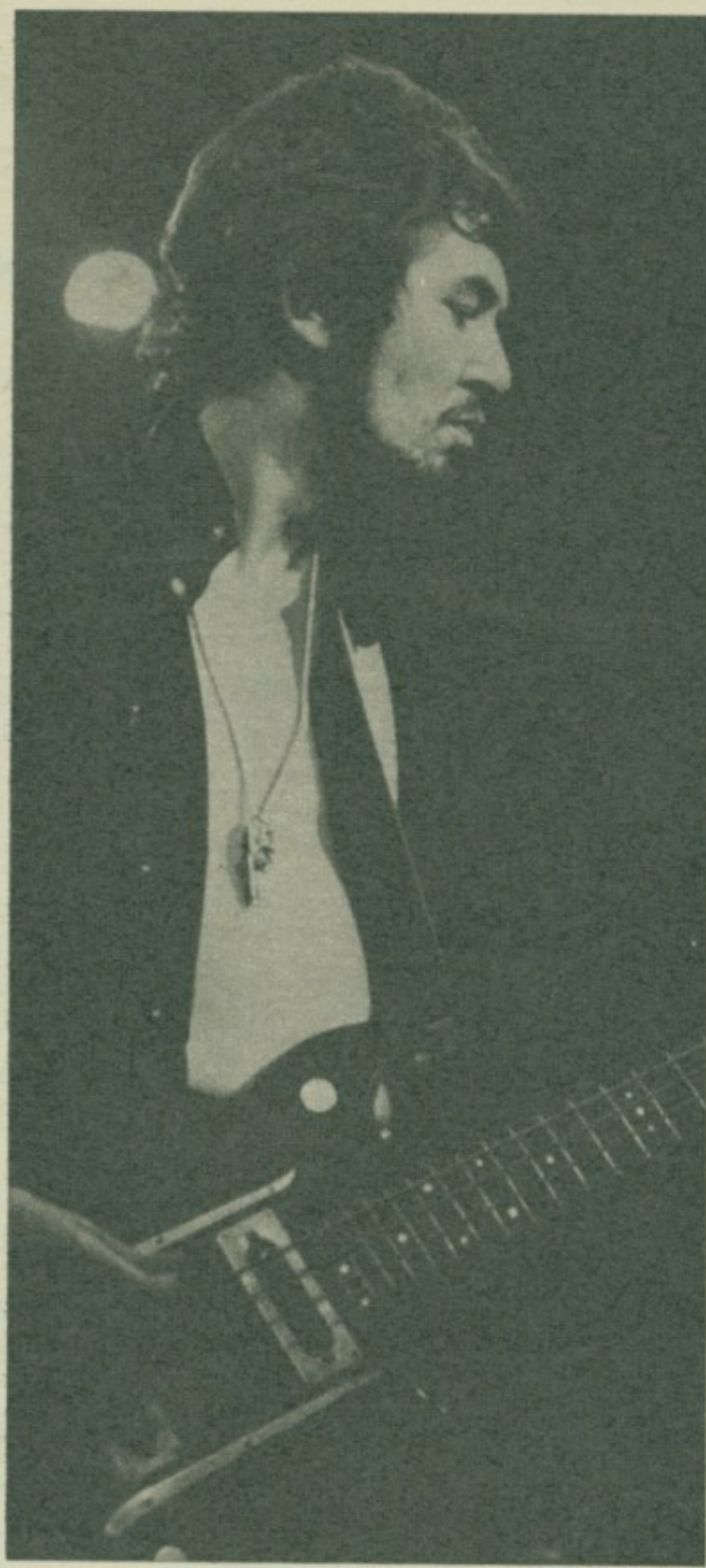
● Купујем плочу Ал Бана са фестивала Сан Ремо 1968 — „La siere“.

Ева Кнебл,
Гагарина 24/3,
Нови Сад

ХИТ СТРАНА

ПЛОНК ЈЕ ОТИШАО...

Почетком овог месеца, неколико дана уочи велике турнеје ансамбла ФЕЈСИС по Европи, као бомба одјекнула је вест да басиста и оснивач групе Рони (Плонк) Леин оставља другове. Тако је једна од најпознатијих група остала без човека који је веома давно основао СМОЛ ФЕЈСИСЕ а неколико година затим оформио ФЕЈСИСЕ. Међутим, стална путовања, заморне турнеје, концерти и непрекидне гужве досадице су иначе мирном и сталоженом Ронију и он је сматрао да је најбоље решење да се повуче. Своју одлуку објаснио је речима: „Осећам потребу за променом!“

ПЕСМА НЕДЕЉЕ

Власт нашим пријатељима

(POWER TO ALL OUR FRIENDS)

Пева: Клиф Ричард

Власт свим нашим пријатељима
и музици која је вечна,
људима какви бисмо желели да буду,
мала, власт теби и мени.

Постоји стари човек који проводи живот

у гајењу цвећа јер воли пчеле...
Власт пчелама!
Постоји стара дама која проводи дане
правећи вино.
Вино је веома укусно.
Власт вину!

Власт децацима који свирају рок'н'рол
и чине мој живот угодним.
и девојчицама које сам пре знао
и онима које ћу тек да сретнем.

РЕФРЕН

Постоји јак човек који оре у пољу
живећи од земље...
Власт земљи!
Постоји млада девојка која се одмара
у Монте Карлу

лежећи на сунцу...
Власт сунцу...

РЕФРЕН

ПЕСМУ НЕДЕЉЕ: ВЛАСТ НАШИМ ПРИЈАТЕЉИМА можете чути у понедељак 2. јула у емисији ВЕЧЕ УЗ РАДИО која се налази на I програму РАДИО-БЕОГРАДА од 20.00 до 22.00!

КЛИФ РИЧАРД

У свету поп-музике хитови и хероји се брзо мењају и једни идоли смењују друге. Ипак, има и оних, мало их је додуше, чији сјај остаје дуготрајан. Лепим песмама, разумним понашањем и добром рекламом они успевају да упркос годинама и модним хировима увек остану актуелни. Такав је Клиф Ричард. За петнаест година, колико је протекло од његове појаве, музика је својим брзацима пронела и однела: од Томија Стила до Марка Болана. Клиф је остао. А то није било случајно.

Клиф је друго дете у породици Веб и једини син поред три кћерке. Рођен је 14. октобра 1940. године у Индији где су се због службе затекли његови родитељи. Право име му је Хари Роџер Веб. Када је Индија изборила независност многе енглеске породице су се вратиле у отаџбину, међу њима и Вебови. У основној школи, док су његови школски другови јурили за лоптом, он је упорно учио да свира на гитари. Први и једини учитељ био му је отац. Лепо је певао и другови су га често позивали да им пева на прославама или рођенданима. Први пут је званично наступио на прослави мале матуре у својој школи. Било је то 1954. године. Док је похађао гимназију трудио се, као и хиљаде момака широм света, да што боље имитира, како гласом тако и изгледом

ненадмашног хероја тога времена — Елвиса Прислија. У пролеће 1958. године по завршетку школе, пријављује се за такмичење младих талената. На генералној проби се покварило озвучење тако да уопште није наступио и нико из комисије није га ни чуо. Шанса је пропала и Хари дубоко разочаран одлази да тражи срећу на другој страни. Запослио се у једном предузећу електричних апарата. Таман је мислио да започне „чиновнички живот“ када га проналази један стари пријатељ који га упознаје са члановима групе „Дрифтерс“, и наговара га да заједно са њима покуша још једанпут. Тако је настала једна од најуспешнијих комбинација у поп-музици: Хари Веб мења име у Клиф Ричард а „Дрифтерси“ постају „Шедоузи“. Одмах добијају ангажман у једном летовалишту и Хари даје отказ на посао.

У августу 1958. године приметио га је један продуцент и већ почетком септембра одводи га у ТВ студио. Продуцент Џек Гуд наређује неискусном певачу да обрије зулуфе и остави гитару. „Нећеш успети ако имитираш Елвиса. Бићеш нешто друго“. Већ 13. септембра Клиф се први пут појављује на телевизији с песмом „Помери то“ и она већ сутрадан долази на друго место топ-листе.

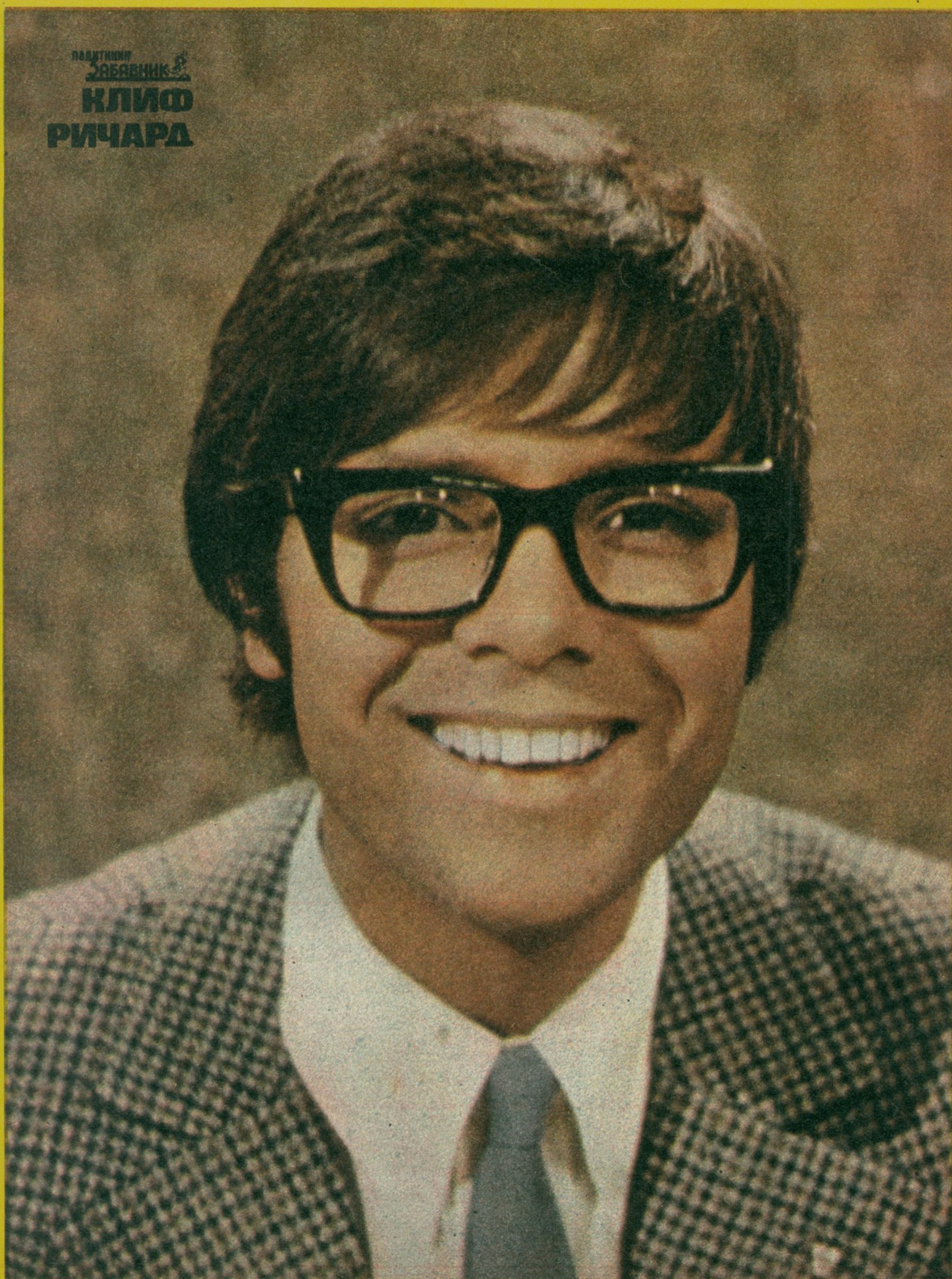
Тако је почела изванредна каријера

једног од најпопуларнијих певача Велике Британије. Праћен „Шедоузима“ Клиф је буквално „производио“ хит за хитом. Чак и када је његова успешна сарадња са познатом групом престала, увек је проналазио праве песме. Клиф Ричард је за протеклих петнаест година издао 51 сингл-плочу. То ниједном енглеском певачу није пошло за руком. Објашњавајући његову популарност Ник Кон у књизи „Поп-музика од почетка“ између осталог каже: „У почетку, а тако је и сада, Клифова тајна је била у томе што су сви имали велику веру у њега. Он је дечко са којим би свака девојка волела да буде виђена, син каквог би свака мајка пожелела и момак са којим би се сви дечаци дружили“.

Захваљујући плочама и филмовима Клиф је стекао популарност и ван Велике Британије. Гостовао је готово у свим земљама света и свуда је доживео велик успех. Једино никада није успео у Америци. То се тумачи чињеницом да „нови континент“ већ има Елвиса Прислија.

Клиф Ричард је два пута представљао Енглеску на такмичењу за песму Евровизије. Ни 1968. године, ни ове године његове песме нису победиле али су свуда прихваћене. Тако је било 1968. године када је певао „Честитке“, тако и сада када се свуда чује „Власт свим нашим пријатељима“.

ПАРАТИНИИ
ЗВЕЗДНИК
**КЛИФ
РИЧАРД**

УВЕК ЛЕП ПОГЛЕД

— ДОШЛИ СТЕ
НА ПРАВО МЕСТО —
РЕКАО ЈЕ ПРОДАВАЦ.
— НИГДЕ У ЛОНДОНУ
НЕЋЕТЕ НАЋИ
СТАКЛО ДЕБЕЛО ДЕСЕТ
СВЕТЛОСНИХ ГОДИНА!

Наш аутомобил кретао се вијугавим путем према обали Атлантика. Пошто сам први пут пролазио кроз област одгајивача спорог стакла, са занимањем сам посматрао мала добра која су се низала једно за другим, посејана малим сноповима прозорских окана.

Пут нас је водио источном падинном планине све док нам се иза једног превоја, у даљини, није указао светлуцави океан. Успорио сам да бих што дуже уживао у лепом погледу, кад опазих натпис над једном капијом:

„СПОРО СТАКЛО — Висок квалитет, умерене цене — Обратити се Ц. Р. Хагану“

— Зашто си заставио? — упита-ла је моја жена Селина.

— Хајде, можда ћемо направити посао. Уосталом, и време је да мало протегнемо ноге.

Да поразговарамо!

Спустили смо се уским степена-стим путељком и стигли до једне приземне куће. Нешто даље, уз један зид, била су прислоњена стакла, тако да упијају светлост сунцем оба сјане падине. Нека су била сасвим провидна, друга, пак, готово црна.

Када смо ушли у двориште, један средовечан човек у сивом џемперу подиже се са кућног прага да нас поздрави. Затекали смо га како замишљено седи и пушећи лулу, посматра кућу. Тамо је на једном прозору стајала жена са дететом. Кад смо пришли, она се окренула и нестала у соби.

— Ви сте господин Хаган? — упитах.

— Да — рече он. — Занимају вас стакла? Онда сте дошли на право место.

— У ствари, — рекох, — пошли смо на одмор, па смо случајно угледали вашу фирму.

Селина, која је иначе врло брбљива са непознатим није овога пута изустила ни реч. Само је, помало збуњено, посматрала прозор на коме смо малочас угледали жену са дететом.

— Из Лондона сте, зар не? — настави Хаган. — Дакле, могу вам рећи да сте дошли не само на право место, већ и у право време. Моја жена и ја немамо баш много купаца у ово доба године. Него, да седнемо на овај зицић па да разговарамо... Чекајте, донећу из куће један простирач...

ФАНТАСТИЧНА ПРИЧА

— Моје стакло је права реткост — рече Хаган, пошто смо поседали на бетонску ограду дворишта. — Десет година дебело, у савршеној фази. Два квадратна метра стајала би вас две стотине фунти.

Жена на прозору

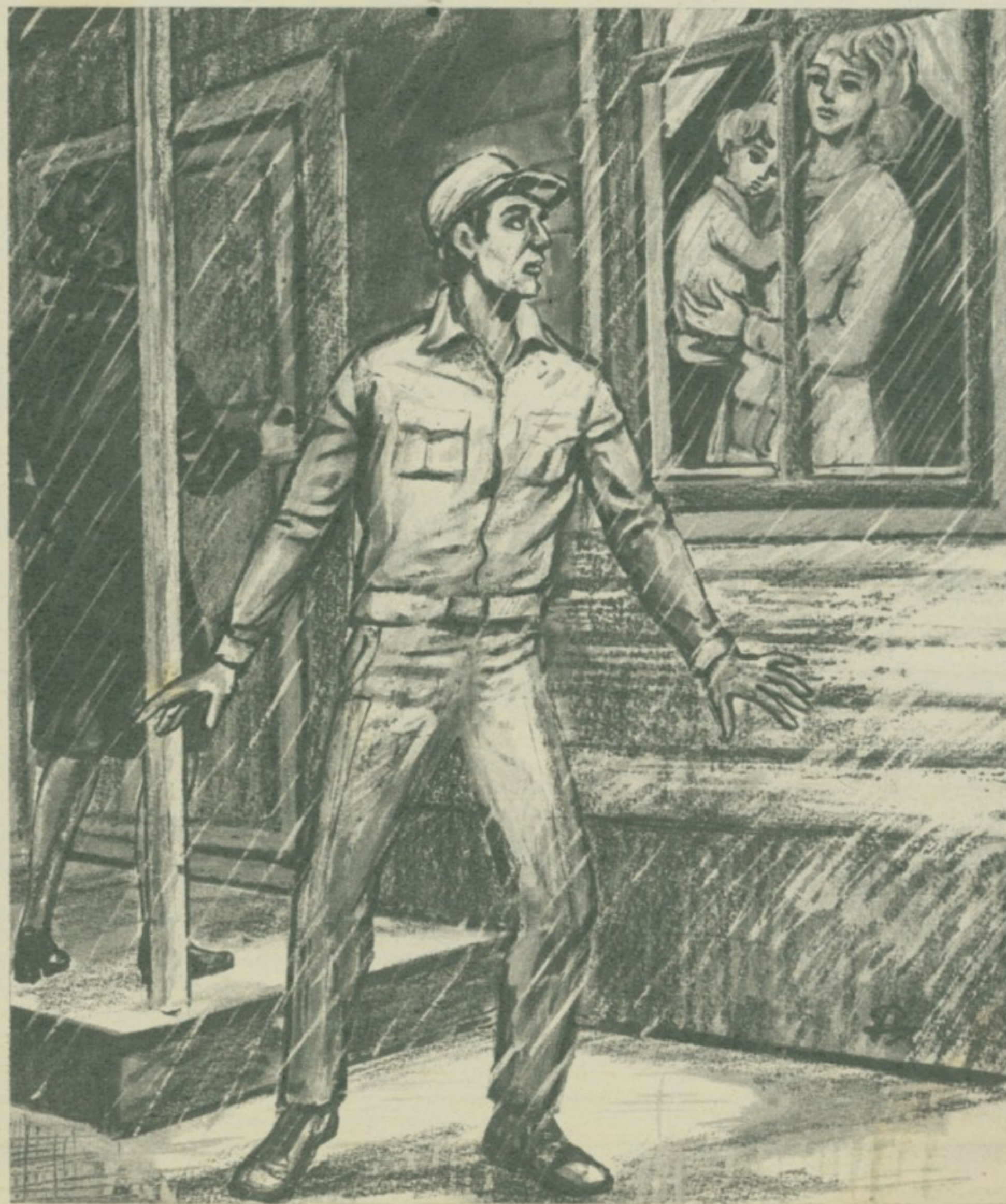
— Две стотине фунти! — понови Селина. — Па, по тој цени га продају и у лондонском Бонд Стриту!

Хаган се стрпљиво насмехи, а затим погледа у мене као да хоће да

види разумем ли се довољно у спору стакло да бих проценио његову понуду. Цена је одиста била много већа него што сам очекивао, али, за десет година дебело стакло... Селина је свакако заборавила да се у Бонд Стриту продаје стакло дебљине од највише неколико месеци.

— Драга — рекох — бојим се да ниси разумела. Стакло је од десет година, а осим тога је и фазно подељено!

— Извините, госпођо — упаде Хаган, охрабрен мојом примедбом — али ви вероватно не знате каква су вештина и прецизност потребни да би се произвео добро подешен комад стакла. Кад кажем да је свако

— Побогу, нису ваљда обоје слепи? — помислих када сам видео да ни жена ни дечак не одговарају на мој збуњени осмех.

дебело десет година, ја мислим на десет светлосних година, што је готово двоструко више од удаљености најближе звезде. Можете ли да замислите шта би представљала грешка од макар милионитог дела сантиметра у његовој дебљини?

Престао је да говори и погледао у правцу куће. Жена је опет стајала на прозору. Посматрала нас је неколико секунди, а затим нестала.

— Извините — рече Хаган — мислио сам да Роуз нешто хоће. Дакле, где смо оно стали? Десет светлосних година сабијено у стакло дебело једва сантиметар...

Поноћно сунце

Престао сам да га слушах, делом због тога што сам се већ био одлучио на куповину, а делом зато што сам причу о спором стаклу чуо већ много пута, а да ниједном нисам разумео њену суштину. Знао сам толико да светлост пролази кроз изувијане канале микроскопске величине, што јој веома успорава кретање. Од дебљине стакла и густине тих каналића зависи да ли ће светлости бити потребне две недеље, пет месеци или десет година да продре на другу страну. Нова, тек израђена стакла била су увек црна, а тек после извесног времена почињала би изненада да пружају сабласну слику, слику неке стварности које више нема.

Комерцијални успех овог проналазка био је огroman. Он је људима који су становали у скученим градским кућама пружао прилику да уживају — у планинском и морском пејзажу. Додуше, пре или касније зависно од дебљине стакла, у собе би опет продрло сивило, али би онда куповали нова. Такође, они сиромашни могли су да кроз прозоре уживају у пространим вртovima, базенима и летњиковцима замишљајући да је све то њихово!

Као и у свакој индустрији, и овде је било производа за сваки џеп. Дебљина је у великој мери одређивала цену, али је и такозвана „фаза“ играла значајну улогу. Ни најискуснији произвођачи нису могли увек бити сигурни да ће подесити стакло како треба. На пример, било је довољно погрешити за неколико часова па да купце усред ноћи „огреје“ сунце, или обрнуто. Код крупније прешке могло се догодити да лети пада снег, а да у јесен цвета дрвеће. Додуше, за неке је и то имало дражи; рудари и радници у ноћним сменама куповали су прозоре који би им отварали поглед на сунцем обасјане долине, речне обале, снежне врхове. Па ипак, већина је захтевала да се време које одражава спорo стакло подудара са стварношћу.

Не ошбарај!

Када је Хаган завршио с убеђивањем, Селина га је још сумњичаво посматрала. Знао сам да неће бити ништа од куповине ако њој препустим ствар. Зато рекох изнебуха:

— Написаћу вам чек. Можете ли да уредите испоруку?

Селина ме прострели љутитим и запањеним погледом.

— Ох, то није проблем — рече Хаган. — Али, ако хоћете, можете понети стакло са собом.

— Одлично — одвратих. — Исеците ми један квадратни метар.

— У реду. Сачекајте, одмах долазим.

Селина чврсто обави свој мантил око себе да би се одбранила од изненадног ветра.

— Могао нас је бар позвати да уђемо — рече, кад је Хаган отишао. — Он нема толико муштерија да би смео да их ниподаштава!

У тај мах поче и киша.

— Хајде — рекох — да се скло- нимо под настрешницу!

Док смо тако стајали прибијени уз зид кућице, не одолех искушењу да погледам кроз прозор. Уредна дневна соба са камином била је празна. Дечје играчке биле су разбацане по поду, а у углу је стајао један светлоплави трицикл. У том тренутку, дечак утрча у собу и поче да се игра. Није ме приметио. Не- што касније уђе и жена, узе га у на ручје и приђе прозору. Било ми је нелагодно те се збуњено насмеших. Али, ни дечак ни жена ми не уз- вратише. „Побогу, нису ваљда обо- је слепи?“ помислих и кичмом ми прођоше жмрци од неког језивог осећања.

Тада зачух Селинин глас.

— Не можемо овако стајати — рекла је. — Покиснућемо до голе коже!

Машила се за кваку.

— Не, не улази! — узвикнух за њом. Био сам пун ужасних слутњи. Али, Селина је већ отворила врата и коракнула. Одједном, застала је на прагу као укопана. Пришао сам јој и преко њеног рамена погледао унутра.

Хаганова шајна

Уместо чисте дневне собе угледао сам прашњаву просторију препуну старог, расходованог намештаја, по- жутелих новина, одбачене одеће и прљавог посуђа. Била је влажна, мемљива и — сасвим пуста. Једини предмет који сам успео да препоз- знам био је трицикл, зарђао, ољу- штене боје и сломљен.

Затворио сам врата и одлучио да заборавим шта сам видео.

— Не разумем... — изустила је Селина, лица белог као креч.

— Споро стакло ради у оба прав- ца — рекох тихо. — Пропушта свет- пост и унутра и напоље.

— Мислиш да...

— Не знам. То нису наша посла. Прибери се, долази Хаган.

Продавац је вукао велики пла- стични рам у који је сместио стакло. Узео је чек и не погледавши ме. По- сматрао је Селину, која је обарала очи ка земљи.

— Хвала — рече тихо, савијајући чек и стављајући га у џеп. — Било ми је задовољство да тргујем с ва- ма.

— И нама — одговорих истим зва- ничним тоном. Подигао сам тежак рам и повео Селину ка путељку са кога смо дошли. Тек што смо сти- гли до клизавих, блатњавих степе- ница, зачух иза себе Хаганов глас: — Господине!

Окретох се.

— Жао ми је ако сам... ако сте доживели непријатност... Један ау- томобил прегазно их је горе, на друму, пре шест година. Мој син и- мао је само седам година. Хтео сам бар нешто да сачувам од њих... Ра- зумете?

Климнуо сам главом и без речи наставио пут. Селина је још дрхта- ла у мом загрљају. Код прве окуке окренуо сам се и видео Хагана где повијених рамена седи на киши и пиљи у кућу. Било је далеко и ни- сам могао да разазнам стоји ли не- ко на прозору или не.

У ИДУЋЕМ
БРОЈУ
КОМПЛЕТАН
СТРИП

КЕЈЗИЈЕВИ
ПИРАТИ

Smeki ВАС ВОДИ У СВЕТ

Smeki ВАС НАГРАЂУЈЕ

СМОКИ, ваш омиљени слани десерт са кикирикијем, поред уживања у укусном и хранљивом јелу, нуди вам могућност да добијете и неку од вредних награда.

Сакупљајте празне кесице СМОКИЈА и, када сакупите 10 комада, пошаљите их на адресу:

СОКО-ШТАРК, 11000 БЕОГРАД, Стеријина 15, јер тиме стичете право да се и ваше име нађе на списку добитника награда.

Друго коло наградне игре је у току а извлачење ће бити обављено 6. IX 1973. године.

У другом колу биће извучене следеће награде:

- 1 колор телевизор
- 5 петодневних путовања за две особе авионом у Москву и Лењинград
- 10 ПОНИ бицикла
- 10 фото-апарата
- 200 слатких пакета СОКО-ШТАРК

Smeki – ОД ПРИЈАТНОГ УКУСА ДО НАГРАДНЕ ИГРЕ

Soko Štark

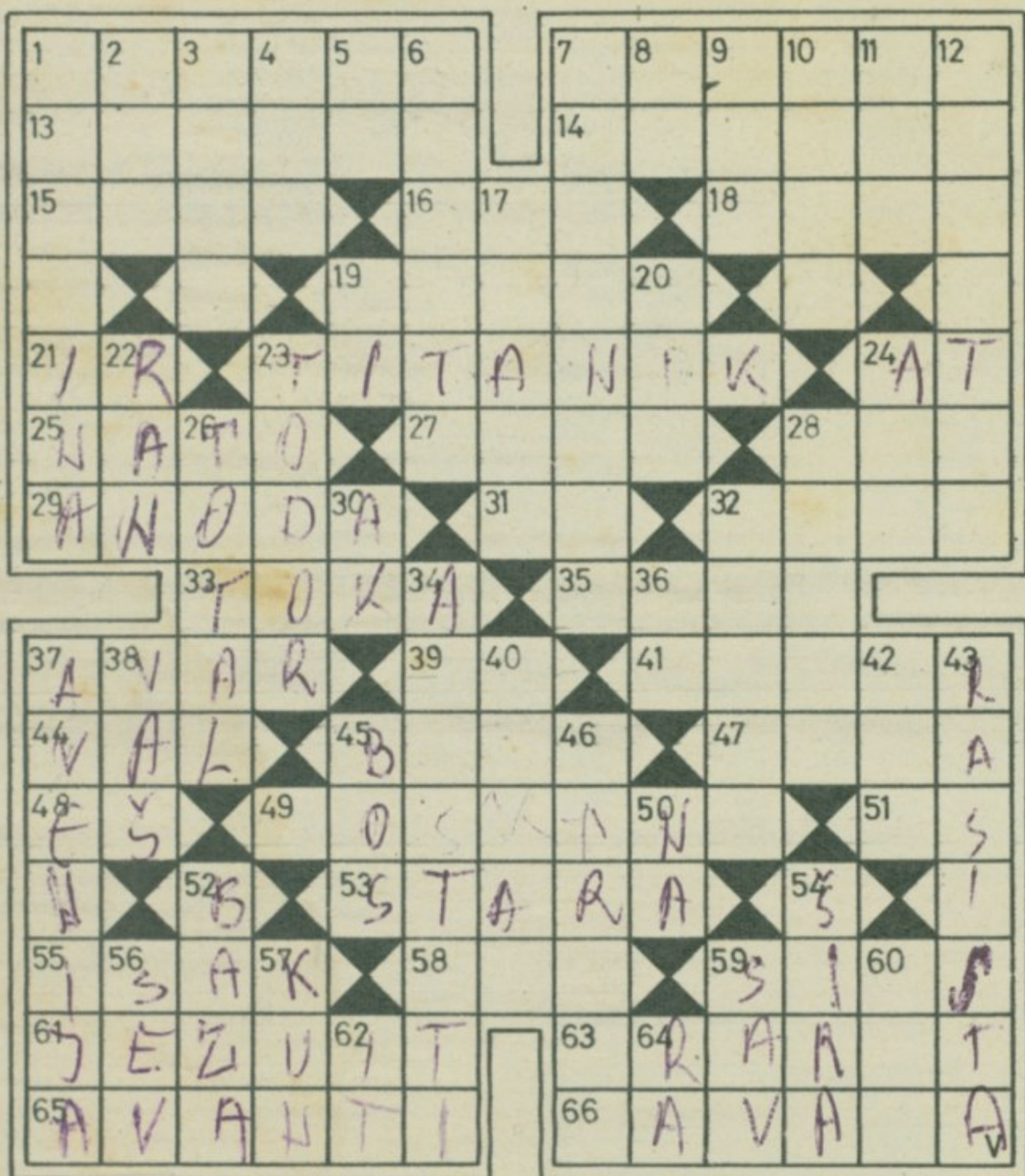
укрштене речи

ВОДОРАВНО:

1) забавни парк у Бечу, 7) направа, 13) висока стрма стена, 14) усов, снежни нанос, 15) турско купатило, 16) врста тропске змије, 18) град у Сирији, 19) врста, 21) хемијски знак за иридијум, 23) велики брод који је потонуо 1914. после судара са сантом леда, 24) коњ, 25) западни војни пакт, 27) стара држава у Малој Азији, 28) превлака на Малаки, 29) једна електрода, 31) иницијали словеначког књижевника („Слуга Јернеј“), 32) часовничар, 33) део народне ношње, 35) река у Италији, 37) припадник старог турског номадског племена, 39) показна заменица, 41) грабљивица из породице јастребова, 44) талас, 45) име холивудског глумца Ланкастера, 47) свеска, 48) амерички тенисер, 49) покрајина у средњој Италији, 51) историјско место у Малој Азији, 53) времешна, 55) име научника Њутна, 58) стари Словен, 59) украјински испуст на зиду, 61) члан борбеног реда католичке цркве у 16. веку, 63) роман Лајоша Зилахија, 65) напред (итал.), 66) врста папрати.

УСПРАВНО:

1) племенити метал, 2) један европски град, 3) напад, 4) спортска екипа, 5) два слова, 6) рад, радња (пров.), 7) место где се држи алат, 8) саставни везник, 9) име глумице Гарднер, 10) планина у Бугарској, 11) далматинско женско име, 12) један занатлија, 17) врста коштуњавог плода (множ.), 19) једна нота, 20) чест саставни део у страним називима за авио-компаније, 22) превремен, 23) мушко име, 24) папагај, 26) први план, крупан план, 28) ударац у боксу, 30) врста першуна, 32) римски дневни лист, 34) овере сведочанства (лат.), 36) иницијали имена и презимена једног нашег филмског и позоришног глумца, 37) широка улица са дрворедом, 38) присвојна заменица, 40) јак ветар, 42) новозеландско дрво за бродоградњу, 43) присталица расизма, 45) необувен, 46) материјал од којег се праве атлетске стазе, 50) хемијски знак за натријум, 52) основа, 54) слатко вино, 56) европска економска заједница, 57) надимак нашег сликара Ђорђа Андрејевића, 59) целокупан, 60) француски филмски режисер (Луј), 62) два слова, 64) египатско божанство.

РЕШЕЊЕ ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

ВОДОРАВНО: 1) одвити, 7) управа, 13) Дарвин, 14) златар, 15) грба, 16) дур, 18) мера за тежину, о, а, 19) минер, л, б, 21) во, 23) Зајечар, 24) пи, 25) оков, 27) Атик, 28) лој, 29) робот, 31) И. Ц., 32) Када, 33) анал, 35) алас, 37) Осло, 39) уд, 41) цртач, 44) два, 45) обор, 47) Тати, 48) ба, 49) препона, 51) И. Т., о, им, 53) оникс, в, а, 55) јато, 58) Иса, 59) елан, 61) кланац, 63) Дамаск, 65) атлета, 66) алатка.

Издаје и штампа НИП „ПОЛИТИКА“ 11000 Београд, Македонска 29. Директор Мирољуб Лазаревић. Главни и одговорни уредник Живорад Стојановић, технички уредник Владимир Горбунов. Претплата за нашу земљу: годишња 88,00 дина, полугодишња 44,00 дина, тримесечна 22,00 дина. Претплата за иностранство: годишња 176,00 дина, полугодишња 88,00 дина, тримесечна 44,00 дина. Уплате на текући рачун 60801-601-822. Годишња претплата у страниј валути: DM 36 — \$ 12 — FF 56 — Sfr 40 — Skr 52. Девизне уплате из иностранства преко Београдске банке — Београд на рачун 608-620-3-3-32000-10-54. Поштански факс 124. Телефони: 24-471, централа 24-191 и 25-761. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна агенција: Македонска 35/1 тел. 22-711.

На основу нишлења републичког секретаријата за културу СРС број 413-29/73-02 од 22. I 1973 године не плаћа се порез на промет.

ПОЛИТИКИ
ЗАБАВНИК

Мала пошта

11001 БЕОГРАД
МАКЕДОНСКА 29, П. ФАХ 124

ЗА МЛАДЕ БРОДОМОДЕЛАРЕ

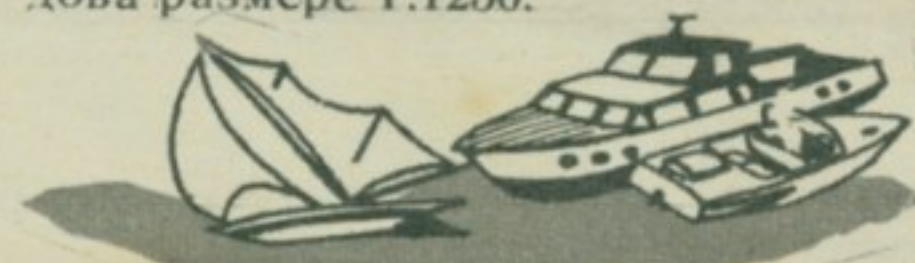
На захтев великог броја читалаца који желе да се баве или се већ баве бродомодларством дајемо основне податке о подели бродомодела која задовољава међународна правила за такмичење НАВИГА.

Сви модели припадају међународној класи која се дели у пет група:

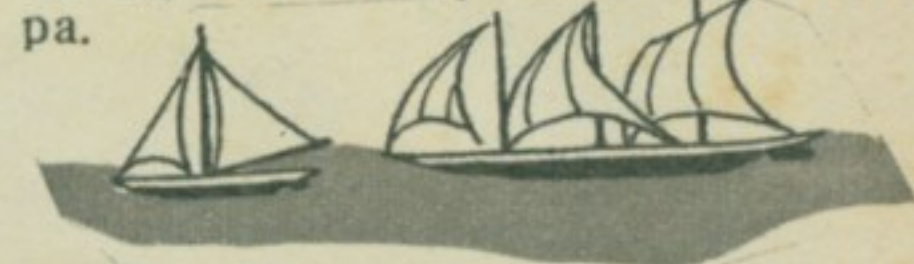
ПРВУ ГРУПУ чине модели: А — чамци са подводном елисом, В — чамци са ваздушном елисом, А1/В1 — чамци са мотором радне запремине од 0,01 — 2,5 ццм, А2 — чамци са мотором радне запремине од 2,51 — 5,00 ццм, А3 — чамци са мотором радне запремине од 5,00 — 10,0 ццм. Модели А и В заједнички се називају „Такмичарски чамци — хидроглисери“.

ДРУГУ ГРУПУ, или групу „С“, чине модели: С1 — бродови без сопственог погона (галије, викиншки бродови, спортске једрилице, чамци на весла, гондоле и слично), С2 — бродови са моторним погоном (путнички бродови, чамци са кабинама, јахте, већи путнички чамци, патролни чамци, речни бродови, тегљачи, гурачи и слично), С3 — бродови и лучка постројења (пристаништа, докови бродоградилшта, бродска опрема, сценски прикази поморских битака, пресеци бродова по симетрији или воденој линији и слично), С4 — модели бродова размене 1:1250.

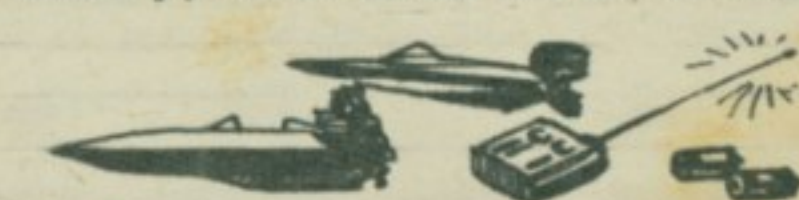
ТРЕЋУ ГРУПУ, или групу „D“, чине модели: DA — једрилице чија површина једара не прелази 1000 квадратних сантиметара, DM — једрилице „марблхед“ највеће дужине до 1270 мм и површине једара 5160 квадратних сантиметара који се управља помоћу радио-управљача, DIOг — или модели „тенри-тер“ који морају да се граде по строго прописаној формули и који се на такмичењима возе помоћу радио-управљача, DX — једрилице слободне градње са површином једара од 5000 квадратних сантиметара, DK — модели малих једрилица чији облик није прописан али зато површина једара не сме да буде већа од 4000 квадратних сантиметара.

ЧЕТВРТУ ГРУПУ, или групу „Е“, чине модели ЕН — пливајући трговачки бродови, ЕК — пливајући ратни бродови, ЕХ — пливајући бродомодели израђени по сопственој замисли. Сви модели четврте групе морају имати сопствени погон и не смеју бити дужи од 2500 мм.

ПЕТУ ГРУПУ, или групу „F“, чине брзински бродомодели са експлозивним поконом или електро мотором различите јачине. Управљају се помоћу RC уређаја радио-управљања. Према врсти и јачини погона ова група се дели на 15 категорија.

Свако одступање од норми наведених категорија одузима бродомоделу право да са својим бродомоделом учествује на међународном такмичењу.

ЦЕЛА
МАТУРА
У ЈЕДНОЈ
КЊИЗИ!

СА „ПРИРУЧНИКОМ ЗА НОВУ МАТУРУ“ МОЖЕТЕ БРЗО И УСПЕШНО ДА ОБНОВИТЕ ЦЕЛО СРЕДЊОШКОЛСКО ГРАДИВО!

НИП „КЊИЖЕВНЕ НОВИНЕ“ у сарадњи са групом познатих педагога приредило је специјално за гимназијалце и средњошколце „ПРИРУЧНИК ЗА НОВУ МАТУРУ“ који садржи сажето градиво из СРПСКОХРВАТСКОГ ЈЕЗИКА, ИСТОРИЈЕ, ГЕОГРАФИЈЕ, БИОЛОГИЈЕ, ХЕМИЈЕ, ФИЗИКЕ и МАТЕМАТИКЕ по наставном плану од I до IV разреда.

Ово је јединствен приручник, штампан на 378 страна, за припрему матуре и за брзо и успешно понављање градива у току школске године. Можете га добити иоузећем, по цени од 40 н. дина. за само неколико дана ако пошаљете писмо или дописницу са наручином на: НИП „КЊИЖЕВНЕ НОВИНЕ“, Француска 7, 11001 Београд.

WALT
DISNEY

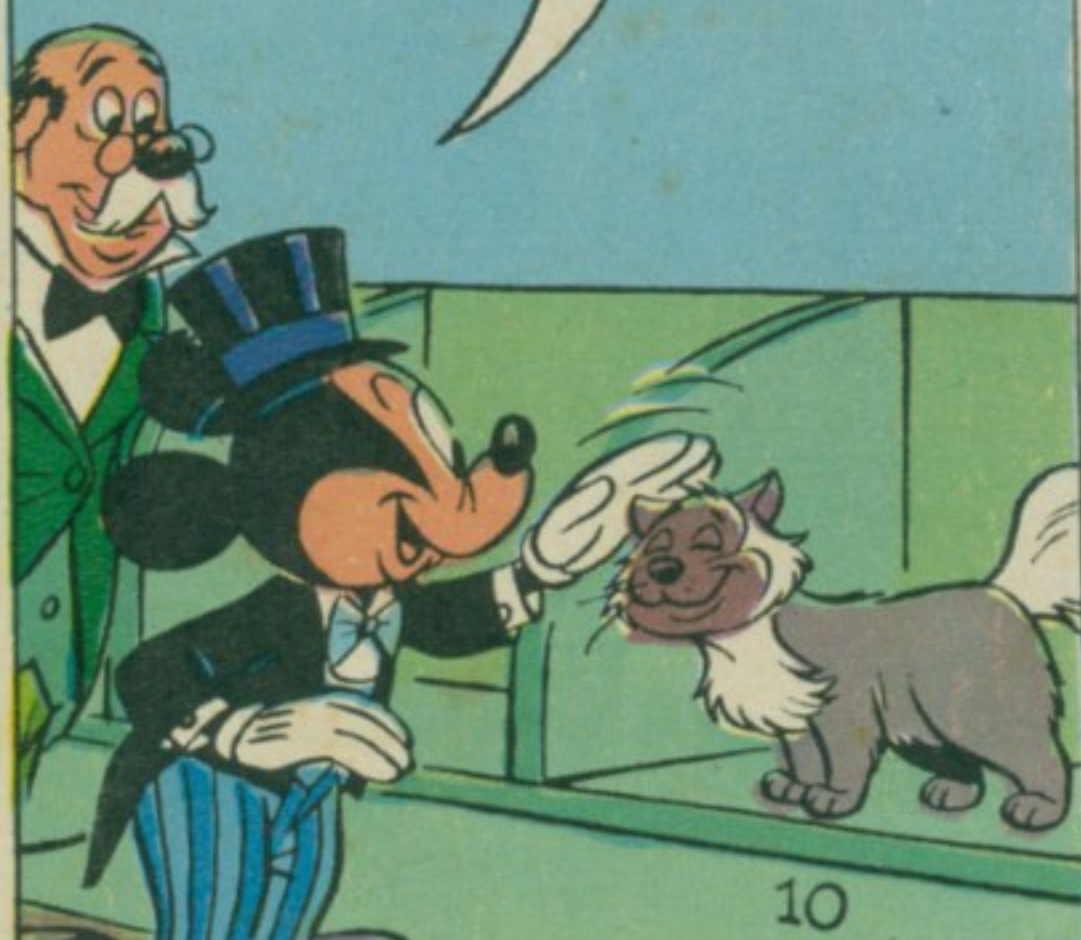
МИКИ

ТРЕКА ГОДИШЊА
ИЗЛОЖБА
МАЧАКА

ПРАВА СИ
ЛЕПОТИЦА!

НЕ ЗНА СЕ
КОЈА ЈЕ ОД КОЈЕ
ЛЕПША!

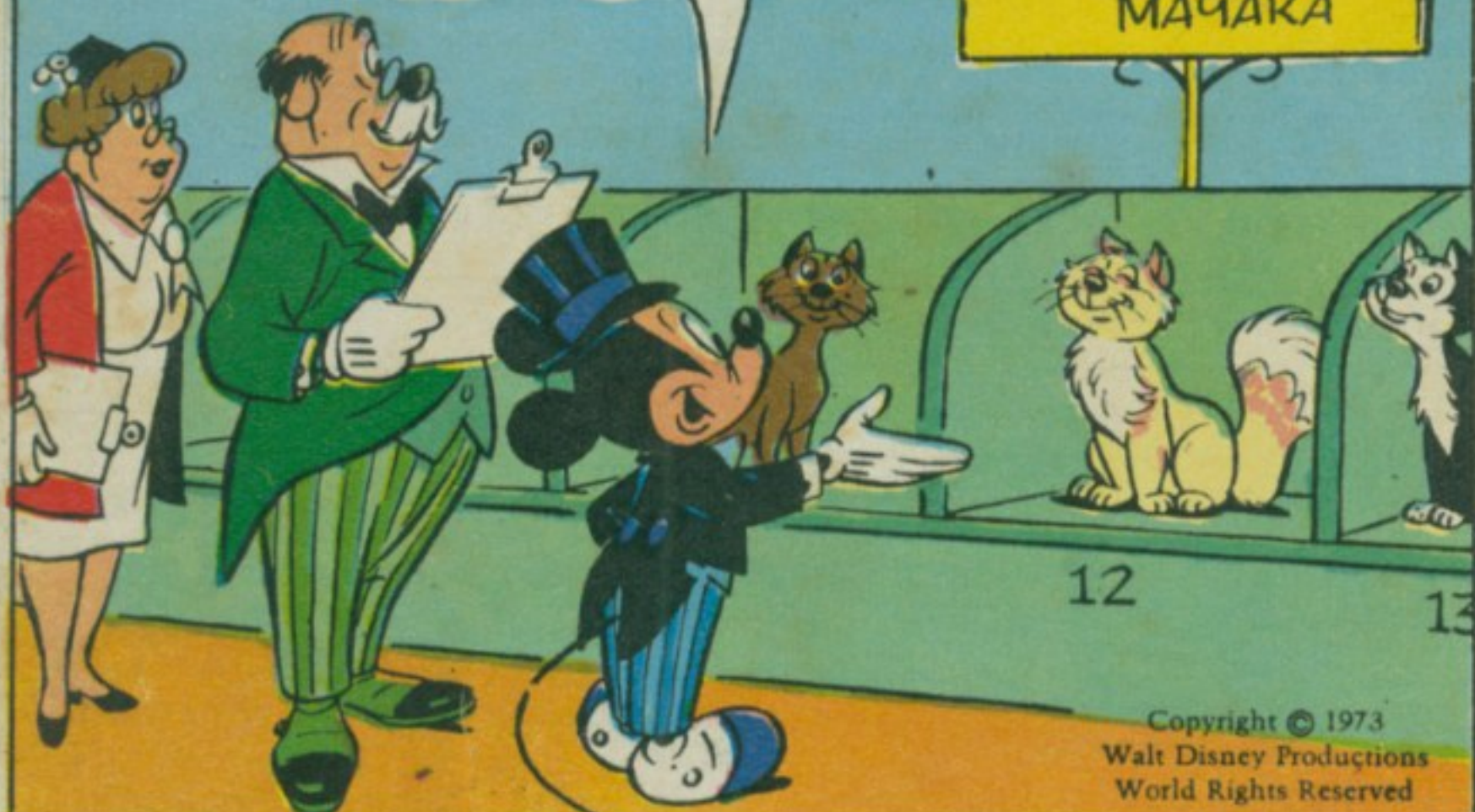

СВА СРЕЋА
ШТО ПЛУТОН
НЕ МОЖЕ ДА
МЕ
ЧУЈЕ!

ИПАК ГЛАСАМ ЗА
КАНДИДАТА С
БРОЈЕМ 12!

ТРЕКА ГОДИШЊА
ИЗЛОЖБА
МАЧАКА

ТОЛИКЕ САМ
МАЧКЕ МИЛО-
ВАО...

... АКО ПЛУТОН
ОСЕТИ ЊИХОВ МИ-
РИС, НИКАД МИ
НЕЋЕ ОПРОСТИТИ!

ЗНАМ
ШТА
БУ!

ДРОГЕРИЈА

ТАКО...
ОД СВАКОГ
МИРИСА
ПОМАЛО!

ЗДРАВО, МИНИ!
ПОГОДИ У КАКВОМ
САМ УЖИРИЈУ
БИО!

ШМРК?

ЗА НЕКАКВУ
МИС, ТИ
ЖИВОТИЊО!

ПОГРЕШИО САМ...
ПЛУТОН НЕ БИ БИО
ТОЛИКО СУРОВ!

